

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **58** Ljubljana, četrtek **4. 7. 2002**

Cena 1540 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XII

DRŽAVNI ZBOR

2807. Zakon o mineralnih gnojilih (ZMinG)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o mineralnih gnojilih (ZMinG)

Razlašam zakon o mineralnih gnojilih (ZMinG), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. junija 2002.

Št. 001-22-62/02

Ljubljana, dne 20. junija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O MINERALNIH GNOJILIH (ZMinG)

1. člen

(vsebina)

Ta zakon ureja pogoje glede sestave, kakovosti in označevanja mineralnih gnojil, ki se dajejo v promet, njihovo uporabo ter nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Poleg pogojev, določenih s tem zakonom, se za promet in uporabo mineralnih gnojil, če vsebujejo snovi, ki imajo nevarne lastnosti, uporabljajo tudi predpisi, ki urejajo kemikalije.

Če vsebujejo mineralna gnojila poleg hranil tudi fitofarmacevtska sredstva, se za njihov promet in uporabo uporabljajo predpisi, ki urejajo fitofarmacevtska sredstva.

2. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Mineralna gnojila so vse spojine in snovi ne glede na agregatno stanje, ki vsebujejo rastlinska hranila in se dodajajo tlem ali rastlinam zaradi izboljšanja rasti rastlin, povečanja pridelka, izboljšanja kakovosti pridelka ali izboljšanja rodovitnosti tal ter so pridobljena v industrijskem postopku.

2. Amon-nitratna gnojila so mineralna gnojila, ki vsebujejo najmanj 28 odstotkov dušika v obliki amon-nitrata.

3. Rastlinska hranila (v nadaljnjem besedilu: hranila) so kemijski elementi, ki jih rastline potrebujejo za rast in razvoj (npr. dušik, fosfor, kalij, kalcij, magnezij, bor, baker, železo, cink).

4. Promet je prodaja oziroma prepustitev mineralnih gnojil tretjemu.

5. Uporaba je vsakršno vnašanje mineralnih gnojil v tla oziroma na rastline.

3. člen

(vrste mineralnih gnojil)

Mineralna gnojila se glede na vsebnost hranil delijo na enostavna in sestavljena mineralna gnojila.

Enostavna (enokomponentna) mineralna gnojila vsebujejo le eno izmed naslednjih primarnih hranil:

- dušik,
- fosfor,
- kalij.

Sestavljena (večkomponentna) mineralna gnojila vsebujejo najmanj dve primarni hranili.

Enostavna in sestavljena mineralna gnojila lahko vsebujejo poleg primarnih hranil tudi kalcij, magnezij in natrij kot sekundarna hranila in bor, baker, cink, kobalt, mangan, molibden in železo kot mikroelemente.

4. člen

(pogoji za promet)

Mineralna gnojila so lahko v prometu, če izpolnjujejo predpisane pogoje glede minimalne kakovosti, če so označena na predpisan način, in če pri pravilni uporabi ne ogrozijo rodovitnosti tal, zdravja ljudi in živali ter okolja.

Kakovost mineralnih gnojil je odvisna od vsebine in količine hranil, vsebnosti škodljivih snovi, velikosti zrn, fizikalnih lastnosti in vsebnosti vlage.

Mineralna gnojila, ki izpolnjujejo strožje predpisane pogoje o kakovosti, se lahko označijo v prometu z oznako "EC FERTILIZER".

Podrobnejše pogoje glede kakovosti, ki jih morajo izpolnjevati mineralna gnojila, predpiše minister, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: minister).

5. člen

(dovoljenje za promet)

Proizvajalec oziroma uvoznik mora pred prvim dajanjem mineralnega gnojila v promet v Republiki Sloveniji pridobiti dovoljenje ministrstva, pristojnega za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

Dovoljenje za promet ni potrebno, če mineralno gnojilo izpolnjuje predpisane pogoje za oznako "EC FERTILIZER" in je označeno s to oznako.

6. člen

(vsebina zahtevka za izdajo dovoljenja)

Zahtevku za izdajo dovoljenja za promet z mineralnim gnojilom je treba priložiti:

- podatke o proizvajalcu oziroma uvozniku (firma in sedež, dokazilo o vpisu dejavnosti v register);
- podatke o vrsti in trgovskem imenu mineralnega gnojila;
- izvid analize gnojila in mnenje, ki ju izdela laboratorij, pooblaščen za opravljanje analiz v Republiki Sloveniji ali v državni članici Evropske unije.

Če mineralno gnojilo izpolnjuje predpisane pogoje glede minimalne kakovosti, izda minister odločbo, s katero dovoli promet z mineralnim gnojilom.

7. člen

(dodatni pogoji za promet z amon-nitratnimi gnojili)

Amon-nitratna gnojila, ki se dajejo v promet končnim potrošnikom, morajo biti pakirana.

Amon-nitratna gnojila v prometu morajo poleg predpisanih pogojev iz 4. člena tega zakona izpolnjevati še posebne pogoje za kakovost glede tehničnih in kemijskih lastnosti ter vsebnosti težkih kovin in drugih snovi.

Amon-nitratna gnojila lahko vsebujejo anorganske dodatke ali inertne snovi, vendar se jim zaradi tega ne sme povečati občutljivost na toploto ali eksplozivnost.

Prevoz amon-nitratnih gnojil mora potekati v skladu s predpisi, ki urejajo prevoz nevarnega blaga.

Posebne pogoje glede kakovosti, metod preskušanja in postopkov za določitev občutljivosti na toploto ter odpornosti na eksplozivnost amon-nitratnih gnojil predpiše minister.

8. člen

(laboratoriji)

Kakovost mineralnih gnojil in občutljivost na toploto ali eksplozivnost amon-nitratnih gnojil ugotavljajo in preverjajo akreditirani laboratoriji v skladu s predpisanimi metodami preskušanja.

Metode preskušanja iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

9. člen

(označevanje)

Označba mineralnega gnojila v prometu mora vsebovati naslednje podatke:

- navedba firme in sedeža proizvajalca oziroma uvoznika;
- navedba trgovskega imena mineralnega gnojila;
- navedba oznake "EC FERTILIZER", če mineralno gnojilo izpolnjuje pogoje za to oznako;
- navedba številke dovoljenja za promet, če mineralno gnojilo ne izpolnjuje pogojev za oznako "EC FERTILIZER";
- navedba vrste mineralnega gnojila (enostavno, sestavljeno);
- navedba vrste in vsebnosti hranil;
- navedba drugih snovi, ki jih vsebuje mineralno gnojilo;
- navedba neto mase oziroma volumna mineralnega gnojila;
- navedba podatkov o skladiščenju, uporabi in ravnanju z mineralnim gnojilom.

Če je mineralno gnojilo dano v promet kot pakirano mineralno gnojilo, morajo biti podatki iz prvega odstavka tega člena odtisnjeni na embalažo ali kako drugače pritrjeni na embalažo.

Če je mineralno gnojilo v prometu v razsutem stanju, morajo biti podatki iz prvega odstavka tega člena navedeni v spremni dokumentaciji.

Če je mineralno gnojilo pakirano v embalaži nad 100 kg, zadošča, da so podatki iz prvega odstavka tega člena navedeni le v spremni dokumentaciji.

Embalaža oziroma zapiralni sistem ali plomba mora biti narejena tako, da nastanejo pri odpiranju vidne nepopravljive spremembe.

Podatki na embalaži in v spremni dokumentaciji morajo biti navedeni jasno, čitljivo in v slovenskem jeziku, na način, da jih ni mogoče izbrisati ali odstraniti.

Podrobnejše pogoje o načinu označevanja mineralnih gnojil predpiše minister.

10. člen

(vodenje evidence)

Na ministrstvu se vzpostavi in vodi evidenca o dajanju mineralnih gnojil v promet. Proizvajalci oziroma uvozniki mineralnih gnojil morajo ministrstvu vsako leto do 31. marca tekočega leta za preteklo leto na predpisan način posredovati naslednje podatke:

- firmo in sedež osebe, ki daje mineralna gnojila v promet;
 - vrsto in količino mineralnih gnojil, danih v promet;
 - način oddaje v promet (uvoz, izvoz, trgovina na debelo in drobno, zaloge);
 - druge podatke, potrebne za ugotavljanje količine mineralnih gnojil v prometu in količine uporabljenih mineralnih gnojil.
- Način posredovanja podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena in način vodenja evidence o dajanju mineralnih gnojil v promet predpiše minister.

11. člen

(raziskave in razvoj)

Pravne in fizične osebe, ki so registrirane za opravljanje dejavnosti raziskovanja in razvoja, lahko zaradi raziskav in preskušanja novih mineralnih gnojil, na podlagi dovoljenja ministrstva, uvažajo in uporabljajo vzorce mineralnih gnojil, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev glede minimalne kakovosti.

Zahtevku za pridobitev dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora vlagatelj priložiti naslednje podatke:

- firmo in sedež vlagatelja,
- dokazilo o vpisu dejavnosti v register,
- vrsto in količino mineralnega gnojila, ki se namerava uporabiti,
- namen preskušanja,
- območje preskušanja,
- način in čas preskušanja.

Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena ni potrebno, če preskušanje ne vključuje vnašanja mineralnega gnojila v okolje.

12. člen

(uporaba)

Mineralna gnojila se morajo uporabljati v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje dobre kmetijske prakse pri gnojenju, vnos nevarnih snovi in rastlinskih hranil v tla in v skladu z drugimi predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

13. člen

(pridobivanje in uporaba podatkov)

Zaradi nadzora nad prometom in uporabo mineralnih gnojil, lahko ministrstvo pridobiva in uporablja podatke iz:

- zbirk podatkov, ki jih vodijo carinski organi glede uvoza mineralnih gnojil;
- zemljiške knjige in zemljiškega katastra glede površin, vrste rabe in lastništva kmetijskih zemljišč.

Upravljalci zbirk podatkov iz tega člena posredujejo podatke ministrstvu brezplačno.

14. člen

(izvajanje nadzora)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisi, izdani na njegovi podlagi, opravlja kmetijski inšpektor.

Pravna ali fizična oseba mora inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzorstva in ga pri tem ne sme ovirati.

Pritožba zoper odločbo inšpektorja po tem zakonu ne zadrži njene izvršitve.

15. člen

(odvzem vzorca in analiza)

V postopku nadzora nad prometom mineralnih gnojil inšpektor odvzame vzorec, ki ga razdeli na dva enaka dela. En del vzorca pošlje v analizo akreditiranemu laboratoriju, ki v 15 dneh od prejema vzorca izdelava in pošlje inšpektorju izvid analize. Drugi del vzorca hrani inšpektor za potrebe ponovne analize.

Če se stranka v postopku nadzora z izvidom analize ne strinja, lahko v 15 dneh od prejema izvida analize zahteva ponovno analizo, ki se opravi v drugem akreditiranem laboratoriju. Ponovno analizo vzorca lahko zahteva tudi inšpektor. Če sta rezultata analize in ponovne analize različna, velja rezultat ponovne analize.

Podrobnejše pogoje o načinu vzorčenja predpiše minister.

16. člen

(stroški preiskav)

Če se pri laboratorijskem preverjanju ugotovi, da mineralno gnojilo ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede kakovosti, plača stroške laboratorijske analize proizvajalec oziroma uvoznik.

17. člen

(pooblastila kmetijskega inšpektorja)

Kmetijski inšpektor ima na podlagi tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, naslednja pooblastila:

- preverja izpolnjevanje predpisanih pogojev glede kakovosti mineralnih gnojil v prometu;
- preverja, ali so mineralna gnojila v prometu označena na predpisan način;
- jemlje vzorce mineralnih gnojil iz skladišč, vozil in od drugod ter jih pošilja pooblaščenemu laboratoriju v analizo;
- pregleduje poslovne in skladiščne prostore, poslovne knjige in druge listine;
- preverja pravilnost posredovanih podatkov z dokumentacijo o prodanih in nabavljenih količinah mineralnih gnojil;
- opravlja druga potrebna dejanja za izvajanje tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

18. člen

(ukrepi kmetijskega inšpektorja)

Kmetijski inšpektor lahko pri izvajanju nadzora po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odredi naslednje ukrepe:

- naloži proizvajalcu oziroma uvozniku mineralnih gnojil odpravo pomanjkljivosti oziroma nepravilnosti glede kakovosti, označevanja in drugih pogojev, ki jih mora izpolnjevati mineralno gnojilo;
- prepove promet z mineralnim gnojilom, če obstaja nevarnost za zdravje ljudi in živali ter za okolje;
- prepove uporabo oznake "EC FERTILIZER", če mineralno gnojilo ne izpolnjuje predpisanih pogojev za to oznako;
- prepove promet in uporabo mineralnega gnojila, če ne izpolnjuje predpisanih minimalnih pogojev glede kakovosti ali označevanja v slovenskem jeziku;
- odredi druge potrebne ukrepe za izvajanje tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

19. člen

(prekrški pravnih oseb in samostojnih podjetnikov posameznikov)

Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki mineralna gnojila proizvaja ali uvaža:

- če mineralno gnojilo v prometu ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede minimalne kakovosti (prvi odstavek 4. člena);

- če mineralno gnojilo v prometu neupravičeno označi z oznako "EC FERTILISER" (tretji odstavek 4. člena);

- če daje mineralna gnojila v promet brez predpisane dovoljenja (prvi odstavek 5. člena);

- če mineralno gnojilo v prometu ni označeno na predpisan način (9. člen);

- če ministrstvu ne posreduje podatkov o prometu z mineralnimi gnojili v predpisanem roku (prvi odstavek 10. člena);

- če uporablja vzorce mineralnih gnojil, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev glede minimalne kakovosti, brez dovoljenja ministrstva (prvi odstavek 11. člena).

Z denarno kaznijo od 25.000 tolarjev do 4.000.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

Z denarno kaznijo od 25.000 tolarjev do 400.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

20. člen

(mandatne kazni pravnih oseb in samostojnih podjetnikov)

Z denarno kaznijo 300.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek kaznuje pravna oseba:

- če daje v promet končnim potrošnikom amon-nitratno gnojilo, ki ni pakirano (prvi odstavek 7. člena);

- če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzora po tem zakonu ali ga pri tem ovira ali mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov (drugi odstavek 14. člena).

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

21. člen

(mandatne kazni posameznikov)

Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek kaznuje posameznik:

- če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzora po tem zakonu ali ga pri tem ovira ali mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov (drugi odstavek 14. člena).

22. člen

(prehodna določba)

Do pridobitve akreditacije oziroma najkasneje do 31. 12. 2010 lahko kakovost mineralnih gnojil in občutljivost na toploto ali eksplozivnost amon-nitratnih gnojil ugotavljajo in preverjajo laboratoriji, ki so v skladu z dosedanjimi predpisi pooblašteni za ugotavljanje kakovosti mineralnih gnojil.

23. člen

(predpis, ki preneha veljati)

Z uveljavitvijo tega zakona preneha veljati zakon o mineralnih gnojilih (Uradni list SRS, št. 24/73 in 29/86).

24. člen

(predpisi, ki se uporabljajo do izdaje novih)

Do uveljavitve novih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, se uporabljajo naslednji predpisi:

- pravilnik o tehničnih predpisih za predelovanje amonijevega nitrata, za ravnanje in shrambo amonijevega nitrata in njegovih zmesi (Uradni list FLRJ, št. 31/61 in Uradni list SFRJ, št. 13/66 in 27/68),

- pravilnik o kakovosti, o enotnih metodah za preskuse oziroma analize, o načinu jemanja, priprave in pošiljanju vzorcev v analizo, o registru in o načinu deklariranja mineralnih gnojil (Uradni list SRS, št. 36/74 in 12/75),

– odločba o določitvi zavodov za analiziranje umetnih gnojil za območje SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 1/65),
– odredba o tehničnih pogojih kakovosti in o analitskih metodah za mineralna gnojila (Uradni list RS, št. 17/96).

25. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-13/90-1/3
Ljubljana, dne 12. junija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2808. Zakon o morskem ribištvu (ZMR-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z o razglasitvi zakona o morskem ribištvu (ZMR-1)

Razglašam zakon o morskem ribištvu (ZMR-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. junija 2002.

Št. 001-22-63/02
Ljubljana, dne 20. junija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O MORSKEM RIBIŠTVU (ZMR-1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa cilje in ukrepe v morskem ribištvu (v nadaljnjem besedilu: ribištvo) in ureja upravljanje v ribolovnimi viri, dostop do ribolovnih virov, javno službo in financiranje v ribištvu, promet z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki, organizacije v ribištvu ter nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo promet z ribami in ribiškimi proizvodi ter organizacije v ribištvu, se uporabljajo tudi za področje sladkovodnega ribogojstva in mednarodno trgovino z ribami in ribiškimi proizvodi, ujetimi z gospodarskim ribolovom v tujih celinskih vodah.

2. člen
(namen in cilji zakona)

(1) Namen tega zakona je ureditev ribištva, določitev trajnostnega upravljanja z ribolovnimi viri, oblikovanje tržne politike, določitev javne službe na področju ribištva in okvirov finančnih podpor v ribištvu ter nadzor nad ribištvom z namenom trajne rabe ribolovnih virov.

(2) Cilji v ribištvu po tem zakonu so zlasti:

– zagotovitev trajnostnega upravljanja z ribolovnimi viri;
– določitev tehničnih pogojev za ohranjanje ribolovnih virov;

– zagotavljanje, da negospodarske aktivnosti ne bodo ogrožale ohranjanja ribolovnih virov in gospodarjenja z njimi;
– spodbujanje konkurenčne sposobnosti ribištva;
– opravljanje strokovnih nalog s področja ribištva;
– spodbujanje organiziranja organizacij v ribištvu;
– vzpostavitev in uporaba informacijskih sistemov na področju ribištva;
– določitev tržnega reda na področju ribištva in sladkovodnega ribogojstva.

3. člen
(uporaba zbirk podatkov)

(1) Za potrebe izvajanja tega zakona lahko ministrstvo, pristojno za ribištvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), pridobiva in uporablja podatke, ki jih v okviru predpisanih zbirk podatkov vodijo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionariji ter drugi pooblašteni organi in se nanašajo na:

– zbirke statističnih podatkov v ribištvu;
– podatke v veterini v zvezi z ribištvom;
– podatke o okolju, ki se nanašajo na ribištvo;
– poslovni register Slovenije;
– druge podatke v ribištvu.

(2) Upravitelji zbirk podatkov posredujejo ministrstvu podatke brezplačno, zaračunajo pa lahko neposredne materialne stroške za potrebne dodatne izvode.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena, ki imajo naravo osebnih podatkov, posredujejo upravitelji zbirk podatkov v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(4) Ministrstvo lahko izvajalcem javne službe posreduje podatke iz svojih zbirk podatkov in podatke iz prvega odstavka tega člena, vključno z osebnimi podatki, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, v obsegu, ki je nujno potreben za izvajanje javne službe po tem zakonu, in sicer pod pogoji iz drugega odstavka tega člena.

4. člen
(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. **Celotni dovoljeni ulov** je mednarodno določena največja količina rib in drugih ribolovnih organizmov po vrstah, ki se sme uloviti v ribolovnem letu.

2. **Evidenca ribolovnih dovoljenj** je podatkovna zbirka vseh izdanih ribolovnih dovoljenj in posebnih ribolovnih dovoljenj po nosilcih dejavnosti in ribiških plovilih.

3. **Izobata** je črta enakih globin vode.

4. **Monitoring ribolovnih virov** je spremljanje stanja staleža rib in drugih morskih organizmov.

5. **Nacionalna ribolovna kvota** je mednarodno določen delež celotnega dovoljenega ulova, dodeljen Republiki Sloveniji.

6. **Navtična milja** je razdalja 1852 m.

7. **Nedorasle ribe in druge morske živali** so tiste, ki so v osebnem razvoju pred stopnjo spolne zrelosti (v nadaljnjem besedilu: nedorasle ribe).

8. **Obkroževalna mreža** je ribolovno orodje, s katerim se lovijo ribe z obkrožanjem.

9. **Potegalka** je ribolovno orodje, s katerim se lovijo ribe s potegom te mreže.

10. **Ribe in ribiški proizvodi** so ribolovni organizmi, ujeti ali nabrani v morju, in organizmi iz ribogojstva, ki so namenjeni dajanju v promet.

11. **Ribiška oprema** je oprema, s katero se izvaja športni in rekreacijski ribolov.

12. **Ribiško plovilo** je plovilo, ki je namenjeno in opremljeno za gospodarski ribolov.

13. **Ribogojstvo** je vzreja vodnih organizmov, ki so namenjeni dajanju v promet, razen prometa za repopulacije.

14. **Ribolov** je lov in nabiranje morskih ribolovnih organizmov.

15. **Ribolovna kvota** je delež nacionalne ribolovne kvote, dodeljen organizaciji ribičev, ribiču ali plovilu.

16. **Ribolovni napor** je napor, vložen v ribolov. Določa se z zmogljivostjo ribiških plovil, ribolovnih orodij in časa ribolova.

17. **Ribolovni rezervat** je območje, določeno za varstvo ribolovnih virov in za ribogojstvo.

18. **Ribolovni viri** so vsi ribolovni morski organizmi: ribe, raki, mehkužci ter druge vodne živali in rastline, ki so ribištvu dejansko ali potencialno dostopni.

19. **Ribolovno dovoljenje** je dovoljenje za opravljanje ribolova.

20. **Ribolovno leto** je enako koledarskemu letu in traja od 1. januarja do 31. decembra.

21. **Ribolovno morje** je območje morja, kjer je dovoljeno izvajati ribolov. Sestavljajo ga notranje morske vode in teritorialne vode Republike Slovenije, razen območij, kjer je ribolov po tem zakonu ali drugih predpisih prepovedan, in odprte mednarodne morske vode.

22. **Ribolovno orodje** je orodje, ki neposredno omogoča gospodarski ribolov (predvsem mreže vseh tipov, parangali, vrše in drugo).

23. **Strgača** je ribolovno orodje, s katerim se nabirajo predvsem školjke in polži z oranjem in s strganjem morskega dna (vse vrste dredž, npr. rampon).

24. **Vlečna mreža** je ribolovno orodje, s katerim se lovijo ribe z vlečenjem te mreže (vse vrste koč).

25. **Tretja država** je katerakoli država, ki ni polnopravna članica Evropske unije.

II. UPRAVLJANJE Z RIBOLOVNIMI VIRI

5. člen

(program razvoja ribištva)

(1) Upravljanje z ribolovnimi viri je način gospodarjenja s temi viri z namenom njihove trajnostne rabe in njihovega ohranjanja, usklajevanje raziskav v ribištvu in širjenje spoznanj na tem področju.

(2) Za upravljanje z ribolovnimi viri Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme program razvoja ribištva.

(3) Program razvoja ribištva vsebuje zlasti:

- stanje in oceno stanja na področju ribištva;
- stanje ribolovnih virov;

- strategijo in cilje za doseganje optimalne rabe ribolovnih virov, ki še zagotavlja njihovo ohranitev, krepitev konkurenčnosti v ribištvu, izboljševanje preskrbe na trgu z ribami in ribiškimi proizvodi, povečanje dodane vrednosti ribam in ribiškimi proizvodom ter razvoj ribiške flote;

- strukturne in druge ukrepe za doseganje ciljev iz prejšnje alineje z opredeljenimi učinki;

- predvideno financiranje ali sofinanciranje strukturnih in drugih ukrepov iz sredstev proračuna Republike Slovenije;

- finančni načrt za izvedbo programa razvoja ribištva.

(4) Program razvoja ribištva se izdelava za obdobje šestih let.

6. člen

(tehnični pogoji za rabo ribolovnih virov)

(1) Pri izvajanju ribolova se lahko uporabljajo samo ribolovna orodja in ribiška oprema, ki izpolnjujejo predpisane tehnične pogoje glede velikosti, oblike in materialov. Uporabljajo se lahko le na predpisan način.

(2) Natančnejše pogoje in način uporabe iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za ribištvo (v nadaljnjem besedilu: minister), v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave.

(3) Zaradi preprečitve čezmerne rabe ribolovnih virov lahko minister na podlagi monitoringa ribolovnih virov predpiše dodatne tehnične pogoje za ribolov.

7. člen

(prepovedana sredstva in ribolovna orodja)

(1) Na ribiškem plovilu ni dovoljeno imeti ali uporabljati za ribolov:

- toksičnih snovi;
- sredstev za omamljanje;
- korozivnih snovi;
- generatorjev za elektrošoke in
- eksplozivnih snovi.

(2) Uporaba Andrejevih križev in podobne vlečne opreme za nabiranje koral in pnevmatskih kladiv za nabiranje morskih ribolovnih organizmov je prepovedana.

(3) Zaradi varstva strukture dna in ribolovnih virov je uporaba vseh vrst strgač v notranjih morskih vodah in teritorialnem morju Republike Slovenije prepovedana.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko minister po pridobitvi strokovnega mnenja izvajalca javne službe po tem zakonu, ki izvaja monitoring ribolovnih virov, z odločbo dovoli uporabo strgač za znanstvene, raziskovalne in izobraževalne namene.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena lahko minister ob izrednem masovnem pojavu školjk, ki je posledica masovnega odmrta življenjskih združb morskega dna, z odločbo dovoli uporabo strgač v notranjih morskih vodah in teritorialnem morju Republike Slovenije.

(6) Uporaba obkroževalnih mrež in potegalk z ribiškega plovila na način, ki omogoča ribolov z obrežja, je prepovedana.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko minister dovoli uporabo teh mrež po pridobitvi strokovnega mnenja izvajalca javne službe po tem zakonu, ki izvaja monitoring ribolovnih virov, da take mreže ne škodujejo ribolovnim virom.

(8) Pri gospodarskem, športnem in rekreacijskem ribolovu je uporaba vseh vrst naprav, ki omogočajo dihanje pod vodo, prepovedana.

8. člen

(dovoljena ribolovna orodja)

Dovoljena je uporaba le tistih ribolovnih orodij, ki so navedena v dovoljenju za gospodarski ribolov ali v posebnem dovoljenju za gospodarski ribolov za posamezno ribiško plovilo.

9. člen

(varstvo nedoraslih rib)

(1) Namenski ribolov nedoraslih rib je prepovedan.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave, za potrebe ribogojstva izjemoma dovoli ulov določenih količin nedoraslih rib na določenem območju, za določen čas in z določenimi ribolovnimi orodji.

(3) Minister predpiše, kaj se šteje za nedorasle ribe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Zaradi varstva nedoraslih rib lahko minister predpiše dodatne lastnosti ribolovnih orodij, dodatne prostorske in časovne omejitve ribolova za posamezne vrste rib in druge dodatne pogoje za ribolov.

Prostorske in časovne omejitve ribolova

10. člen

(omejitve ribolova)

(1) Zaradi varstva ribolovnih virov pred čezmernim izkoriščanjem in njihove optimalne rabe lahko minister trajno ali začasno prepove ali omeji ribolov ali posamezen način ribolova na določenem območju.

(2) Uporaba vlečnih mrež v pasu v razdalji do treh navtičnih milj od obale ali v pasu do izobate 50 m, kjer se na krajših razdaljah dosega večja globina, ne glede na način vlečenja, je prepovedana.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko minister na podlagi strokovnega mnenja izvajalca javne službe po tem zakonu, ki izvaja monitoring ribolovnih virov, dovoli uporabo vlečnih mrež v primeru, da njihova raba nima negativnega vpliva na ribolovne vire.

(4) Nad travniki morskih cvetnic je ribolov z vlečnimi mrežami prepovedan.

(5) Uporaba obkroževalnih mrež znotraj pasu 300 m od obale ali v pasu do izobate 30 m, kjer se večja globina dosega na krajših razdaljah, je prepovedana.

11. člen

(dobra ribiška praksa)

(1) Z vlečnimi mrežami je prepovedan ribolov bližje kot 200 metrov od stoječih mrež, ki so predpisano označene.

(2) Prepovedan je ribolov bližje kot 300 metrov do ribiškega plovila, ko ta sveti ali izvaja ribolov z obkroževalno mrežo.

(3) Ribiško plovilo, ki izvaja gospodarski ribolov, ima prednost pred plovilom, ki pluje in s katerega se izvaja športni ali rekreacijski ribolov.

12. člen

(ribolovni rezervati)

(1) Za varstvo ribolovnih virov in za ribogojstvo sta ustanovljena ribolovna rezervata, in sicer:

– portoroški ribolovni rezervat, ki obsega notranji del Piranskega zaliva s pripadajočimi solinami in

– strunjanski ribolovni rezervat, ki obsega morje ob obali ob Rtiču Strunjan in notranji del Strunjanskega zaliva s pripadajočo laguno in solinami.

(2) Meje obeh rezervatov iz prejšnjega odstavka določi vlada.

(3) Gospodarski ribolov v ribolovnih rezervatih iz prvega odstavka tega člena je prepovedan.

(4) Ne glede na določbo iz prejšnjega odstavka lahko minister ob pojavu zimskih jat rib dovoli gospodarski ribolov v ribolovnem rezervatu.

(5) Čas, pogoje in načine izvajanja ribolova iz prejšnjega odstavka določi minister v posebnem dovoljenju za gospodarski ribolov.

(6) Negospodarski ribolov v ribolovnem rezervatu, razen športnega in rekreacijskega ribolova z obale, je prepovedan.

(7) Ne glede na določbo šestega odstavka tega člena lahko minister ob upoštevanju predpisov o ohranjanju narave dovoli negospodarski ribolov iz prve, druge in tretje alineje prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) Plovba v ribolovnih rezervatih z ribiškiimi plovili brez posebnega dovoljenja za gospodarski ribolov je prepovedana.

Ribiška plovila

13. člen

(lastnosti ribiških plovil)

(1) Gospodarski ribolov je dovoljeno izvajati le z ribiškiimi plovili.

(2) Za določanje tehničnih in drugih lastnosti ribiških plovil se uporabljajo predpisi o pomorstvu.

14. člen

(evidenca ribiških plovil)

(1) Pravna oziroma fizična oseba, nosilec dovoljenja za gospodarski ribolov, mora najkasneje naslednji delovni dan po izdaji tega dovoljenja prijaviti ribiško plovilo, za katero mu je bilo izdano dovoljenje za gospodarski ribolov, v evidenco ribiških plovil.

(2) Evidenca ribiških plovil je zbirka podatkov o vseh plovilih, za katera so izdana dovoljenja za gospodarski ribolov oziroma posebna ribolovna dovoljenja za gospodarski ribolov.

(3) Evidenca ribiških plovil je zajemno mesto zbiranja podatkov o ulovu za potrebe nadzora ulova in ribolovnega napora.

(4) Evidenco ribiških plovil vodi ministrstvo.

(5) Vsebino in način vodenja evidence ribiških plovil predpiše minister.

15. člen

(poročanje o opravljenem gospodarskem ribolovu)

(1) Pravne in fizične osebe iz 17. člena tega zakona, ki izvajajo gospodarski ribolov z ribiškim plovilom celotne dolžine 10 m ali več, morajo dnevno pošiljati podatke o vsakem opravljenem gospodarskem morskem ribolovu v evidenco ribiških plovil.

(2) Zajem podatkov o opravljenem gospodarskem ribolovu za pravne in fizične osebe iz 17. člena tega zakona, ki izvajajo gospodarski morski ribolov z ribiškim plovilom krajšim kot 10 m, se zagotovi s sistemom vzorčenja v ribiških pristaniščih.

(3) Postopke zajemanja, vrste in način pošiljanja podatkov o opravljenem gospodarskem ribolovu predpiše minister.

III. DOSTOP DO RIBOLOVNIH VIROV

16. člen

(ribolov)

(1) Ribolov obsega gospodarski ribolov, ki je gospodarska dejavnost, in negospodarski ribolov.

(2) Ribolov se lahko opravlja samo na podlagi veljavnega dovoljenja za ribolov oziroma na podlagi karte za rekreacijski ribolov.

Gospodarski ribolov

17. člen

(izdaja dovoljenja za gospodarski ribolov)

(1) Gospodarski ribolov se lahko izvaja le na podlagi dovoljenja za gospodarski ribolov, ki ga izda minister v upravnem postopku.

(2) Dovoljenje za gospodarski ribolov lahko dobi vsaka pravna ali fizična oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe (v nadaljnjem besedilu: pravna in fizična oseba) in ki izpolnjuje naslednje pogoje:

– da ima sedež v Republiki Sloveniji oziroma slovensko državljanstvo;

– da je registrirana za opravljanje dejavnosti ribolova v skladu s predpisi;

– da je fizična oseba strokovno usposobljena za gospodarski ribolov oziroma da ima pravna oseba vsaj eno osebo, ki je strokovno usposobljena za gospodarski ribolov;

– da razpolaga z ribiškim plovilom v skladu s predpisi;

– da ji ni s pravnomočno odločbo sodišča ali pristojnega organa za odločanje o prekrških prepovedano izvajati gospodarskega ribolova;

– da ji dovoljenje za gospodarski ribolov ni bilo trajno odvzeto v skladu s sedmo alinejo drugega odstavka 21. člena tega zakona.

18. člen

(dovoljenje za gospodarski ribolov)

(1) Dovoljenje za gospodarski ribolov vsebuje podatke o imetniku, o ribiškem plovilu in o ribolovnih orodjih.

(2) Dovoljenje za gospodarski ribolov se izda za vsako ribiško plovilo posebej.

(3) Dovoljenje za gospodarski ribolov ni prenosljivo.

(4) Obliko in natančnejše podatke, ki jih vsebuje dovoljenje za gospodarski ribolov, predpiše minister.

(5) Dovoljenje za gospodarski ribolov se vpiše v evidenco dovoljenj za gospodarski ribolov, ki se vodi pri ministrstvu. Vsebino in način vodenja evidence predpiše minister.

(6) Pravna ali fizična oseba sme izvajati gospodarski ribolov samo z ribiškimi plovilom, za katero ji je bilo izdano dovoljenje za gospodarski ribolov.

(7) Med izvajanjem gospodarskega ribolova mora biti na ribiškem plovilu vsaj ena oseba, ki je strokovno usposobljena za gospodarski ribolov.

(8) Med izvajanjem gospodarskega ribolova mora biti dovoljenje za gospodarski ribolov na ribiškem plovilu.

(9) Na ribiškem plovilu smejo biti samo tista ribolovna orodja, ki so navedena v dovoljenju za gospodarski ribolov za to plovilo, in sicer po dovoljenih lastnostih in količini.

19. člen

(uskajevanje dovoljenj za gospodarski ribolov z možnostmi rabe ribolovnih virov)

(1) Število dovoljenj za gospodarski ribolov mora biti usklajeno z ribolovnimi možnostmi na način, ki zagotavlja trajnostno rabo ribolovnih virov, in v skladu s sprejetim programom razvoja ribištva.

(2) Če število dovoljenj za gospodarski ribolov presega možnosti trajnostne rabe ribolovnih virov, se novo dovoljenje za gospodarski ribolov ne glede na določbe 17. člena tega zakona ne izda.

(3) Nosilec dovoljenja za gospodarski ribolov za ribiško plovilo ima pri nadomestni nabavi ribiškega plovila manjše ali enake zmogljivosti pravico do izdaje novega dovoljenja za gospodarski ribolov.

20. člen

(veljavnost dovoljenja za gospodarski ribolov)

Dovoljenje za gospodarski ribolov se izda za nedoločen čas.

21. člen

(razlogi za prenehanje veljavnosti oziroma odvzem dovoljenja za gospodarski ribolov)

(1) Dovoljenje za gospodarski ribolov preneha veljati:

- s smrtjo fizične osebe;
- s prenehanjem opravljanja dejavnosti gospodarskega ribolova;

- s prodajo ribiškega plovila;
- z oddajo ribiškega plovila v najem.

(2) Dovoljenje za gospodarski ribolov se odvzame:

- začasno, če je pravni ali fizični osebi s pravnomočno odločbo sodišča ali pristojnega organa za odločanje o prekrških izrečen ukrep prepovedi izvajanja dejavnosti gospodarskega ribolova za čas trajanja ukrepa;

- začasno, za obdobje treh mesecev, zaradi storitve prekrška iz druge, tretje, pete, devete, desete, enajste, dvanajste, petnajste, sedemnajste, devetnajste, dvajsete, dvaindvajsete, petindvajsete ali šestindvajsete točke prvega odstavka 95. člena tega zakona;
- trajno ob nespoštovanju določb 22. člena tega zakona;

- trajno, če nosilec dovoljenja za gospodarski ribolov ne izvaja dejavnosti v skladu s pogoji iz tega dovoljenja in je bil za take prekrške že dvakrat kaznovan;

- trajno, če ne poroča o opravljenem gospodarskem ribolovu skladno s 15. členom tega zakona in je bil za tak prekršek že dvakrat kaznovan;

- trajno, če krši določbe tržnega reda v ribištvu in je bil za take prekrške že dvakrat kaznovan;

- trajno, v primeru storitve tretjega zaporednega prekrška, zaradi katerega se dovoljenje odvzame začasno.

22. člen

(obveščanje)

V primerih iz druge, tretje in četrte alineje prvega odstavka prejšnjega člena mora nosilec dovoljenja za gospodarski ribolov v 14 dneh od spremembe obvestiti ministrstvo o nastalih spremembah.

23. člen

(strokovna usposobljenost)

(1) Strokovna usposobljenost za izvajanje gospodarskega ribolova se dokazuje s potrdilom o opravljenem izpitu.

(2) Potrdilo se izda osebi, ki je naredila izpit po programu usposabljanja za izvajanje gospodarskega ribolova.

(3) Izpit po programu usposabljanja za izvajanje gospodarskega ribolova se opravlja pred tričlansko komisijo, ki jo imenuje minister.

(4) Program usposabljanja za izvajanje gospodarskega ribolova, obrazec in način izdaje potrdila predpiše minister.

(5) Ministrstvo vodi evidenco izdanih potrdil o opravljenih izpiti iz drugega odstavka tega člena na način, ki ga predpiše minister.

24. člen

(posebno dovoljenje za gospodarski ribolov)

(1) Posebno dovoljenje za gospodarski ribolov je dovoljenje za izvajanje gospodarskega ribolova:

- v območjih in primerih, kjer in ko gospodarski ribolov v skladu s tem zakonom sicer ni dovoljen;

- v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Posebno dovoljenje za gospodarski ribolov se izda za določen čas na podlagi strokovnega mnenja izvajalca javne službe po tem zakonu oziroma v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(3) Posebno dovoljenje za gospodarski ribolov na podlagi mednarodnih pogodb ni potrebno za plovila, vpisana v evidenci ribiških plovil v Republiki Sloveniji, ki so krajša kot 10 m, in ki izvajajo ribolov izključno v notranjih morskimi vodah in teritorialnih vodah Republike Slovenije.

(4) Obliko in vsebino posebnega dovoljenja za gospodarski ribolov predpiše minister.

25. člen

(izdaja posebnega dovoljenja za gospodarski ribolov)

(1) Posebno dovoljenje za gospodarski ribolov izda minister z odločbo na podlagi veljavnega dovoljenja za gospodarski ribolov ali na podlagi mednarodne pogodbe, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

(2) Posebno dovoljenje za gospodarski ribolov velja samo za eno ribiško plovilo.

(3) Za posamezno ribiško plovilo se lahko izda več različnih posebnih dovoljenj za gospodarski ribolov.

26. člen

(razlogi za prenehanje veljavnosti oziroma za odvzem posebnega dovoljenja)

(1) Posebno dovoljenje za gospodarski ribolov preneha veljati s pretekom časa, za katerega je bilo izdano, in v primerih iz prvega odstavka 21. člena tega zakona.

(2) Posebno dovoljenje za gospodarski ribolov se odvzame, če nosilec posebnega dovoljenja za gospodarski ribolov ne izvaja ribolova v skladu s pogoji iz tega dovoljenja.

Negospodarski ribolov

27. člen

(namen negospodarskega ribolova)

(1) Negospodarski ribolov je namenjen zlasti:

- znanstvenemu in raziskovalnemu delu;

- monitoringu ribolovnih virov;

- oskrbovanju javnih akvarijev na območju Republike Slovenije;

- športu in rekreaciji.

(2) Negospodarski ribolov iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka kot tudi športni ribolov in podvodni športni ribolov na morju se lahko opravlja samo na podlagi dovoljenja za negospodarski ribolov.

(3) Rekreativski ribolov na morju se lahko opravlja samo na podlagi dnevne ali tedenske karte za rekreativski ribolov.

(4) Dovoljenje za negospodarski ribolov iz drugega odstavka tega člena izda minister.

(5) Dovoljenje iz drugega odstavka in karto iz tretjega odstavka tega člena mora imeti nosilec ob izvajanju negospodarskega ribolova vedno pri sebi.

28. člen

(športni in rekreativski ribolov na morju)

(1) Športni in rekreativski ribolov na morju se lahko izvaja z obale ali s plovila z dovoljeno ribiško opremo na dovoljen način in do dovoljene dnevne količine ulova.

(2) Letno dovoljenje za športni ribolov in dnevna ali tedenska karta za rekreativski ribolov veljata za območje notranjih morskih voda in teritorialnega morja Republike Slovenije.

(3) Po tem zakonu je športni ribič na morju član društva za športni ribolov na morju, ki je organizirano v zvezi društev za športni ribolov.

(4) Dnevne ali tedenske karte za rekreativski ribolov na podlagi javnega pooblastila izdaja zveza društev za športni ribolov na morju.

(5) Za letno dovoljenje za športni ribolov in dnevno ali tedensko karto za rekreativski ribolov se plačuje pristojbina, ki jo določi minister.

(6) Ribiška oprema in način športnega in rekreativskega ribolova, dovoljeno količino dnevnega ulova, vsebino, obliko in način izdajanja dnevnega ali tedenske karte za rekreativski ribolov predpiše minister.

(7) Ne glede na določbi drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena za športni in rekreativski ribolov z obale letno dovoljenje za športni ribolov in karta za rekreativski ribolov nista potrebna.

29. člen

(športni ribolov s podvodno puško)

(1) Športni ribolov s podvodno puško na območju notranjih morskih voda in teritorialnega morja Republike Slovenije je dovoljen samo na podlagi dovoljenja za podvodni športni ribolov, na predpisan način in do dovoljene količine dnevnega ulova.

(2) Rekreativski ribolov s podvodno puško na območju notranjih morskih voda in teritorialnega morja Republike Slovenije je prepovedan.

(3) Po tem zakonu je podvodni športni ribič na morju član društva za športni ribolov na morju.

(4) Športni ribolov s podvodno puško med sončnim zahodom in sončnim vzhodom je prepovedan.

(5) Na plovilu, s katerega se izvaja športni ribolov s podvodno puško, je prepovedano hkrati imeti podvodno puško in naprave, ki omogočajo dihanje pod vodo.

(6) Plavanje s podvodno puško v območjih, zavarovanih po tem zakonu ali drugih predpisih, v katerih ribolov ni dovoljen, je prepovedano.

(7) Za letno dovoljenje za podvodni športni ribolov se plačuje pristojbina, ki jo določi minister.

(8) Način podvodnega športnega ribolova in dovoljeno količino dnevnega ulova predpiše minister.

30. člen

(prepoved dajanja v promet)

Ulov, dosežen pri izvajanju negospodarskega ribolova, je prepovedano dajati v promet.

Ribogojstvo

31. člen

(pogoji)

(1) Z ribogojstvom se lahko ukvarja vsaka pravna ali fizična oseba, ki je pridobila pravico do rabe in izkoriščanja voda za ribogojstvo skladno s predpisi na področju voda in

ki izpolnjuje druge predpisane zahteve, zlasti s področij ohranjanja narave, urejanja prostora in graditve objektov.

(2) Zaradi nadzora nad prometom z ribami, ribiški proizvodi in izdelki iz ribogojstva ministrstvo vodi evidenco ribogojnic in rezultatov vzreje v ribogojstvu.

(3) Podrobnejšo vsebino in način vodenja evidence ter način sporočanja podatkov predpiše minister.

Nacionalne ribolovne kvote na podlagi celotnega dovoljenega ulova

32. člen

(nacionalna ribolovna kvota)

(1) Nacionalna ribolovna kvota je delež celotnega dovoljenega ulova, ki pripada Republiki Sloveniji na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Nacionalno ribolovno kvoto za posamezne vrste ribolovnih virov v posameznem ribolovnem letu objavi minister v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Izkoriščanje nacionalne ribolovne kvote iz prejšnjega odstavka je možno le na podlagi dovoljenja ministra. Dovoljenje se izda nosilcem dovoljenj za gospodarski ribolov in posebnih dovoljenj za gospodarski ribolov v upravnem postopku na podlagi javnega poziva.

Raziskave v ribištvu

33. člen

(raziskave)

(1) Za doseganje ciljev v ribištvu in racionalizacije raziskav na področju ribištvu morajo biti raziskave v ribištvu usklajene in rezultati razširjeni v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Načrtovanje, usklajevanje in izvajanje programov raziskav v ribištvu iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

(3) Sredstva za načrtovanje, usklajevanje in izvajanje programov raziskav v ribištvu se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije in drugih virov.

IV. JAVNA SLUŽBA V RIBIŠTVU

34. člen

(izvajanje javne službe)

(1) Naloge, ki se izvajajo kot javna služba po tem zakonu, lahko izvajajo fizične ali pravne osebe javnega ali zasebnega prava v oblikah, kot so določene v zakonih, ki urejajo javne službe, druge osebe javnega prava in priznane organizacije v ribištvu po tem zakonu.

(2) Način in pogoje izvajanja javne službe po tem zakonu predpiše vlada.

35. člen

(koncesije)

(1) Koncesije za opravljanje javne službe po tem zakonu izvaja na podlagi javnih razpisov, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, podeli minister.

(2) Javni razpis iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- opredelitev predmeta koncesije;
- navedbo o začetku in trajanju koncesije;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;
- obvezne sestavine prijave;
- merila za izbiro;
- navedbo roka za izdajo odločbe o izbiri koncesionarja;
- druge morebitne strokovne in tehnične pogoje;
- kontaktno osebo za dajanje informacij v zvezi z vsebino javnega razpisa;
- datum, kraj in čas odpiranja vlog;
- način obveščanja prijaviteljev o izbiri koncesionarjev.

(3) Postopek odpiranja in ocenjevanja vlog izvaja komisija, ki jo imenuje minister. Pri odpiranju vlog so lahko prisotni pooblaščen predstavniki prijaviteljev.

(4) Prepozno prispelle vloge se zavržejo. Nepopolne vloge lahko prijavitelji dopolnijo v osmih dneh od opozorila, v nasprotnem primeru se vloge zavržejo, na kar je treba prijavitelje opozoriti.

(5) O izidu javnega razpisa se obvestijo vsi prijavitelji v osmih dneh od dneva odpiranja ponudb.

(6) Minister odloči o izbiri koncesionarja z odločbo.

(7) Medsebojna razmerja med ministrstvom in koncesionarji se uredijo s pogodbami.

36. člen

(koncesijska pogodba)

Na podlagi odločbe o izbiri koncesionarja sklene ministrstvo s koncesionarjem pogodbo v pisni obliki, v kateri se uredijo zlasti:

- naloge javne službe, ki jo opravlja koncesionar;
- odgovorne osebe koncesionarja;
- osebe, odgovorne za izvajanje posameznih nalog javne službe;
- način in pogoje za opravljanje nalog javne službe;
- pravice, obveznosti in odgovornosti koncesionarja;
- začetek in čas trajanja koncesije;
- vir financiranja javne službe;
- način izvajanja nadzora nad opravljanjem javne službe;
- prenehanje koncesije;
- rok za odpoved koncesijske pogodbe.

37. člen

(prenehanje koncesije)

(1) Koncesija preneha:

- z odvzemom;
- s prenehanjem pogodbe.

(2) Podrobnejše pogoje za prenehanje koncesije predpiše minister.

38. člen

(naloge javne službe)

Naloge javne službe na področju ribištva so zlasti:

- svetovanje v ribištvu, zlasti pri ribolovu in ribogojstvu;
- strokovne naloge v ribištvu;
- strokovne naloge v ribogojstvu;
- monitoring ribolovnih virov.

39. člen

(svetovanje v ribištvu)

Naloge na področju svetovanja v ribištvu so zlasti:

- svetovanje v zvezi s tehnološkim, z gospodarskim, s prostorskim, z okoljevarstvenim, naravo-ohranjevalnim in vodarskim področjem opravljanja ribiških dejavnosti;
- svetovanje in pomoč pri izdelavi razvojnih načrtov za pravne in fizične osebe v ribištvu;
- svetovanje in pomoč pri uveljavljanju ukrepov v ribištvu;
- svetovanje in pomoč pri organizaciji in delovanju organizacij ribičev in medpanožnih organizacij v ribištvu;
- svetovanje na področju ribiških in z ribištvom povezanih predpisov.

40. člen

(strokovne naloge v ribištvu in ribogojstvu)

Strokovne naloge v ribištvu in ribogojstvu so zlasti:

- analiza morskih voda glede primernosti za ribogojstvo;
- izdelava socioloških, ekonomskih in drugih analiz na področju ribolova, ribogojstva in prometa z ribami, ribiški proizvodi in izdelki;
- izvajanje nalog in analiz na področju ukrepov v ribištvu;
- druge naloge, ki so pomembne za usmerjanje in spremljanje razvoja ribolova in ribogojstva.

41. člen

(sredstva za delovanje javne službe)

(1) Javna služba v ribištvu se financira iz:

- proračuna Republike Slovenije;
- delnega ali celotnega plačila cene za opravljeno storitev;
- sredstev, določenih z zakonom;
- drugih virov.

(2) Republika Slovenija financira ali sofinancira posamezne storitve javne službe po tem zakonu v skladu s programom razvoja ribištva.

42. člen

(stroški in plačila za storitve)

(1) Uporabniki storitev javne službe po tem zakonu plačajo deloma ali v celoti ceno storitve, lahko pa so storitve javne službe za uporabnike tudi brezplačne.

(2) Minister predpiše cene storitev iz prejšnjega odstavka in določi delež, ki ga plača uporabnik.

V. FINANCIRANJE V RIBIŠTVU

43. člen

(zagotavljanje sredstev)

(1) V proračunu Republike Slovenije se po tem zakonu zagotavljajo sredstva za:

- financiranje in sofinanciranje strukturnih in drugih ukrepov na področju ribištva na podlagi programa razvoja ribištva;
- financiranje oziroma sofinanciranje javne službe v ribištvu;
- sofinanciranje ukrepov v prometu z ribami, ribiški proizvodi in izdelki;
- sofinanciranje vzpostavitve in začetnega delovanja organizacij v ribištvu.

(2) Financiranje in sofinanciranje strukturnih in drugih ukrepov na področju ribištva določi vlada.

VI. PROMET Z RIBAMI, RIBIŠKIMI PROIZVODI IN IZDELKI

44. člen

(promet)

(1) Ribe, ribiški proizvodi in izdelki so dani v promet, ko jih proizvajalec da na razpolago, v uporabo ali jih odpošlje. Za promet rib, ribiških proizvodov in izdelkov se štejeta tudi uvoz in izvoz.

(2) Ribe, ribiški proizvodi in izdelki so lahko v prometu, če ustrezajo predpisanim zahtevam in so predpisano označeni.

45. člen

(prepoved prometa z nedoraslimi ribami)

(1) Promet z nedoraslimi ribami je prepovedan.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko minister izjemo dovolji promet določenih količin nedoraslih rib, ulovljenih v skladu z drugim odstavkom 9. člena tega zakona.

46. člen

(tržni red za promet z ribami, ribiški proizvodi in izdelki)

Za promet z ribami, ribiški proizvodi in izdelki vlada predpiše tržni red za ribe, ribiške proizvode in izdelke (v nadaljnjem besedilu: tržni red).

47. člen

(vsebina tržnega reda)

- (1) Tržni red določa in ureja:
- ribe, ribiške proizvode in izdelke, ki so predmet tržnega reda;
 - tržne standarde;
 - obveščanje potrošnikov;
 - vzpostavitev organizacij v ribištvu;

– načrtovanje ribolova, ribogojstva in prometa z ribami in ribiškimi proizvodi;

- priporočene cene;
- cene za umik rib in ribiških proizvodov s trga;
- intervencije v prometu z ribami in ribiškimi proizvodi;
- referenčne cene;
- zaščitne ukrepe;
- mednarodno trgovino in carinsko ureditev.

(2) Ribe in ribiški proizvodi, ki so lahko predmet tržnega reda iz prejšnjega odstavka, so tisti, ki so v prometu v skladu s predpisom o kombinirani nomenklaturi s carinskimi stopnjami pod tarifno oznako 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0306 in 0307.

(3) Ribiški izdelki, ki so lahko predmet tržnega reda iz prvega odstavka tega člena, so tisti, ki so v prometu v skladu s predpisom o kombinirani nomenklaturi s carinskimi stopnjami pod tarifno oznako 0511 v okviru podoznake 91 ribji odpadki in drugo, 1604, 1605, 1902 v okviru podoznake 20 polnjene testenine, kuhane ali nekuhane ali drugače pripravljene, ki vsebujejo več kot 20 mas.% rib, školjkarjev, mehkužcev ali drugih vodnih nevretenčarjev in 2301 v okviru podoznake 20 moka, zdrob in peleti iz rib ali rakov, mehkužcev ali drugih vodnih nevretenčarjev.

48. člen

(tržni standardi)

(1) Za promet z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki se določijo tržni standardi, ki določajo klasifikacijo rib, ribiških proizvodov in izdelkov po vrsti, kakovosti, velikosti ali teži, pakiranje in označevanje.

(2) Tržne standarde predpiše minister.

49. člen

(prepovedi in izjeme)

(1) Ribe, ribiške proizvode in izdelke, ki niso v skladu s tržnimi standardi, je prepovedano dajati v promet oziroma jih razstavljati.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se smejo dajati v promet ribe in ribiški proizvodi, ki niso v skladu s tržnimi standardi, če gre za manjši ulov, ki je namenjen znanemu kupcu.

(3) Minister predpiše, kaj se šteje za manjši ulov iz prejšnjega odstavka.

50. člen

(obveščanje potrošnikov)

(1) Obveščanje potrošnikov o ribah, ribiških proizvodih in izdelkih v prometu ne sme biti zavajajoče glede trgovskega imena vrste, načina proizvodnje ali ribolovnega območja.

(2) Način in obliko obveščanja potrošnikov iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

Organizacije v ribištvu

51. člen

(organizacija ribičev ali ribogojcev)

(1) Organizacija ribičev ali ribogojcev je pravna oseba, v katero se združujejo pravne in fizične osebe, ki izvajajo dejavnost ribolova oziroma predelave rib in ribiških proizvodov na ribiškem plovilu, ali izvajajo dejavnost ribogojstva.

(2) Organizacija ribičev ali ribogojcev se ustanovi z namenom racionalizacije ulova ali ribogojstva ter izboljšanja pogojev prodaje rib in ribiških proizvodov njenih članov.

(3) Organizacija ribičev ali ribogojcev za namene iz prejšnjega odstavka sprejme ukrepe za:

- spodbujanje načrtovanja ribolova ali ribogojstva s prilagajanjem povpraševanju tako po količini kot tudi kakovosti;
- spodbujanje koncentracije ponudbe;
- stabilizacijo cen;
- spodbujanje metod trajnostnega ribolova.

(4) Organizacija ribičev ali ribogojcev sprejme interna pravila, ki določajo zlasti:

– da pri ribolovu ali ribogojstvu in prometu z ribami in ribiškimi proizvodi člani uporabljajo pravila, ki jih je sprejela ta organizacija;

– da organizacija določi in izvaja ribolovne ukrepe, ko jim je določena ribolovna kvota;

– da organizacija določi in njeni člani izvajajo sprejete ukrepe, ki se nanašajo na spremembe ribolovnega napora;

– da ribič ribiško plovilo uporablja samo v okviru dejavnosti ene organizacije;

– da mora njen član ribe in ribiške proizvode dajati v promet samo preko te organizacije;

– da se obveza iz prejšnje alineje odpravi, če poteka dajanje v promet po že vnaprej določenih pravilih te organizacije;

– način dajanja podatkov, ki jih zahteva organizacija za določitev ukrepov, ki se nanašajo na določene ribe in ribiške proizvode;

– način ustanovitve in financiranja intervencijskega sklada;

– postopek izterjave finančnih obveznosti članov za potrebe financiranja organizacije ribičev ali ribogojcev;

– pravila za sprejem novih članov;

– kazni za kršenje pravil organizacije ribičev ali ribogojcev.

(5) Podrobnejše pogoje za delovanje organizacije ribičev ali ribogojcev predpiše minister.

52. člen

(priznanje in preklic priznanja organizacije ribičev ali ribogojcev)

(1) Da organizacija ribičev ali ribogojcev lahko uresničuje pravice in obveznosti iz tega zakona, mora biti priznana.

(2) Organizacijo ribičev ali ribogojcev prizna minister, če:

– ima sedež v Republiki Sloveniji;

– izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena;

– izpolnjuje predpisane organizacijske pogoje;

– izpolnjuje pogoje glede števila članov ter obsega ribolova ali ribogojstva.

(3) Organizacijo ribičev ali ribogojcev iz prejšnjega odstavka minister prizna z odločbo na podlagi njenega zahtevka.

(4) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se organizaciji določi tudi območje njenega delovanja.

(5) Podrobnejše pogoje iz tretje in četrte alineje drugega odstavka tega člena predpiše minister.

(6) Ministrstvo redno preverja, če organizacije ribičev ali ribogojcev delujejo v skladu s pogoji priznanja.

(7) Priznanje se organizaciji ribičev ali ribogojcev preklicuje, če:

– organizacija ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena;

– če je pridobila priznanje na podlagi neresničnih podatkov.

53. člen

(reprezentativnost priznane organizacije ribičev ali ribogojcev)

(1) Priznana organizacija ribičev ali ribogojcev iz prejšnjega člena na njen zahtevek minister prizna kot reprezentativno, če organizacija na področju svojega delovanja izpolnjuje pogoje za reprezentativnost glede obsega ribolova ali ribogojstva in prometa z ribami in ribiškimi proizvodi in enem ali več mestih iztovarjanja oziroma prve prodaje.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

54. člen

(razširitev pravil reprezentativne organizacije ribičev ali ribogojcev na nečlane)

(1) Za potrebe izvajanja ukrepov v ribištvu se lahko uporaba pravil, ki jih sprejme reprezentativna organizacija

ribičev ali ribogojcev v skladu z 51. členom tega zakona, razširi tudi na:

– pravne in fizične osebe, ki opravljajo gospodarski ribolov ali ribogojstvo in ki niso člani te organizacije ali druge priznane organizacije ribičev ali ribogojcev;

– na druge priznane organizacije ribičev ali ribogojcev.

(2) O razširitvi uporabe pravil iz prejšnjega odstavka odloči vlada na predlog reprezentativne organizacije ribičev ali ribogojcev.

(3) Podrobnejše pogoje za razširitev uporabe pravil iz prvega odstavka tega člena predpiše vlada.

55. člen

(operativni program ribolova, ribogojstva in prometa)

(1) Na začetku ribolovnega leta organizacija ribičev ali ribogojcev pripravi operativni program ribolova ali ribogojstva in prometa z ribami in ribiškimi proizvodi za ribolovno leto.

(2) Operativni program in njegove spremembe odobri minister.

(3) Novemu članu organizacije ribičev ali ribogojcev v prvem letu po včlanitvi ni potrebno izvajati obveznosti iz tega programa.

56. člen

(finančne pomoči)

(1) Priznana organizacija ribičev ali ribogojcev lahko na podlagi odobrenega operativnega programa iz prejšnjega člena uveljavlja finančne pomoči po tem zakonu.

(2) Če organizacija ribičev ali ribogojcev nima odobrenega operativnega programa, za tisto ribolovno leto ni upravičena do finančne pomoči po tem zakonu, predvidene za intervencijske ukrepe na področju cen in intervencij.

(3) Če organizacija ribičev ali ribogojcev ne izvede ukrepov, določenih v operativnem programu, se ji v tistem ribolovnem letu:

– v primeru prve ugotovljene kršitve izplača le 75% odobrene finančne pomoči za intervencijske ukrepe na področju cen in intervencij;

– v primeru druge ugotovljene kršitve izplača le 50% odobrene finančne pomoči za intervencijske ukrepe na področju cen in intervencij;

– v primeru nadaljnjih ugotovljenih kršitev odobrena finančna pomoč ne izplača.

57. člen

(medpanožna organizacija)

(1) Medpanožna organizacija je pravna oseba, v katero se združujejo pravne in fizične osebe, ki izvajajo dejavnosti ribolova, ribogojstva, predelave rib in ribiških proizvodov oziroma prometa z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki.

(2) Medpanožna organizacija se ustanovi zaradi:

– izboljševanja znanja in preglednosti ribolova in trga;

– bolj usklajenega načina dajanja rib, ribiških proizvodov in izdelkov v promet, zlasti s pomočjo raziskovalnega dela in tržnih raziskav;

– proučevanja in razvoja tehnik za optimizacijo delovanja trga, vključno z informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami;

– priprave standardnih pogodb;

– zagotavljanja podatkov in izvajanja raziskav, potrebnih za preusmerjanje ribolova v ribiške proizvode in izdelke, ki so glede na zahteve trga ter okus in pričakovanja potrošnikov bolj primerni, zlasti glede kakovosti;

– uporabe metod, ki prispevajo k trajnosti ribolovnih virov;

– razvoja metod in instrumentov ter organizacije programov usposabljanja za izboljšanje kakovosti rib, ribiških proizvodov in izdelkov;

– uvajanja ukrepov za izboljševanje zaščite označb izvora, oznak kakovosti in geografskega porekla rib, ribiških proizvodov in izdelkov;

– določanja pogojev za ribolov in promet z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki, ki so lahko bolj omejevalni od pogojev po tem zakonu;

– boljšega izkoriščanja potenciala ribolovnih virov;

– pospeševanja prodaje rib, ribiških proizvodov in izdelkov.

(3) Medpanožna organizacija lahko opravlja naloge iz prejšnjega odstavka samo, če je priznana.

58. člen

(priznanje in preklic priznanja medpanožne organizacije)

(1) Medpanožno organizacijo prizna minister, če izpolnjuje naslednje pogoje:

– da ribolov, ribogojstvo, predelava oziroma promet z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki njenih članov predstavlja pomemben delež na območju delovanja njenih članov;

– da v primeru, če njeni člani delujejo na več območjih, lahko dokažejo minimalno stopnjo reprezentativnosti na vsakem območju za vsako dejavnost, ki jo opravljajo;

– da sama ne opravlja dejavnosti ribolova, ribogojstva, predelave oziroma prometa z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki.

(2) Medpanožno organizacijo iz prejšnjega odstavka minister prizna z odločbo na podlagi njenega zahtevka.

(3) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se medpanožni organizaciji določi tudi območje njenega delovanja.

(4) Ministrstvo redno preverja, če medpanožna organizacija deluje v skladu s pogoji priznanja.

(5) Minister preklicuje priznanje medpanožni organizaciji, če medpanožna organizacija:

– ne izpolnjuje več pogojev za priznanje po tem zakonu;

– ovira predpisano izvajanje tržnega reda.

59. člen

(reprezentativnost priznane medpanožne organizacije)

Medpanožno organizacijo na podlagi njenega zahtevka minister prizna za reprezentativno, če obseg ribolova, ribogojstva, predelave oziroma prometa določenih vrst rib, ribiških proizvodov in izdelkov njenih članov predstavlja vsaj dve tretjini ulova, vzreje v ribogojstvu, predelave oziroma prometa s temi vrstami rib, ribiških proizvodov in izdelkov na območju delovanja te organizacije.

60. člen

(razširitev sporazumov in pravil reprezentativne medpanožne organizacije na nečlane)

(1) Za potrebe izvajanja ukrepov v ribištvu vlada na zahtevo reprezentativne medpanožne organizacije določi, da so sporazumi in pravila, sprejeti znotraj reprezentativne medpanožne organizacije, za določen čas obvezujoči tudi za druge pravne in fizične osebe, ki izvajajo dejavnosti ribolova, ribogojstva, predelave ali prometa z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki na območju ali območjih, kjer reprezentativna medpanožna organizacija deluje, in niso člani te reprezentativne medpanožne organizacije.

(2) Če se zahteva za razširitev sporazumov in pravil za druge pravne in fizične osebe, ki izvajajo dejavnosti ribolova, ribogojstva, predelave in prometa z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki nanaša na več kot eno območje, mora medpanožna organizacija dokazati svojo reprezentativnost za vsako od dejavnosti, ki jih izvajajo njeni člani, na vsakem od teh območij.

(3) Sporazumi in pravila, za katera se lahko zahteva razširitev na druge pravne in fizične osebe:

a) se morajo nanašati vsaj na enega od naslednjih ukrepov:

– obveščanje o ribolovu, ribogojstvu in prometu z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki;

– strožja pravila za ribolov, ribogojstvo in predelavo, ki so lahko bolj omejevalna od predpisanih pogojev;

– pripravo standardnih pogodb;

– pravila za promet z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki;
 b) morajo veljati že najmanj eno leto;
 c) so lahko obvezujoča največ tri leta;
 d) ne smejo povzročati škode drugim pravnim in fizičnim osebam, ki izvajajo dejavnosti ribolova, ribogojstva, predelave ali prometa z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki, s sedežem na drugih območjih Republike Slovenije ali v drugih državah po mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(4) Razširitev sporazumov in pravil iz prvega odstavka tega člena ni mogoča, če so ti sporazumi oziroma pravila v nasprotju z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

61. člen

(sporazumi medpanožnih organizacij)

Ne glede na določila mednarodne pogodbe z Evropsko unijo, ki se nanašajo na izvajanje ukrepov v ribištvi, lahko priznane medpanožne organizacije sklepajo sporazume za opravljanje nalog iz 57. člena tega zakona, če ti sporazumi:

- ne zahtevajo uporabe fiksne cene;
- ne povzročajo kakršnegakoli drobljenja trgov z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki držav članic Evropske unije;
- ne ustvarjajo neenakih pogojev za enake posle z drugimi trgovskimi partnerji, ki bi bili zaradi tega v konkurenčno slabšem položaju;
- ne preprečujejo konkurence za bistveni delež rib, ribiških proizvodov in izdelkov, na katere se nanašajo;
- ne omejujejo konkurence tako, da bi to pomembno vplivalo na doseganje ciljev v ribištvi, ki so predmet sodelovanja medpanožnih organizacij.

Cene in intervencije

62. člen

(priporočene cene)

(1) Zaradi potrebe stabilizacije cen v prometu z ribami in ribiškimi proizvodi, usklajevanja ponudbe in povpraševanja na trgu in preprečevanja tržnih presežkov rib in ribiških proizvodov vlada za vsako ribolovno leto v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, določi seznam rib in ribiških proizvodov, za katere določi priporočeno ceno in obdobje, za katero te cene veljajo.

(2) Za potrebe določanja cen iz prejšnjega odstavka ministrstvo redno evidentira prodajne cene rib in ribiških proizvodov na reprezentativnih trgih in mestih uvoza rib, ribiških proizvodov in izdelkov, določenih v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(3) Ministrstvo evidentirane podatke iz prejšnjega odstavka sporoča v mednarodni sistem zajema podatkov v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

63. člen

(ribe in ribiški proizvodi, ki se umaknejo iz prometa)

(1) Na podlagi priporočenih cen iz prejšnjega člena vlada v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, za vsako ribolovno leto določi seznam določenih rib in ribiških proizvodov iz tržnega reda in cene, pod katerimi se te ribe in ribiški proizvodi ne dajejo v promet.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko organizacija ribičev ali ribogojcev samostojno umakne iz prometa tudi druge ribe oziroma ribiške proizvode iz tržnega reda, za katere vlada ne določi cen, pod katerimi se te ribe in ribiški proizvodi ne dajejo v promet.

64. člen

(cena umika)

(1) Organizacija ribičev ali ribogojcev lahko za ribe in ribiške proizvode, za katere velja tržni red in ustrezajo sprejetim tržnim standardom, določi cene, pod katerimi njeni člani ne dajejo teh rib oziroma ribiških proizvodov v promet.

V tem primeru organizacija ribičev ali ribogojcev za količine, ki se umaknejo iz prometa:

– članom odobri odškodnino za ribe oziroma ribiške proizvode iz prvega odstavka prejšnjega člena;

– članom lahko odobri odškodnino tudi za ribe oziroma ribiške proizvode iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Organizacija ribičev ali ribogojcev določi tak način umika rib oziroma ribiških proizvodov iz prometa, da to ne moti normalnega prometa.

(3) Za financiranje ukrepov umika rib oziroma ribiških proizvodov iz prometa organizacija ribičev ali ribogojcev ustanovi intervencijski sklad, ki se polni s prispevki članov na podlagi ocene količin, ki jih posamezni član ponuja v promet, ali pa so prispevki za vse člane enaki.

(4) Organizacija ribičev ali ribogojcev ministrstvu sporoča naslednje podatke:

– seznam rib oziroma ribiških proizvodov iz prvega odstavka tega člena;

– višino cen, pod katero ne dajejo rib oziroma ribiških proizvodov v promet, ki so bile predlagane in ki se uporabljajo;

– čas, za katerega veljajo cene, pod katero ne dajejo rib oziroma ribiških proizvodov v promet.

65. člen

(prodajne cene)

V skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, vlada za vsako ribolovno leto za določene ribe in ribiške proizvode določi prodajno ceno.

66. člen

(intervencije)

(1) Intervencije na trgu z ribami in ribiškimi proizvodi so:

– finančno nadomestilo organizacijam ribičev ali ribogojcev za izplačano odškodnino za umik rib in ribiških proizvodov s trga v skladu s prvo alineo prvega odstavka 64. člena tega zakona;

– pomoč za predelavo rib in ribiških proizvodov, ki se umaknejo s trga;

– pavšalna pomoč organizacijam ribičev ali ribogojcev pri samostojnih umikih in predelavi rib in ribiških proizvodov, ki jih izvedejo organizacije ribičev ali ribogojcev v skladu z drugim odstavkom 63. člena tega zakona;

– pomoč za zasebno skladiščenje rib in ribiških proizvodov, umaknjenih iz prometa v skladu s prvim odstavkom 64. člena tega zakona;

– dodatek za organizacije ribičev ali ribogojcev;

– druge pomoči, ki jih določi vlada na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Uvedbo ukrepov intervencij iz prejšnjega odstavka ter višino finančnih pomoči določi vlada na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

Mednarodna trgovina z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki

67. člen

(uvozna in izvozna dovoljenja)

(1) Uvoz in izvoz rib, ribiških proizvodov in izdelkov sta lahko pogojena z uvoznimi ali izvoznimi dovoljenji v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Režim uvoza oziroma izvoza iz prejšnjega odstavka določi vlada.

68. člen

(posebne uvozne dajatve)

(1) Za izvajanje posebnih uvoznih dajatev se uporabljajo določbe zakona, ki ureja posebne uvozne dajatve, če ta zakon ne določa drugače. Posebne uvozne dajatve se določajo največ do višine in za tiste ribe, ribiške proizvode oziroma izdelke, kot je to določeno v mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Za zagotavljanje uravnotežene preskrbe trga s surovinami, namenjenimi za predelovalno industrijo, se lahko uvozne dajatve za določene ribe, ribiške proizvode oziroma izdelke v celoti ali delno oprostitjo za nedoločen čas v skladu s predpisom vlade.

69. člen
(carinske kvote)

Carinske kvote so določene količine rib, ribiških proizvodov oziroma izdelkov, ki se po preferencialnih carinskih stopnjah uvozijo v Republiko Slovenijo v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

70. člen
(referenčne uvozne cene)

(1) Vlada lahko vsako ribolovno leto določi referenčne uvozne cene za ribe, ribiške proizvode oziroma izdelke, ki so predmet tržnega reda, v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Ukrepe v zvezi z uporabo referenčnih uvoznih cen določi vlada.

71. člen
(zajem podatkov o mednarodni trgovini)

(1) Ministrstvo vodi evidenco o cenah in količinah uvoženih rib, ribiških proizvodov in izdelkov, ki so predmet tržnega reda.

(2) Evidentirane cene iz prejšnjega odstavka morajo biti enake carinski vrednosti.

(3) Ministrstvo evidentirane cene iz prvega odstavka tega člena sporoča v mednarodni sistem zajema podatkov v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

72. člen
(zaščitni ukrepi)

(1) Če zaradi uvoza ali izvoza določenih rib, ribiških proizvodov oziroma izdelkov pride ali grozi, da bo prišlo do motenj na trgu, kar lahko ogrozi zastavljene cilje v ribištvi, vlada v zunanjetrgovinskem prometu z ribami, ribiški proizvodi oziroma izdelki uvede zaščitne ukrepe, upoštevajoč omejitve iz mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

(2) Postopek in vrste zaščitnih ukrepov iz prejšnjega odstavka predpiše vlada.

73. člen
(pooblastila carinskih organov)

Carinski organi izvajajo nadzor, ki je potreben za izvajanje določb o mednarodni trgovini iz 70. člena tega zakona, ter kontrolo izvajanja uvoza oziroma izvoza rib, ribiških proizvodov oziroma izdelkov.

VII. SPREMLJANJE IZVAJANJA UKREPOV V RIBIŠTVU

74. člen
(spremljanje)

(1) Za spremljanje uresničevanja ukrepov na področju ribištva se oblikuje sistem, ki vključuje predvsem tehnično spremljanje dejavnosti v ribištvi. Spremlja se zlasti izvajanje:

- ukrepov za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov;
- strukturnih ukrepov v ribištvi;
- ukrepov v zvezi s prometom z ribami, ribiški proizvodi in izdelki.

(2) Spremlja se vse dejavnosti v ribištvi na ozemlju Republike Slovenije.

(3) Spremljanje velja tudi za ribiška plovila, ki so registrirana v tujih državah, vendar ne sme omejevati pravic do neškodljivega prehoda teritorialnega morja po predpisih o pomorstvu.

75. člen
(spremljanje ribolova)

(1) Ribolov spremljajo pristaniški nadzorniki pristojnega organa za pomorstvo v skladu s pooblastili, ki jih imajo po zakonu, ki ureja pomorstvo.

(2) Pristaniški nadzorniki imajo po tem zakonu naslednja pooblastila:

- pregledovati dovoljenja za gospodarski ribolov in posebna dovoljenja za gospodarski ribolov ter dovoljenja za negospodarski ribolov;

- pregledovati karte za rekreacijski ribolov;

- pregledovati ribolovna orodja;

- pregledovati ribiško opremo;

- preverjati dnevno dovoljeno količino ulova;

- nadzirati gibanje ribiških plovil, zlasti med izvajanjem ribolova;

- podati predlog za uvedbo postopka o prekršku ali izreči denarno kazen.

(3) Organ, pristojen za pomorstvo, obvešča o ugotovitvah in ukrepih pristaniških nadzornikov inšpektorja za ribištvo.

76. člen
(spremljanje gibanja ribiških plovil)

(1) Spremljanje gibanja ribiških plovil s kopnega opravljata pristojni organ za pomorstvo.

(2) Sistem spremljanja gibanja ribiških plovil določi minister v soglasju z ministrom, pristojnim za pomorstvo.

77. člen
(spremljanje in evidentiranje ulova)

(1) Za spremljanje ulova in z njim povezanih dejavnosti morajo poveljniki ribiških plovil celotne dolžine 10 m ali več voditi ribolovni dnevnik in izpolnjevati podatke o količini ulova po vrstah, času in mestu ulova za vsak ribolovni dan posebej in na tisti dan ter poročati v skladu s 15. členom tega zakona.

(2) Podrobnejšo vsebino ribolovnega dnevnika in njegovo obliko določi minister.

78. člen
(mesta iztovarjanja ulova in prve prodaje rib in ribiških proizvodov)

(1) Pravne in fizične osebe, ki izvajajo gospodarski ribolov, smejo v Republiko Slovenijo iztovarjati ulov samo v ribiških pristaniških Koper, Izola in Piran.

(2) Prva prodaja je prvo dajanje rib in ribiških proizvodov v promet.

(3) Pravne in fizične osebe smejo dajati ribe in ribiške proizvode v prvo prodajo samo na za to določenih mestih prve prodaje, razen v primeru, če se prodaja vrši za znanega kupca.

(4) Mesta prve prodaje, ki izpolnjujejo pogoje za promet z ribami in ribiški proizvodi, določi minister.

79. člen
(dolžnost poročanja)

(1) Mesta prve prodaje rib in ribiških proizvodov so dolžna sporočati ministrstvu podatke o prometu z ribami in ribiški proizvodi po vrstah, količinah in cenah rib in ribiških proizvodov.

(2) V primeru, da prva prodaja iztovorjenih rib in ribiških proizvodov ne poteka preko določenih mest prve prodaje, jih kupec ne sme dajati v nadaljnji promet, dokler ministrstvu ne sporoči podatkov o nakupu po vrsti, količini in ceni rib in ribiških proizvodov.

(3) Podatki iz prvega in drugega odstavka tega člena se sporočajo dnevno.

(4) Minister določi natančnejšo vsebino in postopke za poročanje o opravljeni prvi prodaji iz prvega in drugega odstavka tega člena.

80. člen

(iztovarjanje rib in ribiških proizvodov iz tujih ribiških plovil)

(1) Ribiško plovilo, registrirano v tretji državi, ki želi iztovoriti ribe oziroma ribiške proizvode v Republiki Sloveniji, mora o tem obvestiti ministrstvo najkasneje 72 ur pred predvidenim prihodom. Ministrstvo potrdi prejem obvestila.

(2) Ribiško plovilo, registrirano v tretji državi, sme iztovarjati ribe oziroma ribiške proizvode samo v ribiškem pristanišču Koper.

(3) Za ribe in ribiške proizvode, ki jih ribiško plovilo iz prvega odstavka tega člena želi iztovoriti v Republiki Sloveniji, mora poveljnik tega plovila voditi ribolovni dnevnik v skladu s tem zakonom.

(4) Postopek iztovarjanja predpiše minister.

81. člen

(pretovarjanje rib)

(1) Pri pretovarjanju rib in ribiških proizvodov, za katere je določen celotni dovoljeni ulov ali ribolovna kvota, sta poveljnik ribiškega plovila, s katerega se pretovarja, in poveljnik plovila, na katerega se pretovarja, ne glede na mesto pretovarjanja, dolžna o pretovoru voditi evidenco pretovora in o tem poročati ministrstvu najkasneje 24 ur pred začetkom pretovarjanja in po zaključenem pretovoru.

(2) Poveljnik ribiškega plovila, s katerega se pretovarja, in poveljnik plovila, na katerega se pretovarja, morata pristojnim organom dovoliti, da preverijo točnost podatkov iz prejšnjega odstavka.

(3) Način poročanja o pretovarjanju rib in ribiških proizvodov določi minister.

82. člen

(spremljanje uporabe različnih ribolovnih orodij)

(1) Če je bil ulov med eno plovbo pridobljen z različnimi ribolovnimi orodji (npr. mrežami z različno velikimi očesi), se sestava ulova po posameznih vrstah rib in ribiških proizvodov izračuna za vsak del ulova, ki je bil pridobljen pod različnimi pogoji.

(2) V ribolovni dnevnik in v deklaracijo o iztovarjanju se morajo vpisati vse spremembe uporabe ribolovnega orodja in sestava ulova z vsakim od njih.

83. člen

(kršitve)

(1) Ribiška plovila, ki kršijo oziroma večkrat zapored kršijo določbe tega zakona, so predmet poostrelega nadzora.

(2) Ministrstvo obvešča v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, o imenu in zunanjih identifikacijskih oznakah in številkah na ribiškem plovilu, za katero velja poostreni nadzor.

84. člen

(strukturni ukrepi v ribištvo)

Strukturni ukrepi v ribištvo, določeni v programu razvoja ribištva, so usmerjeni v povečevanje učinkovitosti in konkurenčnosti ribolova, ribogojstva in predelave rib, ribiških proizvodov in izdelkov.

85. člen

(spremljanje in preverjanje ukrepov v ribištvo)

Za uresničevanje določb prejšnjega člena se spremlja in preverja zlasti ukrepi s področij:

- prestrukturiranja, obnove in modernizacije ribiške flote;
- prilagoditve ribolovnih zmogljivosti ribolovnim možnostim;
- omejitve ribiškega napora;
- omejitve oblik in števila ribolovnih orodij in načina njihove uporabe;
- razvoja ribogojstva.

86. člen

(vrednotenje ukrepov v ribištvo)

Za vrednotenje ugotovitev iz prejšnjega člena minister vzpostavi sistem vrednotenja. To je zlasti navzkrižno preverjanje informacij o zmogljivosti ribiške flote in njene dejavnosti, med drugim predvsem podatkov iz:

- ribolovnih dnevnikov;
- dokumentov o iztovarjanju;
- evidence ribiških plovil.

87. člen

(Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja)

Pri izvajanju ukrepov v ribištvo po tem zakonu izvaja Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja zlasti naslednje naloge:

- izvaja strukturne ukrepe v ribištvo v skladu s programom razvoja ribištva;
- izvaja tržne ukrepe na trgu z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki;
- pripravlja analize in poročila s področja ribištva;
- vzpostavi in izvaja tržno-informacijski sistem na področju ribištva.

VIII. INŠPEKCIJSKI NADZOR

88. člen

(izvajanje nadzora)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo inšpektorji za ribištvo, inšpektorji za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil in pomorski inšpektorji, vsak v okviru svojih pristojnosti.

(2) O izvajanju nadzora se inšpektorji iz prejšnjega odstavka medsebojno obveščajo.

(3) Pravne in fizične osebe morajo inšpektorju za ribištvo, inšpektorju za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil in pomorskemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzorstva, ga pri tem ne smejo ovirati in mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete.

(4) Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero jim je inšpektor po tem zakonu odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

(5) Inšpektorji iz prvega odstavka tega člena so dolžni o ugotovljenih nepravilnostih sproti obveščati ministrstvo.

89. člen

(pooblastila inšpektorja za ribištvo)

Inšpektor za ribištvo ima poleg pooblastil, ki jih ima po drugih predpisih, še naslednja pooblastila:

- pregledovati ribiška plovila, ribolovna orodja in listine ribiških plovil;
- pregledovati dovoljenja za gospodarski ribolov in posebna dovoljenja za gospodarski ribolov;
- pregledovati dovoljenja za negospodarski ribolov na morju;
- pregledovati dnevne in tedenske karte za rekreacijski ribolov na morju;
- pregledovati evidence in dokumente, določene s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
- pregledovati objekte pravnih in fizičnih oseb, ki se ukvarjajo z dejavnostmi v ribištvo, ter dokumentacijo, ki jo po tem zakonu potrebujejo za izvajanje teh dejavnosti;
- pregledovati evidenco ribiških plovil;
- predlagati izbris iz evidence ribiških plovil, evidenc in zbirk podatkov po tem zakonu;
- pregledovati ulov;
- preverjati dnevno dovoljeno količino ulova iz športnega in rekreacijskega ribolova;
- pregledovati ribiško opremo;

- nadzirati gibanje ribiških plovil, še zlasti med izvajanjem ribolova;
- nadzirati iztovor rib;
- nadzirati pretovor rib;
- nadzirati delovanje in opravljanje nalog javne službe v ribištvu;
- preverjati izpolnjevanje pogojev za opravljanje nalog javne službe v ribištvu;
- ugotavljati nezakonito pridobitev sredstev oziroma nenamensko porabo sredstev po tem zakonu.

90. člen

(ukrepi inšpektorja za ribištvo)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za ribištvo poleg ukrepov, določenih z drugimi predpisi, odredi še naslednje ukrepe:

- odvzame s tem zakonom prepovedana sredstva in ribolovna orodja;
- odvzame dokumentacijo za ugotavljanje dejanskega stanja na podlagi ugotovljenega suma storitve prekrška;
- trajno ali začasno odvzame ribolovno dovoljenje, ribiško plovilo, ribolovna orodja in ulov;
- trajno ali začasno prepove izvajanje dejavnosti ribolova ali ribogojstva;
- do odločitve pristojnega organa prepove opravljanje javne službe izvajalcu javne službe, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev, ter predlaga odvzem koncesije.

91. člen

(pooblastila pomorskega inšpektorja)

Pomorski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po predpisih o pomorstvu in drugih predpisih, še naslednja pooblastila:

- pregledati dovoljenja za gospodarski ribolov in posebna dovoljenja za gospodarski ribolov ter dovoljenja za negospodarski ribolov;
- pregledati karte za rekreacijski ribolov;
- preverjati dnevno dovoljeno količino ulova iz športnega in rekreacijskega ribolova;
- nadzirati gibanje ribiških plovil pri izvajanju ribolova.

92. člen

(pooblastila inšpektorja za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil)

Inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil ima poleg pooblastil, ki jih ima po drugih predpisih, še naslednja pooblastila:

- nadzirati promet z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki;
- pregledovati objekte pravnih in fizičnih oseb, ki se ukvarjajo z ribolovom, ribogojstvom, predelavo in prometom z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki in dokumentacijo, ki jo potrebujejo za izvajanje dejavnosti;
- nadzirati kakovost rib, ribiških proizvodov in izdelkov v skladu s predpisi.

93. člen

(ukrepi inšpektorja za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil poleg ukrepov, določenih z drugimi predpisi, odredi še naslednje ukrepe:

- prepove uporabo označb in promet z ribami, ribiškimi proizvodi in izdelki, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev;
- odredi preizkus skladnosti s predpisi za ribe, ribiške proizvode in izdelke, ki so v prometu;
- prepove promet ali odredi neškodljivo uničenje rib, ribiških proizvodov oziroma izdelkov, če njihova kakovost ne ustreza predpisani;
- prepove prepustitev rib, ribiških proizvodov oziroma izdelkov v carinski postopek sprostitve blaga v prosti promet, če niso skladni s predpisanimi zahtevami;

- prepove uporabo listin o skladnosti za ribe, ribiške proizvode oziroma izdelke, ki niso v skladu s predpisi;
- prepove način oglaševanja rib, ribiških proizvodov in izdelkov, ki zavajajo ali bi lahko zavajali potrošnika.

IX. NALOGE POLICIJE

94. člen

(nadzor policije)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja tudi policija.

(2) Policisti imajo pri izvajanju nadzora pravico:

- pregledati ribiška plovila, ribolovna orodja in listine ribiških plovil;
- pregledati dovoljenja za gospodarski ribolov in posebna dovoljenja za negospodarski ribolov ter dovoljenja za negospodarski ribolov;
- pregledati karte za rekreacijski ribolov;
- preverjati dnevno dovoljeno količino ulova iz športnega in rekreacijskega ribolova;
- nadzirati gibanje ribiških plovil;
- zaseči ribolovna orodja, ribiška plovila in ulov;
- podati predlog za uvedbo postopka o prekršku ali izreči denarno kazen.

X. KAZENSKÉ DOLOČBE

95. člen

(prekrški pravnih in fizičnih oseb)

(1) Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. izvaja ribolov z ribolovnimi orodji, ki ne izpolnjujejo predpisanih tehničnih pogojev ali jih ne uporablja na predpisan način (prvi odstavek 6. člena);
2. so na ribiškem plovilu prepovedana sredstva in ribolovna orodja (prvi in drugi odstavek 7. člena);
3. izvaja ribolov s prepovedanimi sredstvi in ribolovnimi orodji (prvi, drugi in tretji odstavek 7. člena);
4. uporablja strgače za negospodarski ribolov v notranjih morskih vodah in teritorialnih vodah Republike Slovenije za znanstvene, raziskovalne in izobraževalne namene brez dovoljenja (četrti in peti odstavek 7. člena);
5. uporablja strgače za gospodarski ribolov v notranjih morskih vodah in teritorialnih vodah Republike Slovenije brez dovoljenja (četrti in peti odstavek 7. člena);
6. uporablja obkroževalne mreže in potegalke z obrežja brez dovoljenja (šesti in sedmi odstavek 7. člena);
7. pri gospodarskem ribolovu uporablja naprave, ki omogočajo dihanje pod vodo (osmi odstavek 7. člena);
8. so na ribiškem plovilu ribolovna orodja, ki niso vpisana v dovoljenju za gospodarski ribolov za ribiško plovilo (8. člen, deveti odstavek 18. člena);
9. izvaja ribolov z ribolovnimi orodji, ki niso v skladu z dovoljenjem za gospodarski ribolov za ribiško plovilo (8. člen);
10. namensko lovi nedorasle ribe brez dovoljenja (prvi in drugi odstavek 9. člena);
11. uporablja vlečne mreže v priobalnem pasu treh navtičnih milj brez dovoljenja (drugi in tretji odstavek 10. člena);
12. nad travniki morskih cvetnic izvaja ribolov z vlečnimi mrežami (četrti odstavek 10. člena);
13. uporablja obkroževalne mreže v nasprotju s petim odstavkom 10. člena tega zakona;
14. izvaja ribolov v nasprotju z dobro ribiško prakso (prvi in drugi odstavek 11. člena);
15. izvaja gospodarski ribolov v ribolovnih rezervatih brez posebnega dovoljenja (tretji in četrti odstavek 12. člena);
16. izvaja negospodarski ribolov v nasprotju s šestim in sedmim odstavkom 12. člena tega zakona;

17. njeno ribiško plovilo pluje v ribolovnem rezervatu brez posebnega dovoljenja za gospodarski ribolov (osmi odstavek 12. člena);

18. izvaja gospodarski ribolov s plovilom, ki ni ribiško plovilo, ali z ribiškim plovilom, za katerega nima dovoljenja za gospodarski ribolov (prvi odstavek 13. člena, šesti odstavek 18. člena);

19. ribiškega plovila ne prijavi v evidenco ribiških plovil (prvi odstavek 14. člena);

20. ne poroča ali prepozno poroča o opravljenem gospodarskem ribolovu (prvi odstavek 15. člena);

21. izvaja gospodarski ribolov brez dovoljenja za gospodarski ribolov (prvi odstavek 17. člena);

22. na ribiškem plovilu med izvajanjem gospodarskega ribolova ni osebe, ki je strokovno usposobljena za opravljanje gospodarskega ribolova (sedmi odstavek 18. člena);

23. med izvajanjem gospodarskega ribolova dovoljenje za gospodarski ribolov ni na ribiškem plovilu (osmi odstavek 18. člena);

24. ne obvesti ali prepozno obvesti izdajatelja dovoljenja za gospodarski ribolov o nastalih spremembah iz druge, tretje in četrte alineje prvega odstavka 21. člena (22. člen);

25. izvaja gospodarski ribolov brez posebnega dovoljenja na območjih in v primerih, kjer je posebno dovoljenje predpisano (prvi odstavek 24. člena);

26. ne opravlja gospodarskega ribolova v skladu s posebnim dovoljenjem (prvi in drugi odstavek 24. člena, drugi odstavek 25. člena);

27. izvaja negospodarski ribolov brez dovoljenja (drugi odstavek 27. člena);

28. izdaja dnevne ali tedenske karte za rekreacijski ribolov v nasprotju s predpisano vsebino, obliko ali načinom (četrti in šesti odstavek 28. člena);

29. daje v promet ribe, ujete ob izvajanju negospodarskega ribolova (30. člen);

30. huje krši obveznosti iz koncesijske pogodbe pri opravljanju nalog javne službe v ribištvu (36. člen);

31. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 44. člena tega zakona;

32. daje v promet nedorasle ribe brez dovoljenja (45. člen);

33. daje v promet ali razstavlja ribe, ribiške proizvode oziroma izdelke, ki niso v skladu s tržnimi standardi (prvi odstavek 49. člena);

34. obvešča potrošnike o ribah, ribiških proizvodih oziroma izdelkih, ki so v prometu, v nasprotju s 50. členom tega zakona;

35. ne spoštuje razširitve pravil reprezentativne organizacije ribičev ali ribogojcev (54. člen);

36. ne spoštuje razširitve sporazumov in pravil delovanja reprezentativne medpanožne organizacije (60. člen);

37. ne vodi ali ne vodi pravočasno predpisanega ribolovnega dnevnika (prvi odstavek 77. člena, 82. člen);

38. ne iztovarja rib na predpisanih mestih iztovarjanja (prvi odstavek 78. člena);

39. daje ribe oziroma ribiške proizvode v prvo prodajo v nasprotju s tretjim odstavkom 78. člena tega zakona;

40. ne pošilja predpisanih podatkov ali jih pošilja prepozno (prvi, drugi in tretji odstavek 79. člena);

41. ne iztovarja rib in ribiških proizvodov po predpisnem postopku (prvi, drugi in tretji odstavek 80. člena);

42. ne poroča o pretovarjanju rib in ribiških proizvodov na predpisan način (prvi odstavek 81. člena);

43. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 81. člena tega zakona;

44. pri uporabi različnih ribolovnih orodij med eno plovo ravna v nasprotju z 82. členom tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 25.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo od 30.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

96. člen

(prekrški fizičnih oseb)

Z denarno kaznijo od 3.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba, če:

1. pri izvajanju športnega in rekreacijskega ribolova uporablja ribiško opremo, ki ne izpolnjuje predpisanih tehničnih pogojev (prvi odstavek 6. člena);

2. pri izvajanju športnega in rekreacijskega ribolova uporablja naprave, ki omogočajo dihanje pod vodo (osmi odstavek 7. člena);

3. ob izvajanju športnega ali rekreacijskega ribolova namensko lovi nedorasle ribe (prvi odstavek 9. člena);

4. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 11. člena tega zakona;

5. izvaja športni ali rekreacijski ribolov s plovila v ribolovnih rezervatih (šesti odstavek 12. člena);

6. izvaja gospodarski ribolov brez dovoljenja za gospodarski ribolov oziroma posebnega dovoljenja za gospodarski ribolov (prvi odstavek 17. člena, prvi odstavek 24. člena);

7. izvaja negospodarski ribolov brez dovoljenja (drugi odstavek 27. člena);

8. izvaja športni ribolov s podvodno puško brez dovoljenja (prvi odstavek 29. člena);

9. izvaja rekreacijski ribolov s podvodno puško (drugi odstavek 29. člena);

10. izvaja športni ribolov s podvodno puško v času, ko je to prepovedano (četrti odstavek 29. člena);

11. ima na plovilu, s katerega se izvaja ribolov, hkrati podvodno puško in naprave, ki omogočajo dihanje pod vodo (peti odstavek 29. člena);

12. plava s podvodno puško v območjih, kjer je to prepovedano (šesti odstavek 29. člena);

13. daje v promet ribe, ujete ob izvajanju negospodarskega ribolova (30. člen).

97. člen

(kazni za prekrške pravnih in fizičnih oseb)

(1) Z denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 1.500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva ali ga pri tem ovira, žali ali če mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali predmetov (tretji odstavek 88. člena);

2. ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon ali drug predpis v roku, ki je določen z odločbo (četrti odstavek 88. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 tolarjev do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo od 30.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

98. člen

(mandatne kazni za fizične osebe)

Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev, ki se izterja na kraju samem, se za prekršek kaznuje fizična oseba, če:

1. izvaja rekreacijski ribolov brez dnevne ali tedenske karte za rekreacijski ribolov (tretji odstavek 27. člena);

2. ob izvajanju športnega ribolova nima pri sebi dovoljenja za športni ribolov (peti odstavek 27. člena);

3. ob izvajanju rekreacijskega ribolova nima pri sebi dnevne ali tedenske karte za rekreacijski ribolov (peti odstavek 27. člena);

4. izvaja športni ali rekreacijski ribolov z nedovoljeno ribiško opremo ali na nedovoljen način (prvi odstavek 28. člena);
5. preseže dnevno dovoljeno količino ulova (prvi odstavek 28. člena);
6. izvaja športni ribolov s podvodno puško v nasprotju s prvim odstavkom 29. člena tega zakona.

99. člen

(varstveni ukrepi)

(1) Za prekrške iz 2., 3., 5., 9., 10., 11., 12., 15., 17., 18., 21., 25. in 26. točke prvega odstavka 95. člena tega zakona se poleg predpisane denarne kazni obvezno izreče tudi varstveni ukrep začasnega odvzema ribiškega plovila.

(2) Za prekršek iz 4. točke prvega odstavka 95. člena tega zakona se poleg predpisane denarne kazni obvezno izreče tudi varstveni ukrep začasnega odvzema plovila.

(3) Za prekrške iz 2., 3., 5., 6., 8., 9., 10., 12., 15., 18., 21., 25. in 26. točke prvega odstavka 95. člena tega zakona se poleg predpisane denarne kazni obvezno izreče tudi varstveni ukrep trajnega odvzema ribolovnega orodja.

(4) Za prekršek iz 4. točke prvega odstavka 95. člena tega zakona se poleg predpisane denarne kazni obvezno izreče tudi varstveni ukrep trajnega odvzema strgače.

(5) V primeru tretjega zaporednega prekrška iz 2., 3., 5., 10., 11., 12., 15., 17., 18., 20., 21., 25. in 26. točke prvega odstavka 95. člena tega zakona se poleg predpisane denarne kazni obvezno izreče tudi varstveni ukrep trajnega odvzema ribiškega plovila.

(6) Za prekršek iz 8., 9., 10., 11. in 12. točke 96. člena tega zakona se poleg predpisane denarne kazni obvezno izreče tudi varstveni ukrep trajnega odvzema podvodne puške.

(7) Za prekršek iz 3., 5. in 7. točke prvega odstavka 96. člena tega zakona se poleg predpisane denarne kazni obvezno izreče tudi varstveni ukrep trajnega odvzema plovila, ter ribiške opreme in odvzame premoženjska korist (ulov).

(8) Ukrep iz prvega in drugega odstavka tega člena sme trajati najmanj en mesec in največ šest mesecev.

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

100. člen

(oprostitilo od izpita)

Izpita iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona niso dolžne delati osebe, ki so v skladu s predpisi pridobile potrdilo o strokovni usposobljenosti za opravljanje gospodarskega ribolova pred uveljavitvijo tega zakona.

101. člen

(prenos dokumentacije)

Vso dokumentacijo v zvezi z izdanimi dovoljenji za gospodarski ribolov so upravne enote dolžne posredovati ministrstvu v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

102. člen

(izvajalci strokovnih nalog v prehodnem obdobju)

(1) Do določitve oziroma izbire izvajalcev javne službe po tem zakonu izvaja monitoring ribolovnih virov kot javno službo še naprej Nacionalni inštitut za biologijo.

(2) Do izdaje podzakonskih predpisov oziroma drugih aktov, s katerimi se uredi financiranje javne službe po tem zakonu, se strokovne naloge javne službe financirajo na dosedanji način.

103. člen

(izvršilni predpisi)

Vlada in pristojni ministri izdajo izvršilne predpise po tem zakonu v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

104. člen

(začetek uporabe določb)

Določbe 32., 61., 80. in 81. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

105. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati zakon o morskem ribištvu (Uradni list SRS, št. 25/76, 29/86, 47/87 in Uradni list RS, št. 41/99) in naslednji predpisi:

– pravilnik o pogojih in načinu opravljanja gospodarskega in športnega ribolova (Uradni list SRS, št. 20/77, 27/87 in Uradni list RS, št. 36/96);

– pravilnik o načinu vodenja ribiškega registra in o obrazcu ribiškega registra in o obrazcu dovoljenj za gospodarski oziroma športni ribolov (Uradni list SRS, št. 20/77, 27/87 in Uradni list RS, št. 36/96);

– pravilnik o številu in sestavi komisije ter o programu za ugotavljanje strokovne usposobljenosti ribičev (Uradni list SRS, št. 20/77, 27/87 in Uradni list RS, št. 36/96);

– odredba o opredelitvi in varstvu ribjega zaroda, nedoraslih in drugih morskih živali (Uradni list SRS, št. 20/77 in 27/87);

– odredba o določitvi pristojbin za morski športni ribolov (Uradni list RS, št. 34/96);

– odlok o morskem ribištvu (Uradne objave občin Ilirska Bistrica, Izola, Koper, Piran, Postojna in Sežana, št. 42/87 in 1/94, Primorske novice);

– odredba o izjemoma dovoljenem ribolovu v obalnem pasu portoroškega zaliva (Uradne objave občin Ilirska Bistrica, Izola, Koper, Piran, Postojna in Sežana, št. 1/88, Primorske novice).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se v zakonu o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 59/96, 31/98 – odločba US, 1/99 – ZNIDC, 54/2000 – ZKme, 68/2000 – odločba US in 27/2002 – odločba US) v prvem odstavku 22. člena črta druga alineja, v tretji alineji prvega odstavka istega člena pa se v prvem stavku črta besedilo "ali ribiško" in besedilo "oziroma ribiški kmetiji".

106. člen

(uporaba zakonskih predpisov)

Do vzpostavitve financiranja ribištva po tem zakonu se uporablja določba 135. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/2000).

107. člen

(uporaba podzakonskih predpisov)

Ne glede na določbe 105. člena tega zakona se do izdaje podzakonskih predpisov po tem zakonu še naprej uporabljajo naslednji podzakonski predpisi:

– pravilnik o pogojih in načinu opravljanja gospodarskega in športnega ribolova (Uradni list SRS, št. 20/77, 27/87 in Uradni list RS, št. 36/96);

– pravilnik o načinu vodenja ribiškega registra in o obrazcu ribiškega registra in o obrazcu dovoljenj za gospodarski oziroma športni ribolov (Uradni list SRS, št. 20/77, 27/87 in Uradni list RS, št. 36/96);

– pravilnik o številu in sestavi komisije ter o programu za ugotavljanje strokovne usposobljenosti ribičev (Uradni list SRS, št. 20/77, 27/87 in Uradni list RS, št. 36/96);

– odredba o opredelitvi in varstvu ribjega zaroda, nedoraslih in drugih morskih živali (Uradni list SRS, št. 20/77 in 27/87);

– odredba o določitvi pristojbin za morski športni ribolov (Uradni list RS, št. 34/96);

– odlok o morskem ribištvu (Uradne objave občin Ilirska Bistrica, Izola, Koper, Piran, Postojna in Sežana, št. 42/87 in 1/94, Primorske novice).

108. člen

(prehodna obdobja)

(1) Dovoljenja za gospodarski ribolov, izdana v skladu s predpisi, veljajo do izdaje dovoljenj za gospodarski ribolov po tem zakonu, vendar največ eno leto po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dovoljenje za športni ribolov in na dnevne oziroma tedenske karte za rekreacijski ribolov, se začnejo uporabljati s 1. 1. 2003.

109. člen

(program prestrukturiranja za kmete-ribiče)

(1) Zaradi nove ureditve statusa upravičencev do opravljanja dejavnosti gospodarskega ribolova vlada v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona sprejme program prestrukturiranja za morske ribiče, ki opravljajo gospodarski ribolov, imajo status kmeta in se na področju pokojninskega in invalidskega ter zdravstvenega zavarovanja štejejo za kmete in ki bodo zaradi neizpolnjevanja zahtev iz 17. člena tega zakona prenehali opravljati to dejavnost. S programom se bo tem osebam omogočilo predčasno upokožitev v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ali prezaposlitev v okviru možnosti aktivne politike zaposlovanja.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka prejšnjega člena velja za osebe iz prejšnjega odstavka dovoljenje za gospodarski ribolov dokler so vključene v program prestrukturiranja.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko uresničujejo pravice na področju pokojninskega in invalidskega ter zdravstvenega zavarovanja kot kmetje največ 24 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

110. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 325-04/99-5/2

Ljubljana, dne 12. junija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2809. Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin (ZSMKR)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdam

U K A Z

o razglasitvi zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin (ZSMKR)

Razglašam zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin (ZSMKR), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. junija 2002.

Št. 001-22-64/02

Ljubljana, dne 20. junija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O SEMENSKEM MATERIALU KMETIJSKIH RASTLIN (ZSMKR)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon predpisuje pogoje za pridelavo, pripravo za trg, uvoz in trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin: žit, krmnih rastlin, krompirja, pese, oljnic in predivnic, zelenjadnic, sadnih in okrasnih rastlin, vinske trte in hmeljla (v nadaljnjem besedilu: semenski material kmetijskih rastlin); določa obveznosti oseb, ki se ukvarjajo s pridelavo, pripravo za trg, uvozom in trženjem semenskega materiala kmetijskih rastlin; predpisuje zahteve za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin in način zagotavljanja skladnosti s predpisanimi zahtevami; ureja vpis sort kmetijskih rastlin v sortno listo ter vzdrževanje sort, ki so vpisane v sortno listo, posebno preizkušanje sort kmetijskih rastlin za opisno sortno listo; ureja pridobivanje, izmenjavo podatkov in povezovanje podatkov v informacijski sistem; določa dejavnost javne službe na področju semenarstva, izvajalce javne službe, nosilca javnega pooblastila, imenovanje laboratorijev, izvajalcev preizkušanja sort in hrambe standardnih vzorcev in inšpekcijsko nadzorstvo.

2. člen

(namen zakona)

Namen tega zakona je zagotavljanje kakovostnega semenskega materiala kmetijskih rastlin zaradi pospeševanja gospodarne kmetijske pridelave, ohranjanja okolja in varstva potrošnikov.

3. člen

(uporaba zakona)

(1) Ta zakon se lahko ne glede na določbo 1. člena tega zakona uporablja tudi za semenski material drugih vrst rastlin, če se trži z namenom uporabe v kmetijski pridelavi.

(2) Ta zakon se ne uporablja za semenski material kmetijskih rastlin, namenjenih izvozu ali ponovnemu izvozu, kolikor ni s tem zakonom drugače predpisano.

(3) Minister, pristojen za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), podrobneje predpiše vrste kmetijskih rastlin iz 1. člena tega zakona. Druge vrste rastlin iz prvega odstavka tega člena predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave.

4. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Semenski material kmetijskih rastlin so seme, cele rastline ali deli teh rastlin (gomolji, čebulice, korenike, potaknjenci, poganjki, podlage, cepiči in drugi), če so namenjeni za:

– razmnoževanje in ponovno pridelavo semenskega materiala kmetijskih rastlin ali

– setev ali sajenje za pridelavo kmetijskih rastlin.

2. Partija je število ali količina semenskega materiala kmetijskih rastlin iste vrste, sorte oziroma kategorije, ki je razpoznavna po izvoru ter izenačena po kakovosti in homogenosti sestave.

3. Sorta je skupina rastlin znotraj najnižje botanične razvrstitve, če jo je mogoče:

– določiti z izraženimi lastnostmi, ki izvirajo iz določene genotipa ali kombinacije genotipov,

– razločiti od katere koli druge skupine rastlin vsaj po eni od izraženih lastnosti in

– obravnavati kot enoto, če se te lastnosti med razmnoževanjem ne spreminjajo.

4. Kategorija semenskega materiala kmetijskih rastlin je določena stopnja kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin.

5. Kakovost semenskega materiala kmetijskih rastlin določajo sortna ali vrstna pristnost in čistost, zdravstveno stanje in druga merila kakovosti, zlasti kalivost, čistota in vlaga semena, primernost semenskega materiala kmetijskih rastlin za setev, sajenje ali razmnoževanje in drugo.

6. Dobavitelj semenskega materiala kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki se ukvarja vsaj z eno od naslednjih dejavnosti: pridelava, priprava za trg, uvoz oziroma trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: dejavnosti dobavitelja).

7. Mesto pridelave je organizacijsko in poslovno zaokrožena gospodarska celota (vključno z zemljišči, objekti, stroji in opremo), kjer se opravljajo dejavnosti dobavitelja.

8. Pridelava semenskega materiala kmetijskih rastlin je pridobivanje semenskega materiala kmetijskih rastlin z razmnoževanjem oziroma z drugimi postopki, ki so splošno uveljavljeni za posamezno vrsto kmetijskih rastlin.

9. Priprava semenskega materiala kmetijskih rastlin za trg so postopki, s katerimi se semenski material kmetijskih rastlin pripravi za trg (sušenje, čiščenje, sortiranje, tretiranje s fitofarmaceutskimi sredstvi ali kemikalijami, pakiranje in označevanje ter drugi).

10. Trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin je prodaja, dobava ali distribucija semenskega materiala tretji osebi proti plačilu ali brezplačno, ponujanje semenskega materiala v prodajo, skladiščenje semenskega materiala oziroma vsako razpolaganje s semenskim materialom z namenom trženja.

11. Uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin je prepustitev semenskega materiala kmetijskih rastlin v carinski postopek sprostitve blaga v prost promet.

II. DOBAVITELJI SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN

5. člen

(register dobaviteljev)

(1) S pridelavo, pripravo za trg, uvozom oziroma trženjem semenskega materiala kmetijskih rastlin se smejo ukvarjati samo dobavitelji, ki so vpisani v register dobaviteljev.

(2) V register dobaviteljev se vpišejo dobavitelji, ki dejavnosti dobavitelja opravljajo na območju Republike Slovenije in so:

- pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so registrirane za opravljanje dejavnosti dobavitelja,
- fizične osebe s stalnim bivališčem v Republiki Sloveniji, ki so dejavnosti dobavitelja priglasile pri pristojnem davčnem organu,
- tuja podjetja, ki opravljajo dejavnosti dobavitelja preko podružnice,
- tuje pravne in fizične osebe, če to določajo mednarodni sporazumi, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(3) Dobavitelji iz prejšnjega odstavka se lahko vpišejo v register dobaviteljev, če zagotovijo strokovno usposobljeno osebo, ki izpolnjuje pogoje glede strokovne usposobljenosti in ki bo odgovorna za izpolnjevanje obveznosti dobavitelja po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: odgovorna strokovna oseba). Dobavitelj, ki je fizična oseba, je lahko hkrati odgovorna strokovna oseba, če izpolnjuje pogoje glede strokovne usposobljenosti.

(4) Minister predpiše pogoje glede strokovne usposobljenosti odgovorne strokovne osebe iz prejšnjega odstavka.

6. člen

(izjemi)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena vpis v register dobaviteljev ni obvezen za dobavitelje:

- ki so majhni pridelovalci semenskega materiala določenih vrst kmetijskih rastlin in katerih celotna pridelava tega semenskega materiala je namenjena za samooskrbo ali za prodajo na lokalnem trgu fizičnim osebam, ki so končni uporabniki tega semenskega materiala in ki se poklicno ne ukvarjajo s pridelavo kmetijskih rastlin;

- ki se ukvarjajo izključno z distribucijo in prodajo semenskega materiala določenih vrst kmetijskih rastlin v izvirnem pakiranju.

(2) Minister predpiše vrste kmetijskih rastlin, za katere velja izjema iz prve alinee prejšnjega odstavka, vrste kmetijskih rastlin, za katere velja izjema iz druge alinee prejšnjega odstavka, ter kriterije za določitev majhnih pridelovalcev in lokalnega trga.

7. člen

(vpis v register dobaviteljev)

(1) Register dobaviteljev vzpostavi in vodi Uprava Republike Slovenije za varstvo rastlin in semenarstvo (v nadaljnjem besedilu: Uprava), ki je organ v sestavi ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Dobavitelji iz drugega odstavka 5. člena tega zakona vložijo vlogo za vpis v register dobaviteljev na predpisnem obrazcu pri Upravi. Vloga vsebuje zlasti:

- identifikacijske podatke o dobavitelju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež, davčno številko, enotno matično številko občana ali matično številko poslovnega subjekta, pravno organizacijsko obliko,
- navedbo dejavnosti dobavitelja: pridelava, priprava za trg, uvoz oziroma trženje, po vrstah kmetijskih rastlin,
- podatke o mestu pridelave: o kmetijskih zemljiščih in uporabi po parcelah in vrstah rabe, o objektih za pridelavo, pripravo za trg oziroma skladiščenje semenskega materiala kmetijskih rastlin,
- identifikacijske podatke o odgovorni strokovni osebi: ime in priimek, naslov, enotno matično številko občana, davčno številko.

(3) Če dobavitelj opravlja dejavnosti dobavitelja na različnih mestih pridelave, mora v vlogi navesti podatke iz druge, tretje in četrte alinee prejšnjega odstavka za vsako posamezno mesto pridelave.

(4) Uprava odloči o vpisu v register dobaviteljev z odločbo. Ob vpisu dodeli Uprava dobavitelju neponovljivo registrsko številko.

(5) Dobavitelj mora priglasiti Upravi vsako spremembo podatkov, ki se vodijo v registru dobaviteljev, najkasneje v 30 dneh od spremembe.

(6) Obrazec in podrobnejšo vsebino vloge iz drugega odstavka tega člena ter listine, ki morajo biti priložene vlogi, predpiše minister.

8. člen

(izbris dobaviteljev iz registra dobaviteljev)

(1) Uprava izbriše dobavitelja iz registra dobaviteljev:

- na predlog dobavitelja, po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega inšpektorja, če dobavitelj preneha opravljati dejavnosti dobavitelja,

- na predlog inšpektorja, če ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona oziroma da dobavitelj več kot dvakrat ni izvršil ukrepov, ki mu jih je inšpektor odredil pri izvajanju nadzora.

(2) O izbrisu dobavitelja iz registra dobaviteljev odloči Uprava z odločbo.

9. člen

(vsebina in vodenje registra dobaviteljev)

(1) Register dobaviteljev vsebuje zlasti naslednje podatke:

- neponovljivo registrsko številko dobavitelja;
- identifikacijske podatke o dobavitelju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež, davčno številko, enotno matično številko občana ali matično številko poslovnega subjekta, pravno organizacijsko obliko;
- o dejavnosti dobavitelja: pridelava, priprava za trg, uvoz oziroma trženje, po vrstah kmetijskih rastlin;
- o mestu pridelave: o kmetijskih zemljiščih v uporabi po parcelah in vrstah rabe, o lokaciji objektov za pridelavo, pripravo za trg oziroma skladiščenje semenskega materiala kmetijskih rastlin;
- identifikacijske podatke o odgovorni strokovni osebi: ime in priimek, naslov, enotno matično številko občana, davčno številko.

(2) Uprava lahko vodi register dobaviteljev v elektronski obliki.

(3) Uprava mora hraniti listine, na podlagi katerih se vodi register dobaviteljev, v originalu ali kopijah še najmanj tri leta po izbrisu dobavitelja iz registra dobaviteljev.

(4) Podatki iz registra dobaviteljev so javni.

(5) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja registra dobaviteljev.

III. ZAHTEVE ZA SEMENSKI MATERIAL KMETIJSKIH RASTLIN

10. člen

(zahteve za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin iz tretjega odstavka 3. člena tega zakona se lahko trži, če glede kakovosti izpolnjuje predpisane zahteve za predpisano kategorijo semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(2) Če za semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin kategorija ni predpisana, se lahko trži, če izpolnjuje predpisane minimalne zahteve glede kakovosti.

(3) Semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin mora poleg zahtev iz prvega ali drugega odstavka tega člena glede zdravstvenega stanja izpolnjevati tudi zahteve, določene s predpisi o zdravstvenem varstvu rastlin.

(4) Semenski material kmetijskih rastlin mora biti na trgu v partijah. Pakiran in označen mora biti na predpisan način in tako, da je zagotovljena izvirnost pakiranja.

(5) Semenski material kmetijskih rastlin, ki so gensko spremenjeni organizmi (v nadaljnjem besedilu: GSO) ali ki vsebujejo GSO, mora poleg zahtev iz tega člena izpolnjevati tudi zahteve, določene s predpisi, ki urejajo ravnanje z GSO, in biti dodatno označen kot GSO.

(6) Če je semenski material kmetijskih rastlin tretiran s kemikalijami ali fitofarmaceutskimi sredstvi, morata biti kemikalija ali fitofarmaceutsko sredstvo označena na predpisan način.

(7) Pri predpisanih vrstah kmetijskih rastlin se lahko semenski material kmetijskih rastlin trži le, če je bil pridelan pod uradnim nadzorom in je bilo izpolnjevanje zahtev iz prvega in tretjega odstavka tega člena uradno ugotovljeno z uradno potrditvijo semenskega materiala kmetijskih rastlin v skladu s tem zakonom.

(8) Minister predpiše za posamezno vrsto kmetijskih rastlin:

- kategorije semenskega materiala ter za posamezno kategorijo podrobnejše zahteve glede sortne ali vrstne pristnosti in čistosti, zdravstvenega stanja in drugih meril kakovosti, ali minimalne zahteve glede kakovosti, če za semenski material kategorija ni predpisana,
- zahteve glede pakiranja in označevanja semenskega materiala,

- največje število ali količino semenskega materiala v partiji,

- kdaj se šteje, da je zagotovljena izvirnost pakiranja.

(9) Minister predpiše vrste kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka tega člena, katerih semenski material se lahko trži le, če je uradno potrjen.

11. člen

(dobava ne dokončno potrjenega semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena se lahko z namenom, da se semenski material kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka prejšnjega člena pripravi za trg, dobavi drugemu dobavitelju tudi ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin, če je bil pridelan pod uradnim nadzorom in je bilo uradno ugotovljeno, da glede sortne ali vrstne pristnosti in čistosti ter zdravstvenega stanja izpolnjuje predpisane zahteve za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin, in če je označen na predpisan način.

(2) Minister predpiše zahteve za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin iz prejšnjega odstavka tega člena in način označevanja.

12. člen

(zahteve glede sorte)

(1) Če je za semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin v zahtevah iz 10. člena tega zakona predpisana zahteva glede sortne pristnosti in čistosti, se lahko semenski material kmetijskih rastlin trži, če izpolnjuje zahteve iz 10. člena tega zakona in je označen z imenom sorte.

(2) Sorta iz prejšnjega odstavka mora biti vpisana v sortno listo ali zavarovana v skladu z zakonom, ki ureja varstvo novih sort rastlin, ali splošno znana v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona ali vpisana v seznam sort, ki ga vodi dobavitelj v skladu s četrtem odstavkom 19. člena tega zakona.

(3) Pri predpisanih vrstah kmetijskih rastlin se sme semenski material iz prvega odstavka tega člena tržiti le, če je sorta vpisana v sortno listo v skladu s tem zakonom.

(4) Minister predpiše vrste kmetijskih rastlin, pri katerih mora biti sorta obvezno vpisana v sortno listo.

13. člen

(izjema glede sorte)

(1) Ne glede na določbo tretjega odstavka prejšnjega člena lahko Uprava na zahtevo dobavitelja dovoli trženje semenskega materiala sorte, ki je v postopku vpisa sorte v sortno listo, vendar največ do predpisane količine.

(2) V zahtevi iz prejšnjega odstavka dobavitelj na predpisanem obrazcu navede zlasti:

- ime, priimek in naslov ali firmo in sedež,
- vrsto, sorto in količino semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ga namerava tržiti.

(3) Uprava izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če je sorta v postopku vpisa sorte v sortno listo v skladu s tem zakonom in če predpisane količine niso presežene.

(4) Ne glede na določbe tega člena Uprava dobavitelju, ki mu je v skladu s 25. členom tega zakona dovolila vložitev prijave za uradno potrditev semenskega materiala sorte, ki je v postopku vpisa v sortno listo, hkrati dovoli tudi trženje semenskega materiala te sorte do predpisane količine.

(5) Semenski material iz prvega ali četrtega odstavka tega člena mora biti na trgu dodatno označen kot semenski material sorte, ki je v postopku vpisa v sortno listo.

(6) Minister predpiše količino semenskega materiala iz prvega odstavka tega člena ter obrazec iz drugega odstavka tega člena.

14. člen

(posebne zahteve za trženje)

(1) Ne glede na določbe 10. člena tega zakona se semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin, namenjen ekološki pridelavi, lahko trži, če izpolnjuje posebne zahteve za trženje, predpisane za takšen semenski material v skladu s tem zakonom in predpisi, ki urejajo ekološko pridelavo, in če je označen na predpisan način.

(2) Ne glede na določbe 10. člena tega zakona se lahko trži semenski material kmetijskih rastlin v majhnih pakiranjih, ki so namenjena prodaji končnemu potrošniku, če izpolnjuje posebne zahteve glede pakiranja in označevanja.

(3) Semenski material ohranjalne sorte iz 55. člena tega zakona se lahko trži, če:

- se trži do predpisane količine in
- izpolnjuje zahteve za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin iz 10. člena tega zakona ali posebne zahteve iz prvega odstavka tega člena.

(4) Minister predpiše posebne zahteve za trženje in način označevanja semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prvega odstavka tega člena, kaj se šteje za majhna pakiranja, zahteve glede pakiranja in označevanja semenskega materiala kmetijskih rastlin iz drugega odstavka tega člena ter največjo količino semenskega materiala ohranjalne sorte iz prejšnjega odstavka.

15. člen

(začasni izjemi)

(1) Če za tekoče leto ni na voljo dovolj semenskega materiala določene vrste kmetijskih rastlin, Uprava na zahtevo dobavitelja dovoli, da se sme začasno, največ eno leto, tržiti semenski material kmetijskih rastlin:

- ki glede kakovosti, zlasti glede kalivosti ali vlage semena, ne izpolnjuje vseh zahtev iz 10. člena tega zakona, predpisanih za to vrsto kmetijskih rastlin, ali
- sorte, ki ni vpisana v sortno listo, čeprav je za to vrsto kmetijske rastline v skladu s tretjim odstavkom 12. člena tega zakona vpisane v sortno listo obvezen.

(2) V zahtevi iz prejšnjega odstavka dobavitelj na predpisanem obrazcu navede zlasti:

- ime, priimek in naslov ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja,
- podatke o semenskem materialu kmetijskih rastlin: vrsto, sorto in kategorijo, leto in mesto pridelave ter količino,
- podatke o kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prve alineje prejšnjega odstavka ali podatke o lastnostih sorte iz druge alineje prejšnjega odstavka.

(3) Uprava dovoli trženje semenskega materiala določene vrste kmetijskih rastlin, če ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena.

(4) Semenski material kmetijskih rastlin iz prejšnjega odstavka mora biti na trgu posebej označen kot semenski material kmetijskih rastlin, ki ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev.

(5) Minister predpiše minimalne zahteve glede kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prve alineje prvega odstavka tega člena ter podrobnejši način označevanja semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ne izpolnjuje vseh predpisanih zahtev.

16. člen

(semenska mešanica)

(1) Semenski material kmetijskih rastlin se lahko trži tudi kot mešanica semen različnih sort ali vrst kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: semenska mešanica).

(2) Semenska mešanica se lahko trži, če:

- vsaka sestavina semenske mešanice izpolnjuje zahteve za trženje iz 10. in 12. člena tega zakona,
- izpolnjuje predpisane zahteve za trženje semenskih mešanic in

- je pakirana in označena na predpisan način.

(3) Izpolnjevanje zahtev iz prejšnjega odstavka mora biti uradno ugotovljeno z uradno potrditvijo semenske mešanice v skladu s tem zakonom.

(4) Poleg zahtev iz drugega odstavka tega člena, mora biti semenska mešanica, ki je namenjena pridelovanju krme, vpisana v evidenco semenskih mešanic po tem zakonu.

(5) Minister predpiše zahteve za trženje ter način pakiranja in označevanja semenskih mešanic.

17. člen

(evidenca semenskih mešanic)

(1) Dobavitelj vloži zahtevo za vpis semenske mešanice v evidenco semenskih mešanic na predpisanem obrazcu pri Upravi.

(2) Zahteva vsebuje zlasti:

- podatke o dobavitelju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja,
- podatke o semenski mešanici: oznako, sestavo in namen uporabe semenske mešanice.

(3) Če semenska mešanica iz četrtega odstavka prejšnjega člena glede sestave izpolnjuje predpisane pogoje za vpis, jo Uprava vpiše v evidenco semenskih mešanic.

(4) Uprava na podlagi zahteve dobavitelja vpiše v evidenco semenskih mešanic tudi semenske mešanice za druge namene.

(5) Uprava vzpostavi in vodi evidenco semenskih mešanic, ki vsebuje zlasti:

- podatke o semenski mešanici: oznako, sestavo in namen uporabe semenske mešanice,
- neponovljivo registrsko številko dobavitelja.

(6) Minister predpiše obrazec iz prvega odstavka tega člena, podrobnejše pogoje glede sestave semenske mešanice, namenjene pridelovanju krme, in način vodenja evidence semenskih mešanic.

18. člen

(izjeme glede trženja)

(1) Za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin se po tem zakonu ne šteje dobava:

1. vzorcev semenskega materiala za uradno preizkušanje ali za inšpekcijski nadzor,
2. vzorcev semenskega materiala znanstvenim in strokovnim ustanovam za raziskovalne namene, za žlahtnjenje ali za hrambo v genskih bankah,
3. semenskega materiala osebam, ki v imenu in na račun dobavitelja pripravljajo semenski material za trg,
4. semenskega materiala osebam, ki v imenu in na račun dobavitelja pridelujejo določene vrste kmetijskih rastlin za industrijsko predelavo ali razmnožujejo semenski material za ta namen.

(2) Vzorci semenskega materiala kmetijskih rastlin iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka morajo biti posebej označeni kot vzorec semenskega materiala kmetijskih rastlin za namen iz 1. oziroma 2. točke prejšnjega odstavka.

(3) Dobavitelj mora v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena za dobavo takšnega semenskega materiala predhodno pridobiti dovoljenje Uprave. Zahtevi za izdajo dovoljenja, ki vsebuje zlasti ime, priimek in naslov ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja, mora priložiti kopijo pogodbe, v kateri so opredeljeni namen pridelave ter zahteve za trženje, ki jih izpolnjuje semenski material kmetijskih rastlin. Uprava izda dovoljenje, če ugotovi, da je semenski material kmetijskih rastlin primeren za namen, opredeljen v 4. točki prvega odstavka tega člena.

(4) Minister predpiše največje količine semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se štejejo za vzorec, in način označitve vzorca.

(5) Minister lahko predpiše podrobnejše pogoje za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka tega člena.

IV. PRIDELAVA SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN IN ZAGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

19. člen

(obveznosti dobaviteljev)

(1) Dobavitelj mora opravljati dejavnosti dobavitelja v skladu s tem zakonom in zagotavljati, da semenski material kmetijskih rastlin na trgu izpolnjuje predpisane zahteve.

(2) Dobavitelj mora zlasti:

1. imeti za posamezno vrsto kmetijskih rastlin načrt pridelave, v katerem opredeli kritične točke, ki bi lahko vplivale na kakovost semenskega materiala kmetijskih rastlin (zlasti na sortno ali vrstno pristnost in čistost ter zdravstveno stanje),

2. stalno nadzorovati pridelavo semenskega materiala kmetijskih rastlin v skladu z načrtom iz prejšnje točke, izvajati ukrepe za zagotavljanje skladnosti semenskega materiala kmetijskih rastlin s predpisanimi zahtevami (zlasti glede oskrbe posevkov oziroma nasadov in varstva pred škodljivimi organizmi) ter na predpisan način voditi zapise o nadzoru in izvedenih ukrepih,

3. nemudoma obvestiti fitosanitarnega inšpektorja oziroma Upravo o pojavu ali sumu na pojav karantenskih škodljivih organizmov na mestu pridelave,

4. zagotoviti sledljivost in razpoznavnost vsake partije semenskega materiala kmetijskih rastlin v vseh fazah pridelave in priprave za trg, pri skladiščenju, prodaji in dobavi semenskega materiala,

5. voditi zapise na predpisan način in hraniti dokazila o vzdrževanju sorte oziroma o pridobitvi ali nakupu semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se uporablja za razmnoževanje ali za ponovno pridelavo semenskega materiala,

6. voditi zapise na predpisan način in hraniti dokazila o pridelavi, nabavi ali uvozu, o pripravi za trg, o zalogah, o prodaji ali dobavi semenskega materiala kmetijskih rastlin,

7. omogočiti izvajanje uradnega ali inšpekcijskega nadzora in dopustiti odvzem vzorcev,

8. izvajati predpisane ukrepe, odrejene pri uradnem ali inšpekcijskem nadzoru,

9. izpolnjevati druge predpisane obveznosti v skladu s tem zakonom, z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo rastlin in predpisi, izdanimi na njuni podlagi.

(3) Dobavitelj mora hraniti vsa dokazila in zapise iz prejšnjega odstavka najmanj tri leta, za sadne rastline, vinsko trto, hmelj in večletne okrasne rastline pa najmanj pet let.

(4) Dobavitelj mora na predpisan način voditi seznam sort sadnih oziroma okrasnih rastlin, če te sorte niso vpisane v sortno listo ali zavarovane v skladu z zakonom, ki ureja varstvo sort rastlin, ali splošno znane v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona. Za vsako sorto, ki se vodi v seznamu sort dobavitelja, mora dobavitelj zagotoviti opis sorte.

(5) Dobavitelju, ki ne prideluje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ni potrebno izpolnjevati obveznosti iz 1., 2. in 5. točke drugega odstavka tega člena.

(6) Dobavitelju, ki prideluje semenski material vrst kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, ni potrebno izpolnjevati obveznosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena.

(7) Minister lahko za posamezno vrsto kmetijskih rastlin predpiše vsebino načrta pridelave iz 1. točke drugega odstavka tega člena.

(8) Minister predpiše način vodenja zapisov iz 2., 5. in 6. točke drugega odstavka tega člena, način vodenja seznama sort iz četrtega odstavka tega člena in podatke, ki jih mora vsebovati opis sort.

20. člen

(obveznost prijave pridelave ter izdaja etiket in potrdil dobavitelja)

(1) Dobavitelj, ki prideluje semenski material kmetijskih rastlin, mora pristojnemu inšpektorju vsako leto do predpisanega roka prijaviti pridelavo semenskega materiala, razen

semenskega materiala vrst kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona. Prijava na predpisanem obrazcu vsebuje zlasti podatke o:

– dobavitelju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež

dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,

– mestu pridelave,

– pridelavi semenskega materiala po vrstah in sortah kmetijskih rastlin: o zemljiščih, na katerih prideluje semenski material kmetijskih rastlin s podatki o površinah in parcelnih številkah.

(2) Dobavitelj, ki trži semenski material kmetijskih rastlin, razen semenskega materiala vrst kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, mora semenski material kmetijskih rastlin označiti s predpisano etiketo dobavitelja oziroma zanj izdati predpisano potrdilo o semenskem materialu kmetijskih rastlin, če semenski material izpolnjuje zahteve iz 10. in 12. člena tega zakona.

(3) O izdanih etiketah oziroma potrdilih iz prejšnjega odstavka mora dobavitelj voditi evidenco na predpisan način.

(4) Minister podrobneje predpiše vsebino obrazca, roke in način vlaganja prijave iz prvega odstavka tega člena, vsebino etikete in potrdila dobavitelja iz drugega odstavka tega člena ter način vodenja evidence iz prejšnjega odstavka.

21. člen

(nadzor dobaviteljev)

(1) Pristojni inšpektor mora najmanj enkrat letno opraviti nadzor pri dobavitelju semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prejšnjega člena. Pri izvajanju nadzora pristojni inšpektor preveri, ali dobavitelj izpolnjuje obveznosti dobavitelja iz 19. in 20. člena tega zakona. Če ugotovi, da dobavitelj predpisanih obveznosti ne izpolnjuje, mu odredi odpravo pomanjkljivosti oziroma izpolnitev obveznosti v roku, ki ne sme biti krajši od 15 dni.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko pristojni inšpektor določi dobavitelju krajši rok, če dobavitelj ne izpolnjuje obveznosti iz 2. točke drugega odstavka 19. člena tega zakona glede izvajanja ukrepov za zagotavljanje skladnosti semenskega materiala kmetijskih rastlin s predpisanimi zahtevami, zlasti glede oskrbe posevkov oziroma nasadov in varstva pred škodljivimi organizmi.

(3) Pri nadzoru pristojni inšpektor preveri skladnost semenskega materiala kmetijskih rastlin s predpisanimi zahtevami iz 10. člena tega zakona, oziroma odvzame vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin in jih pošlje v analizo laboratoriju, imenovanem v skladu s 76. členom tega zakona.

(4) Če pristojni inšpektor na podlagi opravljenega nadzora oziroma rezultatov analiz odvzetih vzorcev ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin ni skladen s predpisanimi zahtevami oziroma da skladnosti ni mogoče zagotoviti, dobavitelju prepove trženje takšnega semenskega materiala.

(5) Pristojni inšpektor vodi zapisnik o opravljenem nadzoru.

(6) O prejetih prijavah iz prvega odstavka prejšnjega člena, o opravljenem nadzoru pri dobavitelju ter o ugotovitvah in o odrejenih ukrepih iz tega člena, mora pristojni inšpektor obvestiti Upravo na predpisan način.

(7) Dobavitelj nosi stroške, ki nastanejo zaradi odrejenih ukrepov iz prvega, drugega oziroma četrtega odstavka tega člena ter stroške odvzema in analiz vzorcev, kadar je izvid analize neugoden za dobavitelja.

(8) Minister predpiše način odvzema vzorcev iz tretjega odstavka in način obveščanja Uprave iz šestega odstavka tega člena.

22. člen

(uradna potrditev semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Dobavitelj mora vsako leto do predpisanega roka prijaviti semenski material predpisanih vrst kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona v uradno potrditev organu za potrjevanje, ki mu je dodeljeno javno poobla-

stilo v skladu s 75. členom tega zakona. Prijava na predpisanim obrazcu vsebuje zlasti podatke o:

- dobavitelju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,
 - mestu pridelave,
 - zemljiščih, na katerih je semenski posevek ali semenski nasad, s površinami in parcelnimi številkami,
 - uporabljenem semenskem materialu kmetijskih rastlin, zlasti o vrsti, sorti in kategoriji ter količini,
 - posebnih zahtevah glede potrjevanja.
- Prijava mora priložiti predpisana dokazila o uporabljenem semenskem materialu kmetijskih rastlin.

(2) Dobavitelj lahko vložijo prijavo iz prejšnjega odstavka, če je:

- vpisan v register dobaviteljev za vrsto kmetijske rastline, katere semenski material prijavlja v uradno potrditev,
- sorta vpisana v sortno listo ali če je dobavitelj pridobil dovoljenje za vložitev prijave v skladu s 25. členom tega zakona.

(3) Ne glede na drugo alineo prejšnjega odstavka lahko dobavitelj prijavi v uradno potrditev semenski material sadnih oziroma okrasnih rastlin, če je sorta vpisana v sortno listo ali zavarovana v skladu z zakonom, ki ureja varstvo sort rastlin, ali splošno znana v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona.

(4) V postopku uradne potrditve semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki je sestavljen iz:

1. uradnega nadzora semenskih posevkov oziroma nasadov, zemljišč, objektov za pridelavo, skladiščenje in pripravo semenskega materiala kmetijskih rastlin za trg,

2. uradnih pregledov dokazil in zapisov, ki jih vodi dobavitelj v skladu s 5. in 6. točko drugega odstavka 19. člena tega zakona,

3. uradnih vzorčenj in testiranj vzorcev, organ za potrjevanje ugotovi, ali semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve iz 10. ali 11. člena tega zakona.

(5) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve iz prejšnjega odstavka ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve iz 10. člena tega zakona za predpisano kategorijo, izda predpisane uradne etikete za to kategorijo.

(6) Organ za potrjevanje semenski material kmetijskih rastlin označi z izdanimi etiketami iz prejšnjega odstavka ter izda potrdilo o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(7) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve iz četrtega odstavka tega člena ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve iz 11. člena tega zakona za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin, izda potrdilo, da semenski material izpolnjuje predpisane zahteve za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin. Za ta semenski material lahko izda tudi predpisane uradne etikete in ga z njimi označi.

(8) Organ za potrjevanje z odločbo zavrne uradno potrditev, če semenski material kmetijskih rastlin ne izpolnjuje zahtev iz 10. člena tega zakona za nobeno od predpisanih kategorij, ali če ne izpolnjuje zahtev iz 11. člena tega zakona za ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin. Zoper odločbo organa za potrjevanje je dovoljena pritožba na Upravo.

(9) Organ za potrjevanje vodi zapisnik o opravljenih uradnih dejanjih iz četrtega odstavka tega člena.

(10) O prejetih prijavah, o opravljenih uradnih dejanjih v postopku uradne potrditve, o potrditvi oziroma zavrnitvi uradne potrditve mora organ za potrjevanje obvestiti Upravo in pristojnega inšpektorja na predpisan način.

(11) Stroške postopka uradne potrditve iz četrtega odstavka tega člena, stroške v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo plača dobavitelj organu za potrjevanje.

(12) Minister podrobneje predpiše vsebino obrazca prijave, roke in način vlaganja prijave, dokazila, ki morajo biti prijavi priložena, podrobnejši postopek uradne potrditve,

vsebino, barvo in obliko uradne etikete in vsebino potrdila o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin ter potrdila o ne dokončno potrjenem semenskem materialu kmetijskih rastlin, način obveščanja Uprave in pristojnega inšpektorja, višino stroškov postopka uradne potrditve in višino stroškov v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo semenskega materiala kmetijskih rastlin.

23. člen

(uradna potrditev semenske mešanice)

(1) Uradna potrditev semenske mešanice je predpisan postopek, ki ga na podlagi prijave dobavitelja izvede organ za potrjevanje in s katerim uradno ugotovi, da semenska mešanica izpolnjuje zahteve iz drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Prijava, ki jo dobavitelj vložijo na predpisanim obrazcu pri organu za potrjevanje, vsebuje zlasti podatke o:

- dobavitelju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,
- oznaki, sestavi in namenu uporabe semenske mešanice,
- posameznih sestavinah, uporabljenih za pripravo mešanice.

(3) Za semensko mešanico, namenjeno pridelovanju krme, lahko dobavitelj vložijo prijavo iz prejšnjega odstavka le, če je semenska mešanica vpisana v evidenco semenskih mešanic iz petega odstavka 17. člena tega zakona.

(4) Postopek uradne potrditve semenske mešanice je sestavljen iz:

1. uradnih pregledov objektov za pripravo oziroma skladiščenje semenske mešanice ter dokazil in zapisov, ki jih vodi dobavitelj v skladu s 5. in 6. točko drugega odstavka 19. člena tega zakona,

2. uradnih vzorčenj in testiranj vzorcev.

(5) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve iz prejšnjega odstavka ugotovi, da semenska mešanica izpolnjuje zahteve iz drugega odstavka 16. člena tega zakona, izda predpisane uradne etikete, semensko mešanico označi z izdanimi etiketami ter izda potrdilo o uradni potrditvi semenske mešanice.

(6) Če organ za potrjevanje ugotovi, da zahteve iz drugega odstavka 16. člena tega zakona niso izpolnjene, z odločbo zavrne uradno potrditev semenske mešanice. Zoper odločbo organa za potrjevanje je dovoljena pritožba na Upravo.

(7) Organ za potrjevanje vodi zapisnik o opravljenih uradnih dejanjih iz četrtega odstavka tega člena.

(8) O prejetih prijavah, o opravljenih uradnih dejanjih v postopku uradne potrditve, o potrditvi oziroma zavrnitvi uradne potrditve semenske mešanice, mora organ za potrjevanje obvestiti Upravo in pristojnega inšpektorja na predpisan način.

(9) Stroške postopka uradne potrditve iz četrtega odstavka tega člena in stroške v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo plača dobavitelj organu za potrjevanje.

(10) Minister predpiše vsebino obrazca prijave, podrobnejši postopek uradne potrditve, vsebino, barvo in obliko uradne etikete, vsebino potrdila o uradni potrditvi semenske mešanice, način obveščanja Uprave in pristojnega inšpektorja ter višino stroškov postopka in stroškov v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo.

24. člen

(izdaja uradnih etiket pred uradno ugotovitvijo kalivosti semena)

(1) Pri vrstah kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, pri katerih je v zahtevah za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin iz 10. člena tega zakona predpisana najnižja kalivost semena, lahko organ za potrjevanje na zahtevo dobavitelja v postopku uradne potrditve izjemoma izda uradne etikete iz petega odstavka 22. člena tega zakona in semenski material kmetijskih rastlin z njimi označi, preden je kalivost semena uradno ugotovljena, če:

– je organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve ugotovil, da semenski material kmetijskih rastlin razen predpisane kalivosti izpolnjuje vse druge predpisane zahteve iz 10. člena tega zakona,

– iz začasnega poročila o kalivosti semena, ki ga zagotovi dobavitelj, izhaja, da semenski material kmetijskih rastlin tudi glede kalivosti izpolnjuje predpisane zahteve.

(2) Dobavitelj mora v zahtevi iz prejšnjega odstavka navesti zlasti podatke o:

– dobavitelju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež dobavitelja ter njegovo neponovljivo registrsko številko,

– lokaciji skladišča dobavitelja ali prvega prejemnika, kjer bo semenski material kmetijskih rastlin do izdaje potrdila o potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin in o prvem prejemniku: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež,

– o semenskem materialu kmetijskih rastlin, zlasti o vrsti, sorti in kategoriji, mestu in letu pridelave.

Zahtevi mora priložiti časovno poročilo o kalivosti semena.

(3) Semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prvega odstavka tega člena se do izdaje potrdila o uradni potrditvi ne sme tržiti.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko dobavitelj semenski material kmetijskih rastlin iz prvega odstavka tega člena dobavi prvemu prejemniku, ki ga je navedel v zahtevi iz drugega odstavka tega člena. Semenski material kmetijskih rastlin mora dobavitelj dodatno označiti z etiketo, ki vsebuje najmanj neponovljivo registrsko številko dobavitelja in kalivost semena iz začasnega poročila o kalivosti.

(5) Organ za potrjevanje izda potrdilo o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin, če v postopku uradne potrditve ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin tudi glede kalivosti izpolnjuje predpisane zahteve iz 10. člena tega zakona.

(6) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin glede kalivosti ne izpolnjuje predpisanih zahtev iz 10. člena tega zakona, z odločbo zavrne uradno potrditev semenskega materiala kmetijskih rastlin. V odločbi naloži dobavitelju, da dopusti organu za potrjevanje odstranitev izdanih uradnih etiket iz prvega odstavka tega člena, ali da vrne izdane uradne etikete organu za potrjevanje najpozneje v 8 dneh od vročitve odločbe.

25. člen

(izjeme glede postopka uradne potrditve)

(1) Pri vrstah kmetijskih rastlin, pri katerih je v skladu s tretjim odstavkom 12. člena tega zakona vpis sorte v sortno listo obvezen, lahko organ za potrjevanje izvede postopek uradne potrditve semenskega materiala sorte, ki ni vpisana v sortno listo le, če je Uprava dobavitelju predhodno izdala dovoljenje za vložitev prijave za uradno potrditev semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(2) Uprava izda dobavitelju dovoljenje iz prejšnjega odstavka v obliki uradnega zaznamka na prijavi iz prvega odstavka 22. člena tega zakona, če:

– je sorta v postopku vpisa v sortno listo ali

– dobavitelj izkaže, da se semenski material kmetijskih rastlin prideluje za izvoz.

(3) Organ za potrjevanje izvede postopek uradne potrditve semenskega materiala kmetijskih rastlin iz prvega odstavka tega člena v skladu s četrtem odstavkom 22. člena tega zakona.

(4) Če organ za potrjevanje v postopku uradne potrditve iz prejšnjega odstavka ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve iz 10. ali 11. člena tega zakona, izda uradne etikete, predpisane za semenski material sort, ki niso vpisane v sortno listo, ga z njimi označi ter izda potrdilo o uradni potrditvi semenskega materiala kmetijskih rastlin ali potrdilo, da semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve za ne dokončno potrjen semenski material.

(5) Pri izdaji uradnih etiket za semenski material sorte, ki je v postopku vpisa v sortno listo, mora organ za potrjevanje upoštevati največjo količino semenskega materiala kmetijskih rastlin iz šestega odstavka 13. člena tega zakona, za katero je dovoljeno trženje.

(6) Minister predpiše vsebino, barvo in velikost uradnih etiket iz četrtega odstavka tega člena.

26. člen

(označevanje pod uradnim nadzorom)

(1) Ne glede na določbe petega odstavka 22. člena in petega odstavka 23. člena tega zakona lahko organ za potrjevanje dobavitelju semenskega materiala določenih vrst kmetijskih rastlin dovoli, da sam označi semenski material kmetijskih rastlin z uradnimi etiketami, če organ za potrjevanje zagotovi nadzor nad označevanjem semenskega materiala kmetijskih rastlin na predpisan način.

(2) Minister predpiše vrste kmetijskih rastlin in način izvajanja nadzora iz prejšnjega odstavka tega člena.

27. člen

(ponovno uradno označevanje semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Semenski material kmetijskih rastlin, ki je bil uradno potrjen in označen, se lahko prepakira in ponovno uradno označi. Organ za potrjevanje na zahtevo dobavitelja izda nove uradne etikete in semenski material kmetijskih rastlin z njimi označi, če semenski material še izpolnjuje predpisane zahteve za uradno potrditev.

(2) Stroške v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo plača dobavitelj organu za potrjevanje.

28. člen

(evidenca pridelave)

(1) Na podlagi prijave iz prvega odstavka 20. člena in prvega odstavka 22. člena tega zakona Uprava vzpostavi in vodi evidenco pridelave semenskega materiala kmetijskih rastlin za tekoče leto. V evidenci vodi podatke o dobaviteljih, ki pridelujejo semenski material kmetijskih rastlin, o mestih pridelave in o prijavljenih površinah za pridelavo semenskega materiala kmetijskih rastlin. Pri vrstah kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona vodi v evidenci tudi podatke o količinah uradno potrjenega semenskega materiala, po vrstah in sortah kmetijskih rastlin.

(2) Evidenco iz prejšnjega odstavka Uprava hrani pet let.

V. UVOZ SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN

29. člen

(pogoji za uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Semenski material posamezne vrste kmetijskih rastlin lahko uvozi le dobavitelj, ki je vpisan v register dobaviteljev za uvoz te vrste kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: uvoznik).

(2) Semenski material kmetijskih rastlin se lahko uvozi, če je glede kakovosti enakovreden semenskemu materialu, pridelanem v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom.

(3) Semenski material kmetijskih rastlin iz tretjega odstavka 12. člena tega zakona se lahko uvozi, če je sorta vpisana v sortno listo in če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

30. člen

(priznavanje enakovrednosti semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Uvoženi semenski material kmetijskih rastlin je enakovreden semenskemu materialu, pridelanem v Republiki Sloveniji v skladu s tem zakonom, če:

– so zahteve za semenski material kmetijskih rastlin, obveznosti dobaviteljev ter uradni nadzor semenskih posevkov ali nasadov, semenskega materiala kmetijskih rastlin

oziroma dobaviteljev, določene v predpisih tuje države, enakovredne zahtevam v Republiki Sloveniji, in je semenski material kmetijskih rastlin v tuji državi pridelan v skladu s temi predpisi, ali

– je semenski material kmetijskih rastlin v tuji državi pridelan v skladu z mednarodnimi shemami potrjevanja semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(2) Uprava lahko po uradni dolžnosti ali na predlog uvoznika preveri, ali so izpolnjeni pogoji za priznanje enakovrednosti semenskega materiala kmetijskih rastlin, pridelanega v tuji državi.

(3) Uprava z odločbo, ki jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, določi:

– etikete oziroma dokazila o semenskem materialu kmetijskih rastlin, ki izkazujejo enakovrednost semenskega materiala kmetijskih rastlin, pridelanega v tuji državi, in

– uradne organe tuje države, ki v skladu s predpisi druge države ali v skladu z mednarodnimi shemami potrjevanja izdajajo etikete oziroma dokazila iz prejšnje alineje.

31. člen

(postopek pri uvozu)

(1) Uvoznik mora pred uvozom vsako pošiljko semenskega materiala kmetijskih rastlin prijaviti fitosanitarnemu inšpektorju v inšpekcijski pregled. Prijava se vložijo na predpisanem obrazcu in vsebuje zlasti podatke o:

– uvozniku: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja,

– semenskem materialu kmetijskih rastlin: vrsti oziroma sorti, kategoriji in količini semenskega materiala,

– državi pridelave (izvora) in državi izvoza.

(2) Inšpekcijski pregled pošiljke semenskega materiala kmetijskih rastlin se opravi na prvem vstopnem mestu v Republiko Slovenijo, ki je določeno v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin in kjer se opravljajo druge uvozne administrativne formalnosti, vključno s carinskimi.

(3) Inšpekcijski pregled pošiljke semenskega materiala kmetijskih rastlin se lahko opravi tudi v uradno določenih mestih v notranjosti države, ki so pod carinskim nadzorom, če je to v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo rastlin.

(4) Carinski organi ne smejo začeti s postopkom sprostitve blaga v prost promet, dokler fitosanitarni inšpektor ne dovoli uvoza semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(5) Fitosanitarni inšpektor z inšpekcijskim pregledom ugotovi zlasti, če:

– je uvoznik vpisan v register dobaviteljev za uvoz semenskega materiala vrste kmetijskih rastlin, ki jo uvaža,

– semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje pogoje za uvoz iz drugega in tretjega odstavka 29. člena tega zakona.

(6) Pri inšpekcijskem pregledu lahko fitosanitarni inšpektor odvzame vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin in jih pošlje v analizo laboratoriju, imenovanemu v skladu s 76. členom tega zakona.

(7) Če so izpolnjeni pogoji za uvoz iz 29. člena tega zakona, fitosanitarni inšpektor po opravljenem pregledu dovoli uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin z odločbo, ki se izda v obliki uradnega zaznamka na prijavi.

(8) Če fitosanitarni inšpektor na podlagi opravljenega inšpekcijskega pregleda oziroma rezultatov analiz odvzetih vzorcev ugotovi, da semenski material kmetijskih rastlin ne izpolnjuje pogojev za uvoz iz 29. člena tega zakona, z odločbo prepove uvoz takšnega semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(9) Kopijo odločbe iz šestega in sedmega odstavka tega člena fitosanitarni inšpektor pošlje Upravi.

(10) Stroške odvzema vzorcev in analiz vzorcev semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki so bili opravljeni na zahtevo fitosanitarnega inšpektorja, plača uvoznik, pri katerem so bili vzeti vzorci, kadar je izvid analize neugoden za uvoznika.

32. člen

(izjeme)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena semenskega materiala kmetijskih rastlin ni potrebno prijaviti fitosanitarnemu inšpektorju v inšpekcijski pregled, če se uvažajo:

– vzorci semenskega materiala za uradno preizkušanje, za hrambo v genski banki, za zlahtnenje, za znanstvene in raziskovalne namene oziroma za razstave, če količine semenskega materiala ne presegajo količin, predpisanih v skladu s četrtem odstavkom 18. člena tega zakona;

– določene količine semenskega materiala v izvirnem pakiranju, namenjene za osebno uporabo.

(2) Minister predpiše količine semenskega materiala kmetijskih rastlin v izvirnem pakiranju, ki se lahko uvozijo za osebno uporabo.

33. člen

(posebna uvozna dovoljenja)

(1) Ne glede na določbe sedmega odstavka 31. člena tega zakona fitosanitarni inšpektor dovoli uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ni dokončno potrjen, ali semenskega materiala sorte, ki ni vpisana v sortno listo, če je Uprava pred uvozom zanj izdala posebno uvožno dovoljenje.

(2) Uvoznik vložijo pri Upravi zahtevo za izdajo posebne uvozne dovoljenja na predpisanem obrazcu, ki vsebuje zlasti podatke o:

– uvozniku: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež ter neponovljivo registrsko številko dobavitelja,

– semenskem materialu kmetijskih rastlin: vrsti oziroma sorti, kategoriji, in količini semenskega materiala, državi pridelave (izvora) in državi izvoza,

– namenu uvoza,

– predvidenem roku uvoza.

(3) Uprava izda posebno uvožno dovoljenje iz prejšnjega odstavka, če se uvažajo semenski material kmetijskih rastlin:

– z namenom, da se pripravi za trženje in uradno potrdi v skladu s tem zakonom, in če je bil v tuji državi pridelan pod uradnim nadzorom in potrjen kot ne dokončno potrjen semenski material kmetijskih rastlin in mu je priznana enakovrednost,

– zaradi razmnoževanja v Republiki Sloveniji in uvoznik Upravi predloži pisno izjavo, da bo razmnoženi semenski material kmetijskih rastlin v celoti izvozil ter navede rok, do katerega bo realiziral izvoz,

– sorte, ki je v postopku vpisa v sortno listo v Republiki Sloveniji, in količina ne presega predpisane količine iz šestega odstavka 13. člena tega zakona.

(4) V primeru iz druge alineje prejšnjega odstavka Uprava v posebnem uvoznem dovoljenju določi rok, do katerega mora uvoznik razmnoženi semenski material kmetijskih rastlin izvoziti.

(5) Uvoznik mora posebno uvožno dovoljenje iz tretjega odstavka tega člena priložiti prijavi za inšpekcijski pregled iz prvega odstavka 31. člena tega zakona.

(6) Minister predpiše podrobnejšo vsebino obrazca iz drugega odstavka tega člena.

34. člen

(obveznosti uvoznika)

(1) Poleg obveznosti iz 19. in 20. člena tega zakona mora uvoznik:

– uvoženi semenski material kmetijskih rastlin, razen semenskega materiala kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, označiti s predpisano etiketo dobavitelja oziroma zanj izdati predpisano potrdilo o semenskem materialu kmetijskih rastlin, preden ga da na trg,

– uvoženi semenski material kmetijskih rastlin, ki je označen z uradno etiketo iz prve alineje tretjega odstavka 30. člena tega zakona, dodatno označiti z etiketo dobavitelja, če uradna etiketa ni v slovenskem jeziku.

(2) Uvoznik, ki uvozi semenski material kmetijskih rastlin iz druge alineje tretjega odstavka prejšnjega člena, mora Upravi predložiti dokazilo o izvoru tega semenskega materiala v roku, ki mu ga je določila Uprava v posebnem uvoznem dovoljenju.

35. člen

(ponovno uradno označevanje uvoženega semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Uvoženi semenski material kmetijskih rastlin iz sedmega odstavka 10. člena tega zakona, ki je označen z uradno etiketo iz druge alineje tretjega odstavka 30. člena tega zakona, se lahko prepakira oziroma ponovno uradno označi. Organ za potrjevanje izda na zahtevo dobavitelja nove uradne etikete in z njimi označi uvoženi semenski material kmetijskih rastlin. Pred izdajo novih uradnih etiket lahko organ za potrjevanje preveri, ali semenski material kmetijskih rastlin še izpolnjuje predpisane zahteve za uradno potrditev.

(2) Stroške v zvezi z izdajo uradnih etiket in z uradno označitvijo plača dobavitelj organu za potrjevanje.

(3) Minister predpiše višino stroškov iz prejšnjega odstavka.

VI. NAKNADNA KONTROLA SEMENSKEGA MATERIALA KMETIJSKIH RASTLIN

36. člen

(naknadna kontrola)

(1) Uprava izvaja naknadno kontrolo kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se v Republiki Sloveniji v tekočem letu prideluje oziroma trži. Z naknadno kontrolo se v sortnih preizkusih oziroma z laboratorijskimi testi preverja sortna ali vrstna pristnost in čistost, zdravstveno stanje ter izpolnjevanje drugih zahtev glede kakovosti semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(2) V naknadno kontrolo se vsako leto vključi predpisan odstotek vzorcev semenskega materiala kmetijskih rastlin, odvzetih pri uradnem nadzoru dobavitelja, v postopku uradne potrditve ali pri inšpekcijskem nadzoru semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(3) Sortne preizkuse oziroma laboratorijske teste semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki je vključen v naknadno kontrolo, izvajajo izvajalci preizkušanja in laboratoriji, imenovani v skladu s 76. členom tega zakona.

(4) Sredstva za izvedbo naknadne kontrole se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije. Kadar so rezultati preizkušanja neugodni za dobavitelja, plača stroške naknadne kontrole dobavitelj, pri katerem so bili vzeti vzorci za naknadno kontrolo.

(5) Minister za posamezno vrsto kmetijskih rastlin predpiše postopek izvedbe naknadne kontrole in določi odstotek vzorcev, ki se vsako leto vključijo v naknadno kontrolo.

VII. POSTOPEK VPISA SORTE V SORTNO LISTO

37. člen

(sortna lista)

(1) Sortna lista je uradni seznam sort kmetijskih rastlin. V sortno listo se vpišejo sorte tistih vrst kmetijskih rastlin, za katere je v skladu s tretjim odstavkom 12. člena tega zakona vpis sorte v sortno listo obvezen, in druge sorte kmetijskih rastlin, če izpolnjujejo predpisane pogoje.

(2) Postopek vpisa sorte v sortno listo vodi Uprava in objavlja sortno listo v uradnem glasilu Uprave.

38. člen

(prijavitelj)

(1) Prijavo za vpis sorte v sortno listo lahko vloži prijavitelj, ki je:

– žlahtnitelj ali vzdrževalec sorte oziroma druga fizična ali pravna oseba, ki ima pravico do razpolaganja s semenskim materialom sorte,

– imetnik žlahtniteljske pravice ali upravičenec do pridobitve žlahtniteljske pravice v Republiki Sloveniji, za sorto, ki je v Republiki Sloveniji zavarovana ali prijavljena v postopek varstva sorte v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo sort.

(2) Če je prijavitelj iz prejšnjega odstavka tuja fizična ali pravna oseba, vloži prijavo po pooblaščenju, ki je fizična ali pravna oseba s stalnim prebivališčem ali sedežem v Republiki Sloveniji.

39. člen

(vložitev prijave za vpis sorte v sortno listo)

(1) Postopek vpisa sorte v sortno listo se začne na podlagi pisne prijave na Upravo. Prijavitelj vloži prijavo na predpisanem obrazcu.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

– podatke o prijavitelju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež;

– podatke o pooblaščenju: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež;

– vrsto rastline;

– predlog imena sorte;

– podatke o izvoru sorte in namen uporabe sorte.

(3) Če se prijava nanaša na sorto trave, ki ni namenjena pridelovanju krme, ali sorto, ki se bo uporabljala izključno kot dedna sestavina za pridobivanje semenskega materiala, ali sorto, ki je GSO, mora prijavitelj v prijavi to posebej navesti.

(4) Prijavitelj lahko v prijavi zahteva, da se podatki o izvoru sorte štejejo za zaupne.

(5) Minister podrobneje predpiše vsebino obrazca prijave in postopek vpisa sorte v sortno listo.

40. člen

(pogoji za vpis sorte v sortno listo)

(1) Uprava vpiše prijavljeno sorto v sortno listo, če:

– je razločljiva, izenačena in nespremenljiva,

– ima primerno vrednost za pridelavo in uporabo,

– je ime sorte v skladu s predpisanimi zahtevami.

(2) Sorto, ki je GSO, vpiše Uprava v sortno listo le, če izpolnjuje pogoje za vpis iz prejšnjega odstavka in če je vpis sorte v sortno listo oziroma ravnanje s semenskim materialom sorte v skladu s predpisi, ki urejajo GSO.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se primerna vrednost za pridelavo in uporabo ne zahteva pri sortah:

– vrtnin, razen pri sortah industrijske cikorijske in oljnih buč,

– trav, če sorte niso namenjene pridelavi krme,

– ki se bodo uporabljale izključno kot dedna sestavina za pridobivanje semenskega materiala.

(4) Pri sortah trav, ki niso namenjene pridelavi krme, lahko Uprava preveri primernost sorte za namen, ki ga je prijavitelj navedel v prijavi.

41. člen

(razločljivost, izenačenost in nespremenljivost sorte)

(1) Prijavljena sorta je razločljiva, če jo je mogoče na dan, ko je bila zanj vložena popolna prijava za vpis v sortno listo, vsaj po eni od pomembnih lastnosti jasno razločevati od katerekoli druge splošno znane sorte. Te lastnosti sorte morajo biti natančno prepoznavne in določljive.

(2) Splošno znana je vsaka sorta, ki je bila do dneva vložitve popolne prijave za prijavljeno sorto v Republiki Sloveniji ali v eni od držav članic Evropske unije oziroma držav podpisnic mednarodne konvencije o varstvu novih sort rastlin (v nadaljnjem besedilu: Konvencije UPOV), ki zavezuje Republiko Slovenijo, zavarovana ali vpisana v sortno listo ali je bila zanj vložena prijava za varstvo sorte ali za vpis sorte v sortno listo, vendar samo, če se je postopek končal z zavarovanjem sorte ali z vpisom sorte v sortno listo.

(3) Prijavljena sorta je izenačena, če so v njej dovolj enotno izražene tiste lastnosti, ki so bistvenega pomena za

razločevanje od drugih sort, kljub odstopanjem, ki se lahko pričakujejo zaradi posebnosti njenega razmnoževanja.

(4) Prijavljena sorta je nespremenljiva, če se njene lastnosti, ki so bistvenega pomena za razločevanje, po več zaporednih množitvah oziroma, v primeru posebnega razmnoževalnega ciklusa, na koncu vsakega takega ciklusa ne spremenijo.

42. člen

(vrednost sorte za pridelavo in uporabo)

(1) Prijavljena sorta ima primerno vrednost za pridelavo in uporabo, če dajejo njene lastnosti v primerjavi s sortami, ki so že vpisane v sortno listo, nedvomno boljše rezultate pri določenem načinu pridelave oziroma uporabe pridelka ali izdelka, pridobljenega iz pridelka te sorte.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima prijavljena sorta primerno vrednost za pridelavo in uporabo tudi, če ima posamezne lastnosti slabše od primerjanih sort, vendar prevladujejo boljše lastnosti prijavljene sorte.

43. člen

(preizkušanje sorte)

(1) Razločljivost, izenačenost in nespremenljivost sorte ter vrednost sorte za pridelavo in uporabo se preverja v sortnih poskusih ter z laboratorijskimi in drugimi testi (v nadaljnjem besedilu: preizkušanje sorte) po predpisanih postopkih in metodah. Predpisano količino semenskega materiala za preizkušanje sorte mora zagotoviti prijavitelj.

(2) Če prijavitelj v prijavi navede, da je bilo preizkušanje razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti sorte že opravljeno v Republiki Sloveniji ali v eni od držav članic Evropske unije oziroma podpisnic Konvencije UPOV, ponovno preizkušanje ni potrebno. Prijavitelj lahko Upravi predloži rezultate preizkušanja, lahko pa jih Uprava sama pridobi.

(3) Za sorte, ki so GSO, se preizkušanje sorte izvede po postopku v skladu s tem zakonom in z upoštevanjem predpisov, ki urejajo ravnanje za GSO.

(4) Za preizkušanje sorte imenuje Uprava izvajalca preizkušanja sorte v skladu s 76. členom tega zakona.

(5) Stroške preizkušanja iz prvega odstavka tega člena in stroške v zvezi s pridobitvijo rezultatov preizkušanja iz drugega odstavka tega člena, nosi prijavitelj.

(6) Minister predpiše postopke in metode za preizkušanje sort iz prvega odstavka tega člena in višino stroškov preizkušanja iz prejšnjega odstavka.

44. člen

(ime sorte)

(1) Ime sorte je lahko vsaka beseda, kombinacija besed, kombinacija besed in števil ali kombinacija črk in števil, razen če ni s predpisi, ki urejajo varstvo novih sort rastlin, drugače določeno. Ime sorte mora omogočati razločevanje sorte od katerekoli druge splošno znane sorte iste vrste ali sorodnih vrst. Ime sorte ne sme zavajati, zlasti glede porekla sorte in njenih lastnosti in ne sme biti v nasprotju s predpisi, ki urejajo blagovne znamke ali geografsko poreklo.

(2) Če je sorta že zavarovana ali vpisana v sortno listo v eni od držav članic Evropske unije oziroma podpisnic Konvencije UPOV, se kot ime sorte v sortno listo v Republiki Sloveniji vpiše ime sorte, ki je vpisano v register zavarovanih sort ali v sortno listo v eni od navedenih držav, razen če je ime sorte v nasprotju s določili prvega odstavka tega člena.

(3) Minister predpiše podrobnejše zahteve glede ustreznosti imena sorte.

45. člen

(ugovor zoper predlog imena sorte)

(1) Uprava preveri ustreznost predloga imena sorte in predlog imena sorte objavi v uradnem glasilu Uprave iz 56. člena tega zakona.

(2) Zoper predlog imena sorte lahko vsakdo, ki izkaže pravni interes, v roku 60 dni od objave predloga imena sorte, vložijo ugovor pri Upravi. Ugovor mora biti v pisni obliki in obrazložen.

(3) Če je ugovor utemeljen, Uprava pozove prijavitelja, da v roku 60 dni od prejema poziva, sporoči nov predlog imena sorte.

46. člen

(obravnavanje rezultatov preizkušanja)

(1) Ko Uprava pridobi rezultate preizkušanja, preveri, ali so izpolnjeni pogoji iz prve in druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona.

(2) Če Uprava na podlagi rezultatov preizkušanja dvomi, ali so izpolnjeni pogoji iz druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona, lahko pridobi strokovno mnenje sortne komisije, imenovane v skladu s 59. členom tega zakona.

(3) Sortna komisija mora mnenje iz prejšnjega odstavka dati Upravi najpozneje v roku 30 dni.

(4) Ko Uprava sama ali na podlagi strokovnega mnenja sortne komisije ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz prve in druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona, zahteva od prijavitelja, da ji v roku, ki ni daljši kot 15 dni, sporoči podatke o vzdrževalcu sorte, ki bo v obdobju vpisa sorte v sortno listo zagotavljal vzdrževanje sorte in skrbel za izpolnjevanje drugih obveznosti iz 48. člena tega zakona: ime, priimek in naslov ali firmo in sedež.

(5) Če prijavitelj v določenem roku ne sporoči Upravi vzdrževalca sorte, se šteje, da je prijavitelj vzdrževalec sorte.

47. člen

(izdaja odločbe)

(1) Če sorta izpolnjuje pogoje za vpis v sortno listo iz 40. člena tega zakona in je prijavitelj poravnal vse stroške v zvezi s preizkušanjem sorte oziroma s pridobitvijo rezultatov preizkušanja, izda Uprava odločbo o vpisu sorte v sortno listo.

(2) Z dnem izdaje odločbe se sorta vpiše v sortno listo, in sicer za obdobje, ki traja do konca desetega koledarskega leta, ki sledi letu vpisa sorte v sortno listo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se vpiše sorta hmelja in vinske trte v sortno listo za obdobje, ki traja do konca petindvajsetega leta, ki sledi letu vpisa sorte v sortno listo.

(4) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, Uprava z odločbo zavrne vpis sorte v sortno listo.

48. člen

(obveznosti vzdrževalca sorte)

(1) Do preteka obdobja, za katerega je sorta vpisana v sortno listo, mora vzdrževalec zagotavljati vzdrževanje sorte po predpisanih metodah ali po splošno uveljavljenih postopkih in metodah, da se ohrani izenačenost in nespremenljivost sorte.

(2) Vzdrževalec sorte mora za sorto, vpisano v sortno listo, plačevati predpisano letno pristojbino. Letna pristojbina plača Upravi najkasneje do 31. januarja za tekoče leto vpisa sorte v sortno listo. Če letna pristojbina ni plačana tudi v naknadnem roku, ki ga določi Uprava in ne sme biti daljši od treh mesecev po prejemu opozorila, se sorta izbriše iz sortne liste.

(3) Vzdrževalec sorte je dolžan na zahtevo Uprave brezplačno in v roku, ki ga določi Uprava in ne sme biti krajši kot 30 dni, priskrbeti vzorec semenskega materiala sorte za:

– preveritev, ali se sorta vzdržuje tako, da se ohranjata izenačenost in nespremenljivost sorte,

– hrambo standardnega vzorca ali za obnovo le-tega.

(4) Vlada Republike Slovenije predpiše višino letne pristojbine za sorte, vpisane v sortno listo. Letna pristojbina je prihodek proračuna Republike Slovenije.

(5) Minister lahko predpiše metodo vzdrževanja sorte.

49. člen

(dovoljenje drugim osebam za vzdrževanje sorte)

(1) Poleg vzdrževalca lahko sorto, ki je vpisana v sortno listo, vzdržujejo tudi dobavitelji, če so vpisani v register dobaviteljev in če imajo dovoljenje Uprave.

(2) Dobavitelj vloži pri Upravi vlogo za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka. Vloga na predpisanem obrazcu vsebuje zlasti ime, priimek in naslov ali firmo in sedež dobavitelja, njegovo neponovljivo registrsko številko in podatke o sorti.

(3) Uprava izda dobavitelju dovoljenje za vzdrževanje sorte, če na podlagi rezultatov preizkušanja vzorca semenskega materiala, ki ga posreduje dobavitelj, in standardnega vzorca semenskega materiala iz 58. člena tega zakona ugotovi, da sta vzorca identična. Uprava izda dovoljenje za čas, ko je sorta vpisana v sortno listo.

(4) Dobavitelj, ki pridobi dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, mora vzdrževati sorto po predpisanih metodah ali po splošno uveljavljenih postopkih in metodah, da se ohrani izenačenost in nespremenljivost sorte, ter izpolnjuje ostale obveznosti vzdrževalca iz 48. člena tega zakona.

(5) Dobavitelju, ki ne izpolnjuje obveznosti vzdrževalca iz 48. člena tega zakona, Uprava razveljavi dovoljenje za vzdrževanje sorte.

(6) Podatke o dobavitelju, ki ima dovoljenje za vzdrževanje sorte, vodi Uprava v sortni listi.

50. člen

(nadzor nad vzdrževanjem sorte)

(1) Uprava nadzoruje vzdrževanje sorte tako, da s preizkušanjem sorte na način iz prvega odstavka 43. člena tega zakona preveri, ali se ohranjata izenačenost in nespremenljivost sorte.

(2) Uprava pridobi vzorec semenskega materiala za preizkušanje sorte iz prejšnjega odstavka od:

- organa za potrjevanje ali
- pristojnega inšpektorja ali
- vzdrževalca sorte ali
- dobavitelja, ki ima dovoljenje za vzdrževanje sorte.

(3) Če Uprava na podlagi rezultatov preizkušanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da vzdrževalec sorte ne zagotavlja vzdrževanja sorte na način, ki zagotavlja ohranjanje izenačenosti in nespremenljivosti sorte, razveljavi odločbo o vpisu sorte v sortno listo v skladu z drugo alineo prvega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) Če Uprava na podlagi rezultatov preizkušanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da dobavitelj, ki ima dovoljenje za vzdrževanje sorte v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena, ne vzdržuje sorte na način, ki zagotavlja ohranjanje izenačenosti in nespremenljivosti sorte, razveljavi dovoljenje iz prvega odstavka prejšnjega člena.

51. člen

(izbris sorte iz sortne liste)

(1) Uprava izbriše sorto iz sortne liste z dnem, ko preteče obdobje, za katerega je vpisana v sortno listo.

(2) Semenski material sorte, ki je izbrisana iz sortne liste v skladu s prejšnjim odstavkom, se lahko trži še do 30. junija tretjega leta po izbrisu iz sortne liste.

(3) Vzorec semenskega materiala domače ali udomačene sorte se ob izbrisu iz sortne liste shrani v genski banki.

(4) Minister predpiše, kdaj se sorta šteje za domačo ali za udomačeno sorto iz prejšnjega odstavka tega člena.

52. člen

(razveljavitev odločbe o vpisu sorte v sortno listo)

(1) Uprava razveljavi odločbo o vpisu sorte v sortno listo pred pretekom obdobja, za katerega je bila vpisana v sortno listo:

- na zahtevo vzdrževalca sorte,
- po uradni dolžnosti, če vzdrževalec sorte ni poravnal letne pristojbine iz drugega odstavka 48. člena tega zakona

ali če ugotovi, da vzdrževalec sorte ne zagotavlja vzdrževanja sorte na način, ki zagotavlja ohranjanje izenačenosti in nespremenljivosti sorte.

(2) O razveljavitvi odločbe o vpisu sorte v sortno listo izda Uprava odločbo, na podlagi katere se sorta izbriše iz sortne liste. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

53. člen

(ničnost)

(1) Uprava izreče za nično odločbo o vpisu sorte v sortno listo, če naknadno ugotovi, da je odločitev o vpisu sorte v sortno listo temeljila na netočnih ali neresničnih podatkih prijavitelja o sorti.

(2) Uprava odloči o ničnosti z odločbo, na podlagi katere se sorta izbriše iz sortne liste. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

54. člen

(obnova vpisa sorte v sortno listo)

(1) Vzdrževalec sorte lahko najpozneje dve leti pred pretekom obdobja, do katerega je sorta vpisana v sortno listo, pri Upravi vloži zahtevo za obnovo vpisa sorte v sortno listo. Zahteva vsebuje zlasti ime, priimek in naslov ali firmo in sedež vzdrževalca sorte ter ime sorte, na katero se nanaša zahteva.

(2) Pred izdajo odločbe Uprava na način iz prvega odstavka 43. člena tega zakona preveri, ali vzdrževalec sorto vzdržuje tako, da se ohranjata izenačenost in nespremenljivost sorte.

(3) Če je izpolnjen pogoj iz prejšnjega odstavka, Uprava izda odločbo o obnovi vpisa sorte v sortno listo.

(4) Z dnem izdaje odločbe se obnovi vpis sorte v sortno listo, in sicer za obdobje, ki traja 10 let, za hmelj in vinsko trto 25 let, od dne, do katerega je veljala odločba o vpisu sorte v sortno listo. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Če Uprava do roka, do katerega velja odločba o vpisu sorte v sortno listo, še ni odločila o obnovi vpisa in je bila zahteva iz prvega odstavka tega člena vložena pravčasno, Uprava izda začasno odločbo, s katero obnovi vpis sorte v sortno listo do izdaje odločbe o obnovi vpisa.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko zahtevo za obnovo vpisa sorte v sortno listo vložijo tudi dobavitelj, ki ima dovoljenje Uprave za vzdrževanje sorte.

(7) Minister podrobneje predpiše vsebino zahteve iz prvega odstavka tega člena.

55. člen

(vpis ohranjevalne sorte v sortno listo)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 40. člena tega zakona se lahko zaradi ohranjanja biotske raznovrstnosti v kmetijstvu kot ohranjevalna sorta vpiše v sortno listo tudi domača ali udomačena sorta, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vpis sorte v sortno listo. Ohranjevalna sorta se v sortni listi posebej označi.

(2) Uprava vpiše sorto iz prejšnjega odstavka v sortno listo, ko na podlagi rezultatov preizkušanja ali na podlagi splošno znanih podatkov, pridobljenih pri razmnoževanju, pridelavi oziroma uporabi sorte ugotovi, da sorta izpolnjuje predpisane pogoje za ohranjevalno sorto.

(3) Vzorec semenskega materiala ohranjevalne sorte se ob vpisu v sortno listo shrani v genski banki.

(4) Minister predpiše pogoje in podrobnejši postopek za vpis ohranjevalne sorte v sortno listo.

56. člen

(objave v uradnem glasilu Uprave)

Podatke o prijavah za vpis sort v sortno listo, o izdanih odločbah o vpisu sort v sortno listo in o drugih odločitvah Uprave, sortno listo in njene spremembe ter druge podatke s področja semenarstva Uprava objavlja v uradnem glasilu Uprave.

57. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Uprava hrani vse listine, na podlagi katerih je odločila o vpisu sorte v sortno listo, ter opise sort, ki so vpisane v sortno listo.

(2) Uprava hrani listine iz prejšnjega odstavka najmanj dve leti po izdaji odločbe o zavrnitvi vpisa sorte v sortno listo oziroma pet let po izbrisu sorte iz sortne liste.

(3) Uprava mora omogočiti vsakemu, ki izkaže pravni interes, pregledati vse listine iz prvega odstavka tega člena, razen listin, ki vsebujejo zaupne podatke.

58. člen

(hramba standardnih vzorcev semenskega materiala sorte)

(1) Vzorec semenskega materiala sorte, ki je vpisana v sortno listo in se v Republiki Sloveniji vzdržuje oziroma se prideluje ali uradno potrjuje njen semenski material, se hrani kot standardni vzorec.

(2) Uprava imenuje izvajalca hrambe standardnih vzorcev v skladu s 76. členom tega zakona.

(3) Hramba standardnih vzorcev semenskega materiala sorte se financira iz proračuna Republike Slovenije.

59. člen

(sortne komisije)

(1) Predstojnik Uprave imenuje člane sortnih komisij za posamezne vrste ali skupine kmetijskih rastlin.

(2) Naloge sortnih komisij so zlasti:

1. obravnava rezultatov preizkušanja sorte ter izdelava strokovnega mnenja glede izpolnjevanja pogojev iz druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona v skladu s tretjim odstavkom 46. člena tega zakona,

2. obravnava in priprava predloga metode preizkušanja sort iz prvega odstavka 43. člena in prvega odstavka 60. člena tega zakona,

3. obravnava in priprava strokovnega mnenja glede predloga sort, ki se vključijo v posebno preizkušanje v skladu s šestim odstavkom 60. člena tega zakona,

4. obravnava drugih vprašanj s področja semenarstva, izdelava strokovnih mnenj ali predlogov.

(3) Način dela sortnih komisij je določen v poslovniku, ki ga potrdi predstojnik Uprave.

(4) Stroški, povezani z delom sortnih komisij, zlasti sejnine in potni stroški članov sortnih komisij, bremenijo proračun Republike Slovenije.

(5) Stroške iz prejšnjega odstavka določi minister v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

60. člen

(posebno preizkušanje sort)

(1) Pri določenih vrstah kmetijskih rastlin, ki so pomembne za pridelavo v Republiki Sloveniji, se s posebnim preizkušanjem sort ugotavlja vrednost sort za pridelavo in uporabo pri različnih tehnologijah pridelave oziroma v različnih ekoloških razmerah, z namenom, da dobijo pridelovalci podrobnejše podatke o lastnostih sorte.

(2) Posebno preizkušanje sort se izvaja kot javna služba na področju semenarstva po predpisanih postopkih in metodah in v skladu s programom, ki ga sprejme minister za obdobje sedmih let.

(3) Program iz prejšnjega odstavka določa:

– vrste kmetijskih rastlin, ki so pomembne za pridelavo v Republiki Sloveniji, in lokacije, na katerih se izvaja posebno preizkušanje pri posamezni vrsti kmetijskih rastlin,

– predvideno število sort, ki bodo v posameznem letu vključene v posebno preizkušanje pri posamezni vrsti kmetijskih rastlin, ter kriterije za vključitev posamezne sorte v posebno preizkušanje, zlasti glede na razširjenost in primerenost sorte za pridelavo na določenem območju oziroma pri določenih tehnologijah, glede na namen uporabe te sorte, glede na trajanje vpisa v sortno listo,

– povezovanje z drugimi programi na področju kmetijstva.

(4) Program iz prejšnjega odstavka opredeljuje tudi finančne vire za izvajanje posebnega preizkušanja sort.

(5) V skladu s programom iz drugega odstavka tega člena Uprava vsako leto določi sorte, ki bodo vključene v posebno preizkušanje sort.

(6) Uprava lahko pri določitvi sort iz prejšnjega odstavka upošteva predloge, ki so jih posredovali vzdrževalec sorte, kmetijsko-gozdarska zbornica, organizacija pridelovalcev, zadruga, interesna združenja in društva, ki delujejo na področju kmetijstva. Uprava lahko pred določitvijo sort pridobi strokovno mnenje sortne komisije iz prejšnjega člena.

(7) Uprava lahko v posebno preizkušanje vključi tudi druge sorte, ki so bile predlagane v skladu s prejšnjim odstavkom in ne izpolnjujejo kriterijev, določenih v programu iz drugega odstavka tega člena, če predlagatelj plača izvajalcu javne službe celotne stroške posebnega preizkušanja.

(8) Na podlagi rezultatov posebnega preizkušanja sort Uprava pripravi opisno sortno listo in jo objavi v uradnem glasilu Uprave.

(9) Minister predpiše postopke in metode posebnega preizkušanja sorte, podrobnejši način priprave in vodenja opisne sortne liste, ter višino stroškov posebnega preizkušanja sort, ki jih plača predlagatelj za posebno preizkušanje sort iz sedmega odstavka tega člena.

VIII. PRIDOBIVANJE, UPORABA TER IZMENJAVA PODATKOV IN INFORMACIJ

61. člen

(pridobivanje, uporaba in posredovanje podatkov)

(1) Za vodenje in vzdrževanje registra dobaviteljev, evidence pridelave semenskega materiala kmetijskih rastlin, sortne liste ter drugih evidenc in zbirke podatkov, ki jih vodi v skladu s tem zakonom, lahko Uprava pridobiva in uporablja podatke, ki jih v okviru predpisanih zbirk vodijo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ter drugi pooblašteni organi, iz:

1. registra kmetijskih gospodarstev in evidence subjektov,

2. katastra dejanske rabe kmetijskih zemljišč,

3. registra prostorskih enot,

4. davčnega registra (davčna številka),

5. centralnega registra prebivalstva (ime in priimek, naslov, enotna matična številka občana),

6. zemljiškega katastra (parcelna številka, meje parcele, površina, lastnik, upravljavec, najemnik),

7. zemljiške knjige (lastninska in zakupna pravica na posameznih parcelah),

8. poslovnega registra Republike Slovenije,

9. zbirke carinskih podatkov o uvozu in izvozu semenskega materiala kmetijskih rastlin,

10. evidence pridelovalcev in predelovalcev kmetijskih pridelkov oziroma živil,

11. zbirke statističnih podatkov s področja kmetijstva in gozdarstva.

(2) Uprava lahko uporablja tudi temeljne topografske načrte, topografske karte, pregledne karte in digitalne ortofoto načrte.

(3) Način povezovanja z drugimi zbirkami podatkov in način pridobivanja podatkov iz drugih zbirk podatkov predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za posamezno zbirko podatkov, in v skladu s predpisi, ki urejajo posamezno zbirko podatkov.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena, ki imajo naravo osebnih podatkov, posredujejo upravljavci zbirk podatkov v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

(5) Upravljavci zbirk podatkov, kart in digitalnih ortofoto načrtov iz prvega odstavka tega člena posredujejo

jo Upravi podatke brezplačno, zaračunavajo pa lahko neposredne materialne stroške.

(6) Uprava varuje podatke, ki jih pridobi v skladu s prvim odstavkom tega člena in ki se štejejo za uradno ali davčno tajnost, v skladu s predpisi, ki urejajo te tajnosti.

(7) Uprava skladno s svojimi pristojnostmi povezuje svoje zbirke podatkov z vsemi zbirkami podatkov, ki se vodijo na ministrstvu.

62. člen

(posredovanje podatkov)

(1) Uprava lahko brezplačno posreduje določene podatke iz registra in evidenc, ki jih vodi v skladu s tem zakonom, drugim državnim organom, nosilcem javnih pooblastil, izvajalcem javnih služb in drugim pravnim in fizičnim osebam, če te podatke potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(2) Uprava lahko izvajalcem nalog iz prejšnjega odstavka z javnim pooblastilom dodeli vodenje in redno dopolnjevanje določenih evidenc, registrov in zbirk podatkov v skladu s tem zakonom.

(3) Način povezovanja, pogoje vodenja registrov, evidenc in zbirk podatkov predpiše minister.

63. člen

(informacijski sistem)

(1) Uprava zagotovi, da so evidence, registri in zbirke podatkov, ki jih vodijo izvajalci nalog v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, povezani v informacijski sistem na področju zdravstvenega varstva rastlin in semenarstva, ki ga vzpostavi Uprava.

(2) Uprava zagotovi povezovanje informacijskega sistema na področju zdravstvenega varstva rastlin in semenarstva z informacijskim sistemom ministrstva.

64. člen

(mednarodna izmenjava podatkov in informacij)

(1) Na mednarodni ravni Uprava izmenjuje zlasti naslednje podatke in informacije:

1. o osrednjem odgovornem organu;
2. o organih, odgovornih za uradno potrjevanje semenskega materiala kmetijskih rastlin;
3. o dobaviteljih, vpisanih v register dobaviteljev;
4. o pridelavi in trženju semenskega materiala kmetijskih rastlin v Republiki Sloveniji;
5. o uvozu semenskega materiala kmetijskih rastlin;
6. o razmnoževanju semenskega materiala kmetijskih rastlin v tujih državah;
7. o vpisu in izbrisu sort;
8. o vzdrževalcih sort v Republiki Sloveniji.

(2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka se posredujejo na podlagi mednarodnih konvencij in sporazumov, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

IX. PRISTOJNOSTI DRŽAVNIH ORGANOV

1. Uprava Republike Slovenije za varstvo rastlin in semenarstvo

65. člen

(Uprava)

(1) Upravne in organizacijske ter z njimi povezane strokovne naloge s področja pridelave, priprave za trg in trženja semenskega materiala kmetijskih rastlin ter vpisa sort v sortno listo (v nadaljnjem besedilu: semenarstvo) opravlja Uprava.

(2) V upravnih stvareh, o katerih odloča Uprava, je ministrstvo organ druge stopnje.

66. člen

(naloge in pooblastila Uprave)

Uprava ima na področju semenarstva naslednje naloge in pooblastila:

1. vodi postopek za vpis v register in za izbris iz registra dobaviteljev semenskega materiala kmetijskih rastlin, postopek za vpis in izbris sorte iz sortne liste in druge upravne postopke v skladu s tem zakonom,
2. vodi register dobaviteljev, sortno listo, opisno sortno listo in druge evidence in sezname v skladu s tem zakonom,
3. vzpostavi in vodi informacijski sistem na področju semenarstva,
4. dodeljuje koncesije za izvajanje javne službe na področju semenarstva,
5. daje javna pooblastila organom za uradno potrjevanje semenskega materiala kmetijskih rastlin,
6. imenuje laboratorije in izvajalce preizkušanja sort kmetijskih rastlin,
7. imenuje izvajalce hrambe standardnih vzorcev semenskega materiala sorte,
8. izvaja strokovni nadzor nad izvajanjem nalog javne službe,
9. objavlja uradne in druge objave, navodila in obvestila v uradnem glasilu Uprave ter izdaja publikacije s področja semenarstva,
10. pripravlja poročila, analize, informacije in druga gradiva s področja semenarstva za organe in mednarodne organizacije, ki jim je Republika Slovenija dolžna poročati v skladu s predpisi in na podlagi mednarodnih pogodb,
11. sodeluje z drugimi organi in organizacijami v državi in tujini na delovnem področju,
12. zastopa Republiko Slovenijo v mednarodnih organih in organizacijah na področju semenarstva,
13. lahko zahteva podatke o semenskem materialu kmetijskih rastlin in druge podatke s področja semenarstva od organov in organizacij v drugih državah in od Komisije Evropske unije,
14. opravlja druge naloge s področja semenarstva.

2. Inšpekcijsko nadzorstvo

67. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo fitosanitarni in kmetijski inšpektorji.

(2) Ukrepe iz tega zakona odredi fitosanitarni ali kmetijski inšpektor z odločbo, izdano v upravnem postopku. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

(3) V upravnih stvareh, o katerih odloča fitosanitarni ali kmetijski inšpektor, je ministrstvo organ druge stopnje.

68. člen

(naloge in pooblastila inšpektorjev)

(1) Poleg pooblastil po drugih predpisih lahko fitosanitarni inšpektor po tem zakonu in predpisih izdanih na njegovi podlagi:

1. dostopa do dobaviteljev semenskega materiala kmetijskih rastlin oziroma do semenskega materiala kmetijskih rastlin kadarkoli in povsod tam, kjer se le-ta prideluje, skladišči, pripravlja za trg oziroma trži,
2. preverja, če so dobavitelji semenskega materiala kmetijskih rastlin vpisani v register dobaviteljev,
3. preverja, če dobavitelji semenskega materiala kmetijskih rastlin izpolnjujejo pogoje iz drugega in tretjega odstavka 5. člena tega zakona,
4. preverja, ali dobavitelji, ki so vpisani v register dobaviteljev, izpolnjujejo obveznosti dobavitelja po tem zakonu,
5. pri dobavitelju pregleduje listine in evidence, ki jih le-ta vodi v zvezi s semenskim materialom kmetijskih rastlin,

6. preverja, ali semenski material kmetijskih rastlin izpolnjuje predpisane zahteve,

7. preverja, ali je semenski material kmetijskih rastlin pakiran ter označen na predpisan način,

8. odvzema vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin pri dobaviteljih,

9. opravlja inšpekcijske preglede semenskega materiala kmetijskih rastlin pred uvozom,

10. izvaja nadzor pri nosilcih javnih pooblastil po tem zakonu,

11. izvaja nadzor pri imenovanih laboratorijih, izvajalcih preizkušanja sort in izvajalcih hrambe standardnih vzorcev,

12. vpogleda v registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom,

13. nadzira izvajanje ukrepov po tem zakonu,

14. izvaja druge naloge na področju semenarstva.

(2) Poleg pooblastil po drugih predpisih lahko kmetijski inšpektor po tem zakonu in predpisih izdanih na njegovi podlagi:

1. dostopa do dobaviteljev, ki tržijo semenski material kmetijskih rastlin, oziroma do semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se tržijo,

2. preverja, če so dobavitelji, ki tržijo semenski material kmetijskih rastlin, vpisani v register dobaviteljev,

3. pri dobavitelju pregleduje listine in evidence, ki jih le-ta vodi v zvezi s semenskim materialom kmetijskih rastlin,

4. preverja, ali semenski material kmetijskih rastlin na trgu izpolnjuje predpisane zahteve,

5. preverja, ali je semenski material kmetijskih rastlin pakiran ter označen na predpisan način,

6. odvzema vzorce semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki se tržijo,

7. vpogleda v registre in evidence, ki jih potrebuje pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom,

8. nadzira izvajanje ukrepov po tem zakonu.

69. člen

(ukrepi inšpektorja)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, lahko fitosanitarni inšpektor z odločbo:

1. prepove trženje oziroma uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin osebi, ki ni vpisana v register dobaviteljev v skladu s tem zakonom,

2. odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga določi,

3. začasno prepove opravljanje dejavnosti dobavitelja, če ugotovi, da dobavitelj ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register dobaviteljev oziroma da več kot dvakrat ni izpolnil odrejenih ukrepov, in predlaga Upravi izbris dobavitelja iz registra dobaviteljev,

4. odredi odpravo pomanjkljivosti ter začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ni pakiran oziroma označen na predpisan način,

5. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ne ustreza predpisanim zahtevam za trženje,

6. prepove uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin, če niso izpolnjeni pogoji za uvoz v skladu s tem zakonom,

7. predlaga Upravi odvzem koncesije za opravljanje javne službe izvajalcu javne službe, če ne izvaja nalog, ki jih je dolžan izvajati, ali jih ne izvaja v skladu s predpisanimi pogoji,

8. predlaga Upravi odvzem javnega pooblastila, ki je bilo podeljeno v skladu s tem zakonom, če nosilec javnega pooblastila ne izvaja nalog v skladu s pogodbo oziroma predpisi, na podlagi katerih se izvajajo naloge po javnem pooblastilu,

9. predlaga Upravi razveljavitev odločbe o imenovanju laboratorija, izvajalca preizkušanja sort ali izvajalca hrambe standardnih vzorcev, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev ali ne izpolnjuje pogodbenih obveznosti,

10. izreče denarno (mandatno) kazen na kraju samem v primerih, ki jih določa ta zakon, predlaga uvedbo postopka zaradi prekrška oziroma prijavi kaznivo dejanje,

11. odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, lahko kmetijski inšpektor z odločbo:

1. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin osebi, ki ni vpisana v register dobaviteljev v skladu s tem zakonom,

2. odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga določi,

3. začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelju, ki ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register dobaviteljev oziroma ki več kot dvakrat ni izpolnil odrejenih ukrepov, in predlaga Upravi izbris dobavitelja iz registra dobaviteljev,

4. odredi odpravo pomanjkljivosti ter začasno prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ni pakiran in označen na predpisan način,

5. prepove trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, ki ne ustreza predpisanim zahtevam za trženje,

6. izreče denarno (mandatno) kazen na kraju samem v primerih, ki jih določa ta zakon, predlaga uvedbo postopka zaradi prekrška oziroma prijavi kaznivo dejanje,

7. odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

X. JAVNE SLUŽBE NA PODROČJU SEMENARSTVA

70. člen

(dejavnost in financiranje javne službe)

(1) Dejavnost javne službe na področju semenarstva se izvaja v oblikah, kot so določene v zakonu, ki ureja kmetijstvo, in po tem zakonu.

(2) Dejavnost javne službe na področju semenarstva je posebno preizkušanje sort za opisno sortno listo.

(3) Javna služba iz prejšnjega odstavka se financira iz:

- proračuna Republike Slovenije;
- drugih virov.

(4) Izvajalci javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje javne službe nameniti le za izvajanje te javne službe.

(5) Minister lahko podrobneje predpiše naloge javne službe iz drugega odstavka tega člena.

71. člen

(izvajanje javnih služb)

(1) Naloge javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo izvajajo javni zavodi, ki delujejo na področju kmetijstva, osebe javnega prava, pravne ali fizične osebe na podlagi koncesije (v nadaljnjem besedilu: koncesionarji), če izpolnjujejo predpisane kadrovske in prostorske pogoje ter pogoje glede opreme.

(2) Minister predpiše podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka.

72. člen

(koncesija)

(1) Uprava za določeno obdobje dodeli koncesijo za izvajanje javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo izvajalcem iz prvega odstavka prejšnjega člena na podlagi javnih razpisov, ki se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Javni razpis iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- opredelitev predmeta in območja koncesije;
- navedbo začetka in trajanja koncesije;
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar;

- obvezne sestavine prijave;
- merila za izbiro;
- navedbo roka za izdajo odločbe o izbiri za izdajo koncesije;
- druge morebitne strokovne in tehnične pogoje;
- kontaktno osebo za dajanje informacij v zvezi z vsebino javnega razpisa;
- datum, kraj in čas odpiranja vlog;
- način obveščanja kandidatov o izbiri koncesionarjev.

(3) Postopek odpiranja in ocenjevanja vlog izvaja komisija, ki jo imenuje predstojnik Uprave. Pri odpiranju vlog so lahko prisotni pooblašteni predstavniki vlagateljev.

(4) Prepozno prispele vloge se zavržejo. Nepopolne vloge lahko vlagatelji dopolnijo v osmih dneh od prejema poziva na dopolnitev, v nasprotnem primeru se vloge zavržejo, na kar je treba vlagatelja opozoriti.

(5) Izid javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Javni razpis iz prvega odstavka tega člena ni potreben za javne zavode, ki delujejo na področju kmetijstva, katerim Uprava na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku dodeli izvajanje javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo.

(7) Medsebojna razmerja med Upravo in koncesionarjem se podrobneje uredijo s pogodbo.

(8) Zoper odločbe iz tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(9) Minister predpiše obdobje iz prvega odstavka tega člena.

73. člen (pogodba)

(1) Pogodba iz prejšnjega člena se sklene v pisni obliki in vsebuje zlasti:

- izvajalca in strokovne osebe, ki bodo dejavnosti izvajale;
- naloge javne službe na področju semenarstva, ki jo izvaja izvajalec;
- način in pogoje za opravljanje s pogodbo določenih nalog;
- pravice, obveznosti in odgovornosti koncesionarja;
- začetek in trajanje koncesije;
- vir financiranja;
- nadzor nad izvajanjem nalog javne službe;
- prenehanje koncesije;
- rok za odpoved pogodbe.

(2) Če koncesionar ne izvaja nalog, ki jih je dolžan izvajati, ali jih ne izvaja v skladu s predpisanimi pogoji, Uprava koncesionarju z odločbo odvzame koncesijo iz prejšnjega člena.

74. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

(1) Strokovni nadzor nad izvajanjem nalog javne službe posebnega preizkušanja sort za opisno sortno listo izvaja Uprava.

(2) Uprava lahko naloge strokovnega nadzora iz prejšnjega odstavka dodeli drugim pravnim ali fizičnim osebam kot javno pooblastilo.

XI. JAVNA POOBLASTILA, IMENOVANJE LABORATORIJEV TER IZVAJALCEV PREIZKUŠANJA SORT IN HRAMBE STANDARDNIH VZORCEV

75. člen (javna pooblastila)

(1) Uprava dodeli za naloge iz 22. do 27. člena tega zakona, iz 35. člena tega zakona ter iz drugega odstavka prejšnjega člena, javno pooblastilo pravnim ali fizičnim osebam, ki izpolnjujejo predpisane pogoje glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti ter druge pogoje za izvajanje nalog po javnem pooblastilu.

(2) Uprava dodeli javno pooblastilo za opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena na podlagi javnega razpisa.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena preverja komisija, ki jo imenuje predstojnik Uprave.

(4) Uprava z odločbo v upravnem postopku ugotovi izpolnjevanje pogojev in osebi, ki izpolnjuje predpisane pogoje iz prvega odstavka tega člena, dodeli javno pooblastilo (v nadaljnjem besedilu: nosilec javnega pooblastila). Z odločbo se za opravljanje posameznih nalog iz prvega odstavka tega člena določijo tudi strokovni delavci, ki bodo opravljali naloge iz prvega odstavka tega člena.

(5) Javni razpis iz drugega odstavka tega člena ni potreben za javne zavode, ki delujejo na področju kmetijstva, če izpolnjujejo predpisane pogoje glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti ter pogoje za izvajanje nalog po javnem pooblastilu. Tem se javno pooblastilo dodeli na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku.

(6) Zoper odločbo iz četrtega in petega odstavka tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(7) Nosilci javnega pooblastila so za izvajanje nalog, za katere jim je dano javno pooblastilo, odgovorni Upravi.

(8) Javno pooblastilo preneha, če nosilec javnega pooblastila ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, kar ugotovi Uprava z odločbo v upravnem postopku.

(9) Izvajanje nalog javnega pooblastila se krije iz proračuna Republike Slovenije, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(10) Pogoje glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti ter pogoje za izvajanje nalog javnega pooblastila iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

76. člen

(imenovanje laboratorijev, izvajalcev preizkušanja sort in hrambe standardnih vzorcev)

(1) Laboratorije za izvajanje diagnostičnih preiskav in drugih testov semenskega materiala kmetijskih rastlin, izvajalce preizkušanja sort in izvajalce hrambe standardnih vzorcev semenskega materiala sorte imenuje Uprava na podlagi javnega razpisa. Laboratoriji, izvajalci preizkušanja sort in izvajalci hrambe standardnih vzorcev morajo glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti izpolnjevati predpisane zahteve.

(2) Po opravljenem javnem razpisu izda Uprava odločbo o imenovanju laboratorijev za izvajanje diagnostičnih preiskav in drugih testov semenskega materiala kmetijskih rastlin (v nadaljnjem besedilu: imenovani laboratoriji), o imenovanju izvajalcev preizkušanja sort in o imenovanju izvajalcev hrambe standardnih vzorcev.

(3) Javni razpis iz prvega odstavka tega člena ni potreben za laboratorije, izvajalce preizkušanja sort in izvajalce hrambe standardnih vzorcev, ki so javni zavodi, ki delujejo na področju kmetijstva. Te Uprava imenuje na podlagi vloge z odločbo v upravnem postopku, če izpolnjujejo predpisane pogoje.

(4) Z imenovanimi laboratoriji, izvajalci preizkušanja sort in izvajalci hrambe standardnih vzorcev iz drugega odstavka tega člena sklene Uprava pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(5) Če imenovani laboratoriji ali izvajalci preizkušanja sort ali izvajalci hrambe standardnih vzorcev iz drugega odstavka tega člena prenehajo izpolnjevati predpisane pogoje ali če se ugotovi, da ne izvajajo pogodbenih obveznosti, Uprava z odločbo razveljavi imenovanje iz drugega odstavka tega člena.

(6) Minister predpiše pogoje, ki jih morajo glede strokovne, prostorske in tehnične usposobljenosti izpolnjevati laboratoriji za izvajanje diagnostičnih preiskav in drugih testov semenskega materiala kmetijskih rastlin, izvajalci preizkušanja sort in izvajalci hrambe standardnih vzorcev semenskega materiala sorte.

XII. KAZENSKI DOLOČBI

77. člen
(prekrški)

(1) Z denarno kaznijo od 200.000 do 8.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če se ukvarja s pridelavo, pripravo za trg, uvozom oziroma trženjem semenskega materiala kmetijskih rastlin dobavitelj, ki ni vpisan v register dobaviteljev (prvi odstavek 5. člena),

2. če trži semenski material kmetijskih rastlin v nasprotju z 10. členom tega zakona,

3. če dobavlja semenski material kmetijskih rastlin v nasprotju z 11. členom tega zakona,

4. če trži semenski material kmetijskih rastlin v nasprotju z 12. členom tega zakona,

5. če trži semenski material sorte, ki ni v sortni listi, pa je vpis v sortno listo za to vrsto kmetijskih rastlin obvezen (tretji odstavek 12. člena),

6. če trži semensko mešanico, ki ne izpolnjuje predpisanih zahtev iz 16. člena tega zakona,

7. če trži semensko mešanico, namenjeno pridelovanju krme, ki ni vpisana v evidenco semenskih mešanic (četrti odstavek 16. člena),

8. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 19. člena tega zakona,

9. če ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 19. člena tega zakona,

10. če ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 19. člena tega zakona,

11. če izda etikete dobavitelja oziroma potrdila o semenskem materialu kmetijskih rastlin v nasprotju z drugim odstavkom 20. člena tega zakona,

12. če ne vodi predpisanih evidenc o izdanih etiketah in potrdilih dobavitelja (tretji odstavek 20. člena),

13. če trži uvožen semenski material kmetijskih rastlin v nasprotju s prvim odstavkom 34. člena tega zakona,

14. če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 34. člena tega zakona,

15. če kot izvajalec javne službe ne opravlja obveznosti iz drugega odstavka 70. člena tega zakona,

16. če ne uporablja finančnih sredstev v skladu z četrtim odstavkom 70. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo od 25.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(4) Z denarno kaznijo od 25.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek iz 1. točke prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.

78. člen
(mandatne kazni)

(1) Z denarno kaznijo 150.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če v roku ne priglasijo Upravi sprememb podatkov, ki se vodijo v registru dobaviteljev (peti odstavek 7. člena),

2. če trži semenski material kmetijskih rastlin brez dovoljenja Uprave (prvi odstavek 13. člena),

3. če ne prijavi pridelave semenskega materiala kmetijskih rastlin (prvi odstavek 20. člena),

4. če ne izvede ukrepov, odrejenih v skladu s prvim ali drugim odstavkom 21. člena tega zakona,

5. če ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje posameznik, ki stori dejanje v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(3) Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(4) Z denarno kaznijo 30.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju samem, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi fizična oseba.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

79. člen
(posebne določbe)

(1) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji:

1. se šteje, da je dobavitelj vpisan v register dobaviteljev, če je registriran kot dobavitelj v državi članici Evropske unije,

2. se za uvoz semenskega materiala kmetijskih rastlin v Republiko Slovenijo šteje uvoz iz vseh držav, ki niso države članice Evropske unije,

3. se šteje, da semenski material kmetijskih rastlin, pridelan v eni od držav članic Evropske unije, izpolnjuje zahteve za trženje po tem zakonu, če izpolnjuje zahteve za trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin, predpisane v predpisih Evropske unije, ki urejajo trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin;

4. se lahko v Republiki Sloveniji trži tudi semenski material sorte, ki je vpisana v skupni katalog sort kmetijskih rastlin Evropske unije ali v sortno listo v eni od držav članic Evropske unije;

5. lahko Uprava dovoli trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin iz 15. člena tega zakona, če trženje predhodno dovoli pristojni organ Evropske unije;

6. se enakovrednost semenskega materiala kmetijskih rastlin, pridelanega v tretjih državah, in enakovrednost postopkov vzdrževanja sort v tretjih državah ugotavljata v skladu s postopki, predpisanimi s predpisi Evropske unije, ki urejajo trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin;

7. lahko prijavo za vpis sorte v sortno listo vložijo tudi fizična ali pravna oseba, ki ima stalno bivališče ali sedež v eni od držav članic Evropske unije;

8. se šteje, da je sorta splošno znana, če je splošno znana v skladu s predpisi Evropske unije, ki urejajo trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin.

(2) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji se preneha uporabljati predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 44. člena tega zakona. Ustreznost predlaganega imena sorte se preverja v skladu s predpisom Evropske unije, ki določa podrobnejša pravila glede ustreznosti imena sorte.

80. člen
(obveščanje)

Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji mora Uprava o vseh postopkih in ukrepih, ki se izvajajo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, obveščati druge države članice Evropske unije in Komisijo Evropske unije.

81. člen
(vpis v register)

(1) Osebe iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, ki so ob uveljavitvi tega zakona vpisane:

– v register pridelovalcev oziroma dodelovalcev semena in sadik v skladu z 18. členom zakona o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73 in 29/86, v nadaljnjem besedilu: ZSemS),

– register pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov v skladu z 19. in 20. členom zakona o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 45/01),

se po uradni dolžnosti vpišejo v register dobaviteljev, če Upravi najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona posredujejo podatke iz 7. člena tega zakona.

(2) Osebe iz prve alineje prejšnjega odstavka lahko opravljajo dejavnost dobavitelja v skladu s tem zakonom največ eno leto od uveljavitve tega zakona.

(3) Postopki za vpis v register pridelovalcev in dodelovalcev, ki se ob uveljavitvi tega zakona vodijo po ZSemS, se nadaljujejo po tem zakonu.

82. člen

(trženje semenskega materiala kmetijskih rastlin)

(1) Semenski material kmetijskih rastlin, ki je bil do uveljavitve tega zakona pridelan, dodelan, pakiran in deklariran v skladu z ZSemS, se sme tržiti do 30. junija 2004.

83. člen

(vpis in izbris sort)

(1) Postopki za vpis sorte v sortno listo, ki se ob uveljavitvi tega zakona vodijo v skladu z zakonom o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90), se nadaljujejo po tem zakonu.

(2) Prijavitelj lahko umakne zahtevo za vpis sorte v sortno listo, če vpis sorte v sortno listo po tem zakonu ni obvezen.

(3) Sorte, ki so ob uveljavitvi tega zakona vpisane v sortno listo, ki se vodi v skladu z zakonom o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90), ostanejo vpisane v sortno listo najpozneje do 31. decembra 2004.

(4) Osebe, ki so upravičene do prijave sorte v sortno listo v skladu z 38. členom tega zakona, lahko za sorte iz prejšnjega odstavka najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona, vložijo pri Upravi zahtevo za vpis sorte v sortno listo, ki se vodi po tem zakonu.

(5) Uprava izda odločbo o vpisu sorte iz tretjega odstavka tega člena v sortno listo, če ugotovi, da sorta izpolnjuje pogoje iz prve oziroma druge alineje prvega odstavka 40. člena tega zakona in če prijavitelj sporoči podatke o vzdrževalcu sorte.

(6) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, Uprava z odločbo zavrne zahtevo za vpis sorte v sortno listo, ki se vodi v skladu s tem zakonom.

(7) Po preteku obdobja iz tretjega odstavka tega člena Uprava z odločbo, izdano po uradni dolžnosti, izbrši sorte iz sortne liste.

(8) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka vpiše Uprava domačo ali udomačeno tujo sorto iz tretjega odstavka tega člena v sortno listo kot ohranjevalno sorto, če so za to izpolnjeni pogoji iz 55. člena tega zakona.

(9) Vzorec semenskega materiala domače ali udomačene sorte, ki je bila izbrisana iz sortne liste na podlagi sedmega odstavka tega člena, in sorte, ki je vpisana v sortno listo kot ohranjevalna sorta na podlagi prejšnjega odstavka, se shrani v genski banki.

(10) Semenski material sort, ki se v skladu s tem členom izbrši iz sortne liste, se lahko trži do 30. junija v letu, ki sledi letu izbrisa sorte iz sortne liste.

84. člen

(rok za izdajo predpisov na podlagi tega zakona)

Predpisi na podlagi tega zakona se izdajo najpozneje v 18 mesecih po uveljavitvi tega zakona, razen predpisov na podlagi 5., 6., 7., 9. in 39. člena tega zakona, ki se izdajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

85. člen

(predpisi, ki veljajo ali se uporabljajo do izdaje novih)

Do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, veljajo oziroma se uporabljajo naslednji predpisi:

1. pravilnik o kakovostnih normah, pakiranju, plombiranju in deklariranju sadilnega materiala kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 45/75 in 26/79);

2. pravilnik o kakovosti semena kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 47/87, 60/87, 55/88 in 81/89, in Uradni list RS, št. 1/95, 59/99 in 111/2000);

3. pravilnik o potrjevanju zdravstvenega stanja in kakovosti semenskega krompirja ter o prometu s semenskim krompirjem (Uradni list RS, št. 111/2000);

4. pravilnik o pogojih za pridelovanje, dodelavo in promet kmetijskega semena in sadik (Uradni list SRS, št. 36/74);

5. pregled organizacij združenega dela, ki so pooblašene za opravljanje strokovne kontrole nad odbiranjem matičnih rastlin za sadjarstvo, vinogradništvo in hmeljarstvo (Uradni list SRS, št. 24/75);

6. pravilnik o enotnih metodah strokovne kontrole pridelovanja kmetijskega semena (Uradni list SRS, št. 36/74 in Uradni list RS, št. 111/2000);

7. pravilnik o načinu odbiranja in potrjevanja matičnih rastlin in enotnih metodah za opravljanje strokovne kontrole nad pridelovanjem sadik (Uradni list SRS, št. 36/74);

8. odločba o organizacijah združenega dela, ki izdajajo certifikate o kakovosti izvoznega semena kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 67/80);

9. odločba o organizacijah združenega dela, ki izdajajo certifikate o kakovosti izvoznega sadilnega materiala kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 67/80 in 62/81);

10. odločba o določitvi Kmetijskega inštituta Slovenije, Hacquetova 17, Ljubljana, za izvajanje strokovnih nalog v zvezi s preizkušanjem sort in hranjenjem vzorcev reprodukcijskega materiala kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 35/2000);

11. pravilnik o vsebini in podatkih, ki jih mora vsebovati zahteva za potrditev nove sorte (kultivarja) oziroma za dovolitev introdukcije tuje sorte (kultivarja) kmetijskih in gozdnih rastlin in o imenu sorte (Uradni list SFRJ, št. 56/89);

12. pravilnik o registru novih domačih sort oziroma evidenci tujih sort kmetijskih in gozdnih rastlin, za katere je dovoljena introdukcija (Uradni list SFRJ, št. 56/89);

13. odredba o višini stroškov postopka za potrditev nove sorte oziroma za dovolitev introdukcije tuje sorte (Uradni list RS, št. 11/94, 14/95, 9/96, 8/97, 27/98 in 14/2000);

14. seznam potrjenih domačih sort kmetijskih rastlin in tujih sort kmetijskih rastlin, za katere je bila dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji, ter udomačenih sort kmetijskih rastlin, za katere je dovoljen promet v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 59/2001 in 42/2002);

15. seznam sort, ki se izbršijo iz seznama potrjenih domačih sort kmetijskih rastlin in tujih sort kmetijskih rastlin, za katere je dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 71/2000);

16. seznam sort, ki se izbršijo s seznama domačih in udomačenih tujih sort kmetijskih rastlin, ki so upravičeno v proizvodnji v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 71/2000).

86. člen

(predpisi, ki prenehajo veljati oziroma se prenehajo uporabljati)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe zakona o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73 in 29/86), ki se nanašajo na seme in sadike kmetijskih rastlin.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. sortna lista za sadne rastline in vinsko trto (Uradni list SRS, št. 18/76, 12/77 in 12/79);

2. odredba o določitvi Kmetijskega inštituta Slovenije v Ljubljani za izvrševanje preizkusov semenskega blaga (Uradni list LRS, št. 13/58);

3. seznam sort, ki se izbršijo iz registra novih sort oziroma iz evidence tujih sort kmetijskih rastlin, ki jim je

dovoljena introdukcija v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 3/97).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se za kmetijske rastline prenehajo uporabljati:

1. zakon o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80 in 82/90 in Uradni list RS, št. 4/91, 86/98);

2. odlok o soglasju k zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list RS, št. 4/91).

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati:

1. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort okrasnih listavcev in iglavcev na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 9/89);

2. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort zdravilne špajke (baldrijana) in gozdnega korena na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

3. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort brazijske, vrtnega šetrja in majarona na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

4. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort izopa (ožepka), vrtno materine dušice, mete, melise in pehtrana na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

5. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort kamilice na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

6. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort sladkega janeža (komarčka), bele gorjušice, korijandra, vrtnega janeža (koromača) in kumine na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

7. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort igličastih in listnatih vrst grmovnic, polgrmov, plezalk popenjak in ovijalk na poskusnem polju in v laboratoriju ter o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 14/89);

8. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort cvetja – lončnic na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

9. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort enoletnega in dveletnega (sezonskega) cvetja na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

10. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort večletnega cvetja (trajnic) na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

11. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort cvetja čebulnic, gomoljnic in korenin na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preiz-

kušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

12. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort reznega cvetja na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

13. pravilnik o enotni metodi za preizkušanje sort vrtnic in podlag na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 23/89);

14. odredba o nesortnem semenu in dovoljenih mešanica kmetijskega semena, ki smejo v promet (Uradni list SFRJ, št. 25/66 in 7/67);

15. pravilnik o kakovostnih normah in drugih pogojih za promet kmetijskega sadilnega materiala (Uradni list SFRJ, št. 53/67);

16. pravilnik o kakovostnih normah za posamezne vrste kmetijskega semena in drugih pogojih za promet ter o enotni metodi za analizo kmetijskega semena (Uradni list SFRJ, št. 25/66, 32/66);

17. seznam potrjenih novih domačih sort (kultivarjev) kmetijskih rastlin v SFR Jugoslaviji (Uradni list SFRJ, št. 20/91, in Uradni list RS, št. 31/97);

18. pravilnik o metodi in postopku za priznanje nove sorte kmetijskih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 36/66, 1/70);

19. pravilnik o metodi in postopku za priznanje nove vzgojene sorte sadilnega materiala in za dovolitev introdukcije tuje sorte sadilnega materiala v sadjarstvu, vinogradništvu in hmeljarstvu (Uradni list SFRJ, št. 19/71);

20. zakon o prometu s semenskim blagom (Uradni list SFRJ, št. 27/54).

87. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-11/02-2/1

Ljubljana, dne 12. junija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2810. Zakon o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z o razglasitvi zakona o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM)

Razglašam zakon o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. junija 2002.

Št. 001-22-65/02

Ljubljana, dne 20. junija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O GOZDNEM REPRODUKCIJSKEM MATERIALU (ZGRM)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa pogoje za pridelovanje, trženje in uporabo gozdnega reprodukcijskega materiala (v nadaljnjem besedilu: reprodukcijski material); obveznosti oseb, ki se ukvarjajo s pridelovanjem, trženjem in uvažanjem reprodukcijskega materiala; strokovne naloge in postopke v zvezi z izvorom, kakovostjo in istovetnostjo reprodukcijskega materiala; pridobivanje, uporabo in izmenjavo podatkov in informacij; rezerve semenskega materiala in gozdno gensko banko; stroške; organe, ki izvajajo ta zakon, ter inšpekcijski nadzor.

2. člen

(namen zakona)

Namen zakona je zagotoviti pridelovanje in trženje kakovostnega in rastišču prilagojenega reprodukcijskega materiala, ki omogoča trajno in optimalno delovanje gozdnih ekosistemov ter njihovo obnavljanje v skladu z načeli varstva gozdnih genskih virov.

3. člen

(reprodukcijski material)

Reprodukcijski material po tem zakonu obsega semenski material, dele rastlin in sadilni material tistih drevesnih vrst in umetnih križancev, ki se uporabljajo zlasti za:

- obnovo gozdov s sadnjo in setvijo,
- pogozdovanje,
- snovanje in vzdrževanje trajnih zaščitnih ali protierozijskih pasov gozdnega drevja,
- snovanje in vzdrževanje plantaž gozdnega drevja.

Semenski material so semena, storži, plodovi in soplodja, namenjeni setvi oziroma vzgoji sadik.

Deli rastlin so potaknjenci, material za potaknjence, izsečki ali embriji za mikropropagacijo, popki, grebenice, korenine, cepiči in katerikoli deli rastlin, namenjeni za vzgojo sadilnega materiala.

Sadilni material so rastline, vzgojene iz semena (sadike), delov rastlin (ukoreninjenci) in puljenk (rastlin iz naravnega pomlajevanja) ter puljenke.

Seznam drevesnih vrst in umetnih križancev iz prvega odstavka tega člena, za katere velja ta zakon, predpiše minister, pristojen za gozdarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), v soglasju z ministrom, pristojnim za ohranjanje narave.

4. člen

(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. gozdni semenski objekt (v nadaljnjem besedilu: semenski objekt) je izhodiščni material, iz katerega se pridobiva reprodukcijski material;

2. pridelovanje reprodukcijskega materiala pomeni katerokoli fazo pri pridobivanju semenskega materiala, pri delavi le-tega v seme, pridobivanju delov rastlin in puljenk in pri vzgoji sadilnega materiala iz semena, puljenk ali rastlinskih delov;

3. trženje reprodukcijskega materiala je prodaja ali dostava reprodukcijskega materiala drugim osebam, razstavljanje ali ponujanje z namenom prodaje, vključuje pa tudi dostavo po pogodbi o storitvah;

4. dobavitelj reprodukcijskega materiala (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj) je vsaka pravna ali fizična oseba, ki se ukvarja vsaj z eno od naslednjih dejavnosti: pridelovanje, trženje, uvoz reprodukcijskega materiala;

5. uvoz reprodukcijskega materiala je vsak vnos reprodukcijskega materiala na carinsko območje Republike Slovenije ne glede na to, kakšna raba je bila v skladu s tem zakonom in v skladu s carinskimi predpisi zanj dovoljena, razen vnosa zaradi tranzita.

5. člen

(izjeme, za katere se zakon ne uporablja)

Določbe tega zakona se ne uporabljajo za:

- reprodukcijski material v obliki sadilnega materiala ali v obliki delov rastlin, ki se ne uporablja za namene iz prvega odstavka prejšnjega člena. Ko se trži ali uvažata tak reprodukcijski material, ga mora spremljati dokument, ki ga izda dobavitelj reprodukcijskega materiala v skladu s predpisi o trženju reprodukcijskega materiala za druge namene. Če taki dokumenti niso predpisani, ga mora spremljati pisna navedba dobavitelja: "Ni za uporabo v gozdarstvu";

- reprodukcijski material, ki je namenjen izvozu ali ponovnemu izvozu;

- reprodukcijski material, ki ga lastniki gozdov pridobijo iz lastnega gozda in ga sami pridelujejo za uporabo v lastnem gozdu, če ga uporabijo v istem ali sosednjem sestoju, iz katerega je bil reprodukcijski material prvotno pridobljen.

II. POGOJI ZA PRIDELOVANJE IN TRŽENJE REPRODUKCIJSKEGA MATERIALA

6. člen

(splošni pogoji za pridelovanje)

Za pridelovanje reprodukcijskega materiala, namenjenega trženju, se uporabljajo samo tisti semenski objekti, ki jih v skladu z določbami tega zakona odobri Gozdarski inštitut Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inštitut) in so vpisani v register gozdnih semenskih objektov (v nadaljnjem besedilu: register semenskih objektov).

7. člen

(splošni pogoji za trženje)

Reprodukcijski material, ki se trži, mora izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom, in pogoje, določene s predpisi o zdravstvenem varstvu rastlin.

Reprodukcijski material lahko trži le dobavitelj, ki je vpisan v register dobaviteljev v skladu s tem zakonom.

Reprodukcijski material se lahko trži, če izpolnjuje naslednje splošne pogoje:

- ustreza kategorijam iz 8. člena tega zakona,

- zanj je pridobljeno glavno spričevalo v skladu s 13. členom tega zakona,

- je ustrezne kakovosti, zlasti glede velikosti, zdravstvenega stanja in drugih splošnih značilnosti reprodukcijskega materiala,

- spremlja ga dobaviteljev dokument, izdan v skladu s 15., 16. oziroma tretjim odstavkom 48. člena tega zakona,

- označen in pakiran je na način, ki omogoča preverjanje njegove istovetnosti.

Kriterije za ustrezno kakovost ter način označevanja in pakiranja reprodukcijskega materiala iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

8. člen

(kategorije)

Reprodukcijski material se razvršča v kategorije "znano poreklo", "izbran", "kvalificiran" in "testiran".

Kot reprodukcijski material "znanega porekla" je označen reprodukcijski material, pridobljen iz semenskega objekta, ki se nahaja znotraj enega samega provenienčnega območja in je odobren v skladu s 33. ali 42. členom tega zakona.

Kot "izbran" reprodukcijski material je označen reprodukcijski material, pridobljen iz semenskega objekta, ki se nahaja znotraj enega samega provenienčnega območja, in

ki je bil fenotipsko izbran na nivoju populacije, in ki je odobren v skladu s 34. členom tega zakona.

Kot "kvalificiran" reprodukcijski material je označen reprodukcijski material, pridobljen iz semenskega objekta, katerega sestavni deli so bili pridobljeni iz posamično izbranih dreves na podlagi njihovega fenotipa, in ki je odobren v skladu s 35. členom tega zakona. V kategoriji "kvalificiran" testiranje lastnosti reprodukcijskega materiala ni obvezno.

Kot "testiran" reprodukcijski material je označen reprodukcijski material, pridobljen iz semenskega objekta, katerega nadpovprečne lastnosti so dokazane s primerjalnim testiranjem ali ocenjene z genetskim ovrednotenjem sestavin semenskega objekta, in ki je odobren v skladu s 36. členom tega zakona.

9. člen

(posebni pogoji za trženje)

Reprodukcijski material drevesnih vrst se lahko trži, če ustreza kategorijam "znano poreklo", "izbran", "kvalificiran" ali "testiran".

Reprodukcijski material umetnih križancev se lahko trži, če ustreza kategorijam "izbran", "kvalificiran" ali "testiran".

Vegetativno razmnožen reprodukcijski material drevesnih vrst in umetnih križancev se lahko trži v kategorijah "izbran", "kvalificiran" ali "testiran". Vegetativno razmnožen reprodukcijski material v kategoriji "izbran" se lahko trži samo, če je bil pridobljen iz sadik. Za vegetativno razmnožen reprodukcijski material se šteje sadilni material, vzgojen iz delov rastlin.

Reprodukcijski material drevesnih vrst in umetnih križancev, ki izvira iz gensko spremenjenega semenskega objekta, se lahko trži samo v kategoriji "testiran".

10. člen

(izjeme glede trženja)

Ne glede na prejšnji člen je dovoljeno trženje omejenih količin:

- reprodukcijskega materiala, namenjenega testiranju, raziskovalnemu in znanstvenemu delu, selekciji oziroma žlahtnjenju ali ohranjanju gozdnih genskih virov,
- semenskega materiala, ki se ne uporablja za namene iz prvega odstavka 4. člena tega zakona.

Količine in pogoje za trženje reprodukcijskega materiala iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

11. člen

(partija)

V vseh fazah pridelovanja reprodukcijskega materiala mora biti reprodukcijski material fizično ločen glede na:

- drevesno vrsto ali umetnega križanca,
- kategorijo reprodukcijskega materiala,
- številko glavnega spričevala iz 13. člena tega zakona,
- semenski objekt, iz katerega izhaja reprodukcijski material,
- namen uporabe,
- leto obroda, ko gre za semenski material,
- starost in obliko sadik ali ukoreninjencev, ko gre za sadilni material,
- obliko in trajanje vzgoje v drevesnici, ko gre za puljenke.

Za partijo se šteje vsaka količina reprodukcijskega materiala, ki je opredeljena na način iz prejšnjega odstavka.

12. člen

(mešanje reprodukcijskega materiala)

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena je dovoljeno mešanje reprodukcijskega materiala, ki izhaja iz istega:

- provenienčnega območja iz dveh ali več različnih semenskih objektov znotraj kategorije "znano poreklo" ali znotraj kategorije "izbran";
- semenskega objekta, vendar v različnih letih obroda.

13. člen

(glavno spričevalo o istovetnosti)

Za vsako partijo v semenskem objektu pridobljenega semenskega materiala, delov rastlin ali puljenk se dobavitelju izda glavno spričevalo o istovetnosti reprodukcijskega materiala (v nadaljnjem besedilu: glavno spričevalo), ki velja tudi za ves reprodukcijski material, ki je pridelan iz tega semenskega materiala, delov rastlin ali puljenk. Glavna spričevala izdaja inštitut.

V glavnem spričevalu se navedejo zlasti:

- številka glavnega spričevala s kodo Republike Slovenije,
- datum izdaje glavnega spričevala,
- botanično ime drevesne vrste ali umetnega križanca,
- ime oziroma firma in naslov oziroma sedež dobavitelja,
- oblika reprodukcijskega materiala,
- količina reprodukcijskega materiala,
- kategorija reprodukcijskega materiala,
- namen uporabe reprodukcijskega materiala,
- tip semenskega objekta,
- številka semenskega objekta iz registra semenskih objektov,
- lokacija in izvor semenskega objekta,
- provenienčno območje.

Glavno spričevalo se izda najpozneje v 7 dneh po zaključeni dodelavi semenskega materiala v dobaviteljevem objektu ali po zaključenem pridobivanju puljenk, delov rastlin ali semena v semenskem objektu.

Ne glede na prejšnji odstavek se v primeru, ko dobavitelj namerava dodelati semenski material izven območja Republike Slovenije, glavno spričevalo izda najpozneje v 7 dneh po končanem pridobivanju semenskega materiala v semenskem objektu.

Kadar je partija reprodukcijskega materiala pridobljena z mešanjem v skladu z 12. členom tega zakona, se zanjo izda novo glavno spričevalo.

Podrobnejšo vsebino in obliko glavnih spričeval za reprodukcijski material, pridobljen iz posameznih tipov semenskih objektov, ter postopek in stroške pridobitve glavnega spričevala predpiše minister.

14. člen

(postopek izdaje glavnega spričevala)

Dobavitelj mora najpozneje sedem dni pred začetkom pridobivanja reprodukcijskega materiala sporočiti čas in kraj pridobivanja instituciji, pristojni za nadzor iz 61. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: pristojna institucija).

V času pridobivanja reprodukcijskega materiala pristojna institucija nadzira potek pridobivanja reprodukcijskega materiala v semenskem objektu in o tem nadzoru sestavi zapisnik ter odvzame vzorec reprodukcijskega materiala.

Na podlagi zapisnika iz prejšnjega odstavka pristojna institucija izda dobavitelju potrdilo o izvoru reprodukcijskega materiala (v nadaljnjem besedilu: potrdilo). Kopijo potrdila in odvzeti vzorec reprodukcijskega materiala mora pristojna institucija nemudoma posredovati inštitutu, razen kadar je inštitut hkrati tudi pristojna institucija.

Na podlagi potrdila inštitut izda dobavitelju glavno spričevalo.

Če se glavno spričevalo izda za semenski material, pristojna institucija pri dobavitelju odvzame tudi vzorec dodelanega semenskega materiala, namenjen gozdni genski banki iz 53. člena tega zakona, in ga pošlje v semensko hranilnico.

Vsebinsko in obliko potrdila ter velikost in način odvzema vzorcev predpiše minister.

15. člen
(dobaviteljev dokument)

Reprodukcijski material se trži le v pošiljkah, ki ustrezajo partijam iz 11. člena tega zakona in so opremljene z dokumentom, ki ga izda dobavitelj, in v katerem se navedejo najmanj naslednji podatki:

- številka glavnega spričevala,
- ime dobavitelja,
- količina reprodukcijskega materiala v pošiljki,
- botanično ime drevesne vrste ali umetnega križanca,
- kategorija,
- namen,
- identifikacijska številka semenskega objekta iz registra semenskih objektov v skladu s tretjim odstavkom 41. člena tega zakona,
- leto obroda, ko gre za semenski material,
- starost in obliko sadik ali potaknjencev, ko gre za sadilni material,
- obliko in trajanje vzgoje v drevesnici, ko gre za puljenke,
- tip, lokacija, provenienčno območje in izvor semenskega objekta, iz katerega izhaja reprodukcijski material,
- kakovostni razred, če je predpisan.

Če se trži reprodukcijski material kategorije "testiran", se na dokumentu iz prejšnjega odstavka navede podatek o tem, ali je reprodukcijski material gensko spremenjen in ali izhaja iz začasno odobrenega semenskega objekta iz 37. člena tega zakona.

Če se trži vegetativno razmnožen reprodukcijski material, se na dokumentu iz prvega odstavka tega člena navede tudi ta podatek.

Partija reprodukcijskega materiala, pridobljena v semenskem objektu, za katero še ni izdano glavno spričevalo, se opremi z dokumentom iz prvega odstavka tega člena, ki namesto številke glavnega spričevala vsebuje številko potrdila.

Podrobnejšo vsebino in obliko dokumenta iz prvega odstavka tega člena ter razvrstitev reprodukcijskega materiala v kakovostne razrede predpiše minister.

16. člen
(posebne zahteve za seme)

Če se trži seme, mora dokument poleg podatkov iz prejšnjega člena vsebovati še podatke o:

- čistosti kot odstotku teže čistega semena,
 - kalivosti semena,
 - teži 1000 čistih semen,
 - številu kalivih ali vitalnih semen na kilogram partije, v slednjem primeru se navede tudi metoda ugotavljanja vitalnosti.
- Podatki iz prejšnjega odstavka se ugotovijo z uporabo mednarodno priznanih metod.

Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko na zahtevo prvega kupca podatki iz druge in četrte alineje prvega odstavka tega člena sporočijo šele takrat, ko so ugotovljeni.

Majhne količine semen se lahko tržijo tudi z dokumentom, ki ne vsebuje podatkov iz druge in četrte alineje prvega odstavka tega člena.

Količino semen in pogoje za trženje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

Partije semen ali plodov, ki se tržijo, morajo vsebovati najmanj 99% semen oziroma plodov iste vrste. V primeru zelo sorodnih vrst, razen umetnih križancev, je lahko delež posamezne vrste v partiji manjši od 99%. V takem primeru se vrstna čistost v odstotkih na dokumentu iz prejšnjega člena navede posebej.

Semenski material se lahko trži samo v plombiranih ali zapečatenih pošiljkah. Način zapiranja pošiljke mora biti tak, da postane po odpiranju neuporaben.

Metode in pogoje za ugotavljanje ter trajanje veljavnosti ugotovljenih podatkov iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

17. člen
(evidenca trženja)

Ministrstvo, pristojno za gozdarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) vodi evidenco trženja reprodukcijskega materiala za Republiko Slovenijo.

Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o koledarskih letih, dobaviteljih, količinah, oblikah reprodukcijskega materiala, drevesnih vrstah oziroma umetnih križancev, kategorijah in provenienčnih območjih za ves reprodukcijski material, ki se prideluje, trži ali uvaža na območje Republike Slovenije.

III. UPORABA REPRODUKCIJSKEGA MATERIALA

18. člen
(splošni pogoji za uporabo)

Reprodukcijski material se uporablja za namene iz 4. člena tega zakona v skladu s predpisi o gozdovih in predpisi o ohranjanju narave ter usmeritvami za uporabo po provenienčnih območjih iz 39. člena tega zakona.

Za namene iz prve in druge alineje prvega odstavka 4. člena tega zakona se uporablja reprodukcijski material, ki ustreza kategorijam "izbran", "kvalificiran" ali "testiran".

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko v primeru pomanjkanja reprodukcijskega materiala kategorij iz prejšnjega odstavka uporablja reprodukcijski material kategorije "znano poreklo".

19. člen
(prepoved uporabe)

Če se ugotovi, da bi določen reprodukcijski material zaradi svojih fizičnih ali dednih lastnosti lahko imel škodljive vplive na gozd, okolje, genske vire ali biodiverzitetu, se trženje do končnega uporabnika za ta reprodukcijski material prepove.

Za ugotavljanje oziroma dokazovanje škodljivih vplivov iz prejšnjega odstavka minister določi izvajalca ter predpiše postopek.

Prepoved trženja reprodukcijskega materiala iz prvega odstavka tega člena odredi minister.

S prepovedjo trženja iz prejšnjega odstavka je uporaba reprodukcijskega materiala iz prvega odstavka tega člena na območju Republike Slovenije prepovedana.

Ne glede na določila drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se o prepovedi trženja in uporabe gensko spremenjenega reprodukcijskega materiala odloča v skladu s predpisi o gensko spremenjenih organizmih.

20. člen
(spremljanje uporabe reprodukcijskega materiala)

Zavod za gozdove Slovenije v zvezi z dejavnostjo spremljanja stanja in razvoja gozdov ter dejavnostjo vodenja evidenc in baz podatkov za gozdarstvo, ki se opravljata kot javna gozdarska služba v skladu s predpisi o gozdovih, spremlja uporabo reprodukcijskega materiala v gozdovih ter vodi evidenco o njegovi uporabi glede na mesto uporabe, drevesno vrsto, količino, kategorijo, izvor, provenienčno območje, leto sadnje ali setve ter starost uporabljenega reprodukcijskega materiala.

IV. DOBAVITELJI REPRODUKCIJSKEGA MATERIALA

21. člen
(dobavitelji)

S pridelovanjem, trženjem ali uvozom reprodukcijskega materiala po tem zakonu se lahko ukvarjajo le dobavitelji, ki so vpisani v register dobaviteljev.

V register dobaviteljev se lahko vpišejo:

- pravne osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti dobavitelja, s sedežem na območju Republike Slovenije,

– fizične osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki so dejavnost dobavitelja priglasile pri pristojnem davčnem organu, in

– tuja podjetja, ki opravljajo dejavnost dobavitelja na območju Republike Slovenije preko podružnice.

Osebe iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register dobaviteljev, če razpolagajo z zemljišči, objekti, stroji oziroma opremo, potrebnimi za opravljanje dejavnosti dobavitelja, in če zagotovijo osebo, strokovno usposobljeno za opravljanje dejavnosti dobavitelja, ki bo odgovorna za izpolnjevanje obveznosti dobavitelja iz 25. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: odgovorna strokovna oseba). Dobavitelj, ki je fizična oseba, je lahko hkrati odgovorna strokovna oseba, če izpolnjuje pogoje glede strokovne usposobljenosti.

Podrobnejše zahteve glede zemljišč, objektov, strojev oziroma opreme ter pogoje glede strokovne usposobljenosti odgovorne strokovne osebe iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

22. člen

(vsebina in vodenje registra dobaviteljev)

Register dobaviteljev vsebuje:

- identifikacijsko številko dobavitelja;
- identifikacijske podatke o dobavitelju:

a) za fizične osebe: ime in priimek, naslov, davčno številko, enotno matično številko občana;

b) za pravne osebe: firmo, sedež, matično številko poslovnega subjekta, davčno številko in pravno organizacijsko obliko, ter za odgovorno osebo pravne osebe: ime in priimek, naslov, davčno številko, enotno matično številko občana;

– podatke o dejavnosti dobavitelja: pridobivanje reprodukcijskega materiala v semenskih objektih, dodelava semenskega materiala, shranjevanje semenskega materiala, vzgoja sadilnega materiala, trženje, uvoz;

– podatke o mestu pridelovanja ali trženja reprodukcijskega materiala: lastništvo, parcele in vrsta rabe zemljišča, mesta objektov za pridelovanje ali trženje reprodukcijskega materiala; o objektih, strojih oziroma opremi za pridelovanje;

– identifikacijske podatke o odgovorni strokovni osebi: ime in priimek, naslov, davčno številko, enotno matično številko občana;

– podatke o pravici do pridobivanja reprodukcijskega materiala v semenskem objektu;

– podatke o količinah, oblikah reprodukcijskega materiala, drevesnih vrstah oziroma umetnih križancih, kategorijah in provenienčnih območjih za ves reprodukcijski material, ki ga dobavitelj prideluje, trži ali uvaža v posameznem koledarskem letu.

Podatki iz registra dobaviteljev so javni.

Ministrstvo hrani listine, na podlagi katerih se vodi register dobaviteljev, v originalu ali kopijah najmanj pet let po izbrisu dobavitelja iz registra dobaviteljev.

Podrobnejšo vsebino in način vodenja registra dobaviteljev predpiše minister.

23. člen

(vpis v register dobaviteljev)

Register dobaviteljev vzpostavi in vodi ministrstvo.

Vloga za vpis v register dobaviteljev vsebuje podatke iz druge, tretje, četrte, pete in šeste alinee prvega odstavka prejšnjega člena in jo dobavitelj vloži na ministrstvo na predpisanem obrazcu.

Vloga iz prejšnjega odstavka se lahko vloži tudi v elektronski obliki.

Če dobavitelj, ki opravlja dejavnost trženja, dodelave oziroma shranjevanja semenskega materiala ali vzgoje sadilnega materiala na različnih mestih, mora v vlogi navesti podatke iz druge, tretje in četrte alinee prvega odstavka prejšnjega člena za vsako posamezno mesto.

Ministrstvo odloči o vpisu dobavitelja v register dobaviteljev z odločbo. Ministrstvo ob vpisu v register dobaviteljev dodeli dobavitelju registrsko številko.

Obrazec iz drugega odstavka tega člena ter listine, ki morajo biti priložene vlogi, predpiše minister.

Minister lahko po uradni dolžnosti vpiše v register dobaviteljev tiste dobavitelje, ki so vpisani v register pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov, ki se vodi po predpisih o varstvu rastlin, če izpolnjujejo pogoje za vpis v register dobaviteljev iz 21. člena tega zakona.

24. člen

(izbris dobavitelja iz registra dobaviteljev)

Ministrstvo izbrši dobavitelja iz registra dobaviteljev:

- na predlog dobavitelja ali gozdarskega inšpektorja, če dobavitelj preneha opravljati dejavnost dobavitelja,
- po uradni dolžnosti, če dobavitelj preneha opravljati dejavnost dobavitelja ali če preneha izpolnjevati pogoje iz 21. člena tega zakona.

Ministrstvo lahko po uradni dolžnosti ali na predlog gozdarskega inšpektorja izbrši dobavitelja iz registra dobaviteljev tudi, če dobavitelj ne izpolnjuje obveznosti dobavitelja iz 25. člena tega zakona ali če ne izvršuje ukrepov, ki mu jih odredi gozdarski inšpektor na podlagi 64. člena tega zakona.

O izbrisu dobavitelja iz registra dobaviteljev odloči ministrstvo z odločbo.

25. člen

(obveznosti dobaviteljev)

Dobavitelj, ki je vpisan v register dobaviteljev:

1. lahko pridobiva semenski material, dele rastlin in puljenke samo v semenskih objektih, ki so vpisani v register semenskih objektov;

2. mora zapisovati količino pridobljenega semenskega materiala, delov rastlin in puljenk;

3. pridobiva semenski material v semenskih objektih samo v skladu z usmeritvami za pridobivanje, izdelanimi v skladu z 38. členom tega zakona, v skladu z načrtom gošpodarjenja s semenskim objektom, izdelanim v skladu s 40. členom tega zakona, in v skladu s predpisi o gozdovih;

4. mora shranjevati, trži ali pridelovati posamezne partije reprodukcijskega materiala v skladu z 11. oziroma 12. členom tega zakona;

5. mora zagotoviti stalno spremljanje pridobivanja reprodukcijskega materiala v semenskem objektu oziroma dodelavo semena ter o izvedenih ukrepih voditi zapise;

6. mora trži, pakirati in označiti reprodukcijski material na predpisan način;

7. lahko uporablja za pridelovanje sadilnega materiala samo semenski material, dele rastlin in puljenke, ki izhajajo iz odobrenega semenskega objekta;

8. mora izdelati za vsako mesto pridelave sadilnega materiala načrt pridelave in ga najmanj dvakrat letno dopolniti;

9. mora zagotoviti stalno spremljanje vzgoje sadilnega materiala v skladu z načrtom pridelave ter o izvedenih ukrepih voditi zapise;

10. mora pristojnim institucijam omogočiti izvajanje nadzora in jim omogočiti odvzem vzorcev;

11. mora izvajati ukrepe, odrejene pri inšpekcijskem nadzoru;

12. mora na predpisan način voditi zapise in hraniti dokazila o nabavi, skladiščenju, zalogah, prodaji ali dobavi reprodukcijskega materiala najmanj sedem let od nastanka teh dogodkov;

13. mora izdati za reprodukcijski material, ki se trži, dokument v skladu s 15., 16. oziroma 48. členom tega zakona;

14. mora obvestiti inštitut ali pristojnega inšpektorja o pojavu ali sumu na pojav škodljivih organizmov ali prepovedanih rastlinskih vrst po predpisih o zdravstvenem varstvu rastlin;

15. mora na predpisan način in v predpisanem roku sporočiti ministrstvu podatke o pridelovanju, trženju ali uvozu reprodukcijskega materiala;

16. mora sporočiti ministrstvu vsako spremembo podatkov, ki se vodijo v registru dobaviteljev, najpozneje v 30 dneh od nastanka spremembe;

17. mora izpolnjevati druge predpisane obveznosti v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter s predpisi o zdravstvenem varstvu rastlin.

Način vodenja zapisov iz 2., 5., 9. in 12. točke, obliko in vsebino načrta pridelave iz 8. točke ter način sporočanja podatkov iz 15. in 16. točke prejšnjega odstavka predpiše minister.

26. člen

(odstop pravice lastnika semenskega objekta)

Ne glede na 21. člen tega zakona vpis v register dobaviteljev ni obvezen za lastnike tistih zemljišč, na katerih se nahajajo semenski objekti (v nadaljnjem besedilu: lastnik semenskega objekta), ki odstopijo pravico do:

– enkratne pridobitve reprodukcijskega materiala v semenskem objektu dobavitelju, ki je vpisan v register dobaviteljev;

– pridobivanja reprodukcijskega materiala z notarsko overjeno pisno izjavo za določen ali nedoločen čas dobavitelju reprodukcijskega materiala, ki je vpisan v register dobaviteljev in prevzame vse obveznosti in odgovornosti lastnika semenskega objekta po tem zakonu in po predpisih o gozdovih.

Lastnik semenskega objekta mora kopijo notarsko overjene pisne izjave iz druge alineje prejšnjega odstavka poslati ministrstvu.

Če dobavitelj iz druge alineje prvega odstavka tega člena odstopi od pravice do pridobivanja reprodukcijskega materiala v semenskem objektu, mora o tem pisno obvestiti ministrstvo in lastnika semenskega objekta.

V. GOZDNI SEMENSKI OBJEKTI

27. člen

(tipi semenskih objektov)

Tipi semenskih objektov so: skupina semenjakov, semenski sestoj (v nadaljnjem besedilu: sestoj), semenska plantaža, starši družine, klon ali mešanica klonov.

Skupina semenjakov so drevesa znotraj določenega območja, s katerih se pridobiva seme.

Sestoj je prostorsko omejena populacija dreves z enovito sestavo.

Semenska plantaža je nasad, osnovan z izbranimi sadikami ali potaknjenci, ki je izoliran ali se z njim gospodari tako, da se prepreči ali zmanjša opravevanje iz zunanjih genskih virov, in v katerem način gospodarjenja omogoča pogost in obilen obrod ter preprosto pridobivanje semena.

Starši družine so drevesa, namenjena pridobivanju potomcev s kontroliranim ali prostim opravevanjem, z enim znanim staršem kot materinskim drevesom in s pelodom drugega starša (sestrska družina) ali skupine staršev (polsestrska družina).

Klon je skupina potomcev (v nadaljnjem besedilu: rami), pridobljenih iz enega osebk (v nadaljnjem besedilu: ortet) na vegetativen način (s potaknjenci, z mikropropagacijo, s cepiči, z grebenicami, z deljenjem itd.).

Mešanica klonov je mešanica znanih klonov v določenem razmerju.

28. člen

(popis semenskih objektov)

Gozdovi, ki ustrezajo pogojem za semenski objekt iz 34. člena tega zakona, se v postopku izdelave gozdnogospodarskih načrtov popisujejo in kartirajo kot gozdovi s po-

udarjeno funkcijo pridobivanja drugih gozdnih dobrin v skladu s predpisi o gozdovih.

Zavod za gozdove Slovenije v zvezi z dejavnostjo strokovnega svetovanja in usposabljanja lastnikov gozdov, ki se opravlja kot javna gozdarska služba v skladu s predpisi o gozdovih, lastnike gozdov iz prejšnjega odstavka obvešča in jim svetuje v zvezi z odobritvijo semenskih objektov za pridelovanje reprodukcijskega materiala.

29. člen

(obveznosti lastnikov semenskih objektov)

Lastnik semenskega objekta:

1. mora pred začetkom pridobivanja semenskega materiala, delov rastlin ali puljenk v svojem semenskem objektu zagotoviti odobritev semenskega objekta v skladu z 31. členom tega zakona;

2. mora upoštevati usmeritve za nego sestoj oziroma skupine semenjakov, izdelane v skladu z 38. členom tega zakona;

3. mora pred osnovanjem semenske plantaže, klon, klonske mešanice ali staršev družine izdelati načrt gospodarjenja za semenski objekt ter poskrbeti za njegovo uradno potrditev v skladu s 40. členom tega zakona;

4. mora pri osnovanju in negi semenskega objekta upoštevati potrjen načrt gospodarjenja v skladu s 40. členom tega zakona;

5. mora vsako spremembo podatkov o semenskem objektu iz načrta gospodarjenja s semenskim objektom najpozneje v 30 dneh od nastanka spremembe sporočiti inštitutu.

30. člen

(vloga za odobritev semenskega objekta)

Postopek odobritve semenskega objekta se začne na podlagi popolne vloge za odobritev semenskega objekta, ki se vloži na predpisanem obrazcu na inštitut.

Vloga iz prejšnjega odstavka se lahko vloži tudi v elektronski obliki.

Vloga iz prvega odstavka tega člena lahko vloži lastnik zemljišča, na katerem se nahaja semenski objekt, ali dobavitelj, kateremu je bila odstopljena pravica do pridobivanja reprodukcijskega materiala v skladu z drugo alinejo prvega odstavka 26. člena tega zakona.

Vloga za odobritev semenskega objekta vsebuje:

– identifikacijske podatke o lastniku semenskega objekta:

a) za fizične osebe: ime in priimek, naslov, davčno številko, enotno matično številko občana;

b) za pravne osebe: firmo, sedež, matično številko poslovnega subjekta, davčno številko in pravno organizacijsko obliko, za odgovorno osebo pravne osebe: ime in priimek, naslov, davčno številko, enotno matično številko občana;

– podatke o semenskem objektu: lastništvo, katastrsko občino, parcelno številko, občino,

– kategorijo, v kateri naj bi se tržil reprodukcijski material, pridelan iz navedenega semenskega objekta,

– namen uporabe reprodukcijskega materiala, če je specifičen. Za specifičen namen uporabe se šteje tak namen uporabe reprodukcijskega materiala, ki ni večnamenski oziroma primeren za splošno uporabo v gozdarstvu.

Če vlagatelj ni lastnik semenskega objekta, priloži vlogi za odobritev semenskega objekta tudi pooblastilo o zastopanju lastnika semenskega objekta v postopku odobritve semenskega objekta.

K vlogi za odobritev semenskega objekta v kategoriji "kvalificiran" se priloži tudi načrt gospodarjenja s semenskim objektom, izdelan v skladu s 40. členom tega zakona.

K vlogi za odobritev semenskega objekta v kategoriji "testiran" se priloži tudi rezultate primerjalnih ali genetskih testov, v skladu s 36. členom tega zakona.

Za semenski objekt, ki izvira iz genško spremenjenih organizmov, se k vlogi za odobritev semenskega objekta priloži tudi dovoljenje za namerno sproščanje genško spremenjenih organizmov v okolje, v skladu s predpisi o genško spremenjenih organizmih.

Obrazec iz prvega odstavka tega člena ter druge listine, ki morajo biti priložene vlogi, predpiše minister.

31. člen

(odobritev semenskega objekta)

Postopek odobritve semenskega objekta vodi inštitut.

V postopku odobritve semenskega objekta se ugotavlja:

- za kategoriji “znano poreklo” in “izbran”: ali semenski objekt ustreza pogojem za odobritev iz 33. ali 34. člena tega zakona;

- za kategorijo “kvalificiran”: ali je semenski objekt osnovan in ali se z njim gospodari v skladu s potrjenim načrtom gospodarjenja s semenskim objektom;

- za kategorijo “testiran”: ali rezultati primerjalnih ali genetskih testov dokazujejo nadpovprečne lastnosti najmanj ene od proučevanih značilnosti reprodukcijskega materiala, ki izhaja iz semenskega objekta, za katerega se vodi postopek odobritve.

Inštitut glede na ugotovitve iz prejšnjega odstavka z odločbo odloči o odobritvi semenskega objekta.

32. člen

(opisni list za sestoj ali skupino semenjakov)

V postopku odobritve semenskega objekta v kategorijah “znano poreklo” in “izbran” inštitut od Zavoda za gozdove Slovenije pridobi opisni list za sestoj ali skupino semenjakov.

Zavod za gozdove Slovenije v okviru naloge zbiranja podatkov o stanju in razvoju gozdov, ki jo opravlja kot javno gozdarsko službo v skladu s predpisi o gozdovih, pripravi opisni list iz prejšnjega odstavka, ki vsebuje podatke o semenskem objektu, potrebne za ugotavljanje pogojev iz 33. ali 34. člena tega zakona ter podatke o semenskem objektu iz 45. člena tega zakona.

Obliko in vsebino opisnih listov iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

33. člen

(pogoji za odobritev semenskega objekta v kategoriji “znano poreklo”)

Pogojem za odobritev semenskega objekta v kategoriji “znano poreklo” ustreza sestoj ali skupina semenjakov znotraj enega provenienčnega območja, v katerem je glede na razvojno fazo oziroma zgradbo sestoja, način gospodarjenja in stanje gozda možno pridobivati semenski material, dele rastlin ali puljenke, ne da bi se s tem povzročilo opustošenje gozda.

Minimalne pogoje glede najmanjšega števila semenjakov, starosti in razvojne faze, prilagojenosti na rastiščne razmere, zdravstvenega stanja in odpornosti, ravnosti, kakovosti ter oblike in načina rasti drevja v semenskem objektu za semenske objekte v kategoriji “znano poreklo” predpiše minister.

34. člen

(pogoji za odobritev semenskega objekta v kategoriji “izbran”)

Semenski objekt, ki je sestoj znotraj enega provenienčnega območja, namenjen pridelovanju reprodukcijskega materiala v kategoriji “izbran”, se lahko odobri, če glede na namen uporabe reprodukcijskega materiala ustreza predpisanim pogojem glede izvora, izoliranosti, starosti in razvojne faze sestoja, velikosti populacije, enovitosti, prilagojenosti na rastiščne razmere, zdravstvenega stanja in odpornosti, ravnosti, kakovosti lesa ter oblike in načina rasti.

Pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

35. člen

(pogoji za odobritev semenskega objekta v kategoriji “kvalificiran”)

V kategoriji “kvalificiran” se lahko odobrijo semenske plantaže, starši družin, kloni ali klonске mešanice, osnovani v skladu z načrtom gospodarjenja s semenskim objektom iz 40. člena tega zakona.

Družine ali kloni, ki sestavljajo semensko plantažo, starši, ki sestavljajo starše družin, orteti, ki se uporabijo za vzgojo klonov ali klonске mešanice, se izberejo na podlagi fizičnih značilnosti vnaprej določenih dreves, ki ustrezajo predpisanim pogojem glede starosti, prilagojenosti na rastiščne razmere, zdravstvenega stanja in odpornosti, ravnosti, kakovosti lesa ter oblike in načina rasti.

Pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

36. člen

(pogoji za odobritev semenskega objekta v kategoriji “testiran”)

Semenski objekt, ki je odobren v kategoriji “izbran” ali “kvalificiran”, ustreza tudi pogojem za odobritev v kategoriji “testiran”, če se njegove nadpovprečne lastnosti dokažejo s primerjalnimi ali z genetskimi testi.

Rezultate testov iz prejšnjega odstavka ovrednoti inštitut.

Način izvedbe testov iz prvega odstavka tega člena ter ovrednotenja rezultatov testov iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

37. člen

(začasna odobritev)

Semenski objekt v kategoriji “testiran” se lahko začasno odobri za največ deset let, če se na podlagi predhodnih rezultatov primerjalnih ali genetskih testov domneva, da bo semenski objekt po končanih testih izpolnjeval pogoje za odobritev v tej kategoriji.

38. člen

(usmeritve za pridobivanje in nego)

Inštitut v okviru naloge strokovnega usmerjanja gozdnega semenarstva in drevesničarstva, ki se opravlja kot javna gozdarska služba v skladu s predpisi o gozdovih, izdelava:

- usmeritve za pridobivanje semenskega materiala, delov rastlin ali puljenk za sestoje in skupine semenjakov v kategorijah “znano poreklo”, “izbran” in “testiran”;

- usmeritve za nego sestoja za sestoje v kategorijah “izbran” in “testiran”.

Usmeritve iz prejšnjega odstavka se morajo upoštevati pri izdelavi gozdnogojitvenih načrtov v skladu s predpisi o gozdovih.

39. člen

(provenienčna območja)

Zaradi odobritve semenskih objektov, namenjenih pridelovanju in trženju reprodukcijskega materiala v kategorijah “znano poreklo” in “izbran”, ter zaradi usmerjanja uporabe reprodukcijskega materiala se določijo in na karti prikažejo provenienčna območja.

Za posamezno drevesno vrsto ali podvrsto se kot provenienčno območje določi površina ali skupina površin z enotnimi ekološkimi razmerami, znotraj katerih imajo, ob upoštevanju nadmorskih višin, sestoji ali skupine semenjakov podobne fenotipske ali genetske značilnosti.

Provenienčna območja iz prvega odstavka tega člena določi minister, pri čemer je sestavni del predpisa karta provenienčnih območij.

40. člen

(načrt gospodarjenja s semenskim objektom)

Za semensko plantažo se izdelava načrt gospodarjenja s semensko plantažo, v katerem se določijo namen osnova-

nja, načrt križanja, sestavine in njihov prostorski raspored, izoliranost, način zasaditve, ki omogoča identifikacijo vseh sestavin semenske plantaže, potrebna redčenja in usmeritve za njihovo izvedbo, usmeritve za pridobivanje semenskega materiala in delov rastlin ter način gospodarjenja s semensko plantažo in pridobivanja semenskega materiala, s katerim bo namen osnovanja semenske plantaže dosežen.

Za starše družine se izdelata načrt gospodarjenja s starši družine, v katerem se določijo: namen osnovanja, načrt križanja, sistem opravevanja, sestavine, izoliranost, lokacija, identiteta, ter število in razmerje staršev v mešanici.

Za klone in klonske mešanice se izdelata načrt gospodarjenja s klonom ali klonsko mešanico, v katerem se določijo: rok, do katerega se semenski objekt lahko uporablja za pridobivanje reprodukcijskega materiala, ali največje število rametov, ki se lahko pridobijo iz semenskega objekta, opis klonov, število in razmerje klonov v mešanici, ter metoda za izbiro in osnovni izbor klonov v klonski mešanici.

Načrt gospodarjenja iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena kot tudi njegove spremembe zagotovi dobavitelj in potrdi inštitut.

Podrobnejšo vsebino ter postopek potrjevanja načrtov gospodarjenja iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena in njihovih sprememb predpiše minister.

41. člen

(register semenskih objektov)

Register semenskih objektov je zbirka dokumentov o odobrenih semenskih objektih, ki vsebuje zlasti:

- opisne liste za sestoje in skupine semenjakov,
- načrte gospodarjenja s semenskimi objekti,
- odločbe o odobritvi semenskih objektov,
- evidenco o drevesnih vrstah in umetnih križancih, oblikah, količinah in kakovosti v semenskih objektih pridobljenega reprodukcijskega materiala,
- podatke o pregledih semenskih objektov v skladu s 43. členom tega zakona.

Register semenskih objektov vzpostavi in vodi inštitut.

Odobren semenski objekt inštitut po uradni dolžnosti vpiše kot posamezno enoto odobritve v register semenskih objektov in mu dodeli enotno identifikacijsko številko.

Vse spremembe podatkov o semenskih objektih, ki so nastale po vpisu semenskega objekta v register semenskih objektov, inštitut vpiše v register semenskih objektov po uradni dolžnosti.

Inštitut mora trajno hraniti listine iz prvega odstavka tega člena.

42. člen

(izjema za vpis v register v kategoriji "znano poreklo")

Ne glede na 30., 31. in 33. člen tega zakona se v register semenskih objektov v kategoriji "znano poreklo" za vsako drevesno vrsto ali umetnega križanca in vsako provenienčno območje vpišejo kot enota odobritve vsi gozdovi, skupine drevja in posamično drevje, ki so primerni za pridobivanje reprodukcijskega materiala, namenjenega uporabi izven gozdarstva.

Šteje se, da je enota odobritve iz prejšnjega odstavka odobren semenski objekt v skladu s tem zakonom.

V primeru iz prvega odstavka tega člena se v register semenskih objektov kot tip semenskega objekta vpiše "skupina semenjakov", kot namen uporabe pa se navede "ni za uporabo v gozdarstvu".

43. člen

(pregled semenskih objektov)

Semenski objekti, odobreni v skladu z 31. členom tega zakona, se pregledujejo po uradni dolžnosti ali na zahtevo lastnika semenskega objekta.

Pri pregledu semenskih objektov se ugotavlja:

- ali semenski objekt še izpolnjuje pogoje za odobritev semenskega objekta,
- ali so upoštevane usmeritve za pridobivanje in nego iz 38. člena tega zakona oziroma načrt gospodarjenja s semenskim objektom iz 40. člena tega zakona.

Zavod za gozdove Slovenije v okviru nalog javne gozdarske službe v skladu s predpisi o gozdovih enkrat letno pregleda semenske objekte, ki so bili odobreni v skladu s prvo alineo drugega odstavka 31. člena tega zakona in o tem pisno obvesti inštitut.

Inštitut v okviru nalog javne gozdarske službe v skladu s predpisi o gozdovih enkrat letno pregleda semenske objekte, ki so bili odobreni v skladu z drugo ali tretjo alineo drugega odstavka 31. člena tega zakona.

44. člen

(izbris iz registra semenskih objektov)

Odobren semenski objekt se izbrše iz registra semenskih objektov:

- po uradni dolžnosti, če se s pregledom iz prejšnjega člena ugotovi, da semenski objekt ne izpolnjuje več pogojev za odobritev semenskega objekta v skladu s tem zakonom, oziroma da lastnik semenskega objekta ne izpolnjuje obveznosti iz 29. člena tega zakona;
- na zahtevo lastnika semenskega objekta.

Inštitut o izbrisu semenskega objekta iz registra semenskih objektov izda odločbo.

Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

Z izbrisom semenskega objekta iz registra semenskih objektov se prekličeta tudi odobritev semenskega objekta iz 31. člena tega zakona.

45. člen

(seznam semenskih objektov)

Na podlagi podatkov iz registra semenskih objektov inštitut enkrat letno izdela seznam semenskih objektov (v nadaljnjem besedilu: seznam), ki vsebuje naslednje podatke o semenskem objektu:

1. botanično ime drevesne vrste ali umetnega križanca,
2. kategorijo, v kateri se lahko trži reprodukcijski material,
3. namen uporabe reprodukcijskega materiala,
4. tip semenskega objekta,
5. enotno identifikacijsko številko iz registra semenskih objektov,
6. provenienčno območje,
7. zemljepisno širino in dolžino,
8. občino,
9. katastrsko občino,
10. nadmorsko višino,
11. površino: velikost skupine semenjakov, sestoja ali semenske plantaže,
12. izvor,
13. navedbo morebitne genske spremenjenosti v primeru kategorije "testiran",
14. kodo lastnika,
15. pristojno območje ali krajevno enoto Zavoda za gozdove Slovenije.

Podatki iz seznama semenskih objektov so javni.

Podrobnejšo vsebino, obliko, način izdelave in objave seznama predpiše minister.

VI. UVOZ REPRODUKCIJSKEGA MATERIALA

46. člen

(splošni pogoji za uvoz)

Reprodukcijski material lahko uvozi le dobavitelj, ki je registriran za uvoz reprodukcijskega materiala.

Reprodukcijski material se lahko uvozi, če:

– je enakovreden reprodukcijskemu materialu, pridelanemu na območju Republike Slovenije, ali

– pride do pomanjkanja reprodukcijskega materiala določenih drevesnih vrst oziroma umetnih križancev, pridelanega na območju Republike Slovenije.

Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena se lahko uvažata reprodukcijski material, za katerega veljajo izjeme v skladu s prvo alineo 5. člena ali 10. členom tega zakona.

47. člen

(priznavanje enakovrednosti reprodukcijskega materiala)

Reprodukcijski material, ki ni pridelan na območju Republike Slovenije, je enakovreden reprodukcijskemu materialu, pridelanemu na območju Republike Slovenije, če se ugotovi, da so pogoji za pridelovanje in trženje reprodukcijskega materiala ter postopki uradne odobritve izhodiščnega materiala ter nadzora dobaviteljev, ki so predpisani v državi izvoznici, enakovredni pogojem in postopkom, določenim s tem zakonom.

Ko se uvažata reprodukcijski material iz prejšnjega odstavka, ga morata spremljati dokument, ki ga je izdal pristojni državni organ v državi izvoznici in izkazuje, da je reprodukcijski material skladen s predpisanimi pogoji za reprodukcijski material v državi izvoznici, ter dokument dobavitelja iz države izvoznice.

Minister lahko po uradni dolžnosti ali na predlog dobavitelja preveri, če so izpolnjeni pogoji za priznanje enakovrednosti reprodukcijskega materiala iz prvega odstavka tega člena. Podatke o državah, iz katerih se lahko uvažata enakovreden reprodukcijski material, njihovih veljavnih uradnih dokazilih ter o njihovih uradnih organih, ki dokazila izdajajo, minister objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

48. člen

(uvoz v primeru pomanjkanja reprodukcijskega materiala)

Kadar je na območju Republike Slovenije zaradi pomanjkanja ustreznega reprodukcijskega materiala ogrožena oskrba končnih uporabnikov reprodukcijskega materiala, se lahko uvozi tudi reprodukcijski material, ki ne ustreza vsem pogojem za trženje v skladu s tem zakonom.

Minister lahko na predlog dobavitelja odloči o uvozu iz prejšnjega odstavka z odločbo, v kateri se natančno navedejo drevesne vrste oziroma umetni križanci, tip semenskega objekta, namen uporabe, količina, poreklo reprodukcijskega materiala in rok, do katerega se sme ta reprodukcijski material tržiti na območju Republike Slovenije.

Pri trženju reprodukcijskega materiala, ki je uvožen v skladu s prejšnjim odstavkom, mora dobaviteljev dokument vsebovati navedbo: "Ne izpolnjuje vseh predpisanih pogojev", iz podatkov na dokumentu pa mora biti razvidno, katerih pogojev reprodukcijski material ne izpolnjuje.

49. člen

(postopek pri uvozu)

Dobavitelj, ki uvažata reprodukcijski material, mora fitosanitarnemu inšpektorju pred uvozom vsako pošiljko reprodukcijskega materiala prijaviti v inšpekcijski pregled. Prijava se vložijo na predpisanem obrazcu in vsebuje zlasti podatke o:

- uvozniku: ime, priimek in naslov oziroma firmo in sedež ter identifikacijsko številko iz registra dobaviteljev,
- reprodukcijskem materialu, ki se uvažata,
- državi pridelave in državi izvoza.

Obrazec prijave iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

Inšpekcijski pregled iz prvega odstavka tega člena se opravi na prvem vstopnem mestu v Republiko Slovenijo, kjer

se opravljajo druge uvozne administrativne formalnosti vključno s carinskimi, ali na uradno določenih mestih v notranjosti države, ki so pod carinskim nadzorom.

Carinski delavci ne smejo začeti s postopkom za začetek carinsko dovoljene rabe ali uporabe reprodukcijskega materiala, dokler fitosanitarni inšpektor ne dovoli uvoza.

Če fitosanitarni inšpektor z inšpekcijskim pregledom ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za uvoz iz 46. člena tega zakona, dovoli uvoz reprodukcijskega materiala z odločbo, ki se izda v obliki uradnega zaznamka na prijavi.

Če fitosanitarni inšpektor dvomi v istovetnost vsebine pošiljke s podatki, navedenimi na dobaviteljevem dokumentu, ali v skladnost reprodukcijskega materiala s predpisanimi zahtevami za reprodukcijski material, ki se uvažata, lahko odvzame vzorce reprodukcijskega materiala in jih pošlje v analizo instituciji, pooblaščenici za diagnostične preiskave in teste reprodukcijskega materiala. Dokler istovetnost pošiljke ali skladnost reprodukcijskega materiala s predpisanimi zahtevami ni zagotovljena, fitosanitarni inšpektor ne dovoli uvoza.

Če fitosanitarni inšpektor na podlagi opravljenega inšpekcijskega pregleda oziroma rezultatov analiz odvzetih vzorcev ugotovi, da pošiljka reprodukcijskega materiala ni istovetna ali da reprodukcijski material ne izpolnjuje pogojev za uvoz iz 46. člena tega zakona, z odločbo prepove uvoz takšnega reprodukcijskega materiala.

Kopijo odločbe iz petega in sedmega odstavka tega člena fitosanitarni inšpektor pošlje ministrstvu.

VII. REZERVE SEMENSKEGA MATERIALA IN GOZDNA GENSKA BANKA

50. člen

(semenska hranilnica)

Semenska hranilnica je skladiščen semenski material, ki obsega obvezne rezerve semenskega materiala za potrebe trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, da bi se preprečilo pomanjkanje reprodukcijskega materiala, ki je nujen za normalno obnavljanje gozdov in ohranjanje gozdnih genskih virov.

V semenski hranilnici skrbi za oblikovanje, shranjevanje in uporabo rezerv semenskega materiala Zavod za gozdove Slovenije v zvezi z dejavnostjo gozdnega semenarstva, ki se opravlja kot javna gozdarska služba v skladu s predpisi o gozdovih.

V semenski hranilnici se hranijo tudi vzorci semenskega materiala iz 14. člena tega zakona.

Inštitut v zvezi z dejavnostjo gozdnega semenarstva, ki se opravlja kot javna gozdarska služba v skladu s predpisi o gozdovih, izvaja strokovne naloge glede kakovosti in istovetnosti semenskega materiala v semenski hranilnici.

51. člen

(program oblikovanja rezerv semenskega materiala)

Program vlaganj v gozdove, ki ga izdelata Zavod za gozdove Slovenije v skladu s predpisi o gozdovih, vsebuje tudi program oblikovanja rezerv semenskega materiala, ki se oblikujejo v semenski hranilnici.

Program oblikovanja rezerv semenskega materiala glede na drevesne vrste, provenienčna območja, kategorije in količine sprejme minister.

52. člen

(uporaba rezerv)

Rezerve semenskega materiala iz semenske hranilnice se uporabljajo za obnovo gozdov s sadnjo in setvijo.

Rezerve semenskega materiala so v lasti Republike Slovenije. Z njimi upravlja Zavod za gozdove Slovenije v skladu s programom vlaganj v gozdove.

53. člen

(gozdna genska banka)

Gozdna genska banka je nadzorovana ali gojena populacija gozdnih lesnih rastlin, ki se upravlja za namene ohranjanja vrst in njihovih genskih skladov. Sestavljajo jo semenski objekti, posebni osebki ali populacije gozdnega drevja, živi arhivi gozdnih drevesnih vrst, testni nasadi, semenska banka in drugi biološki materiali. Gozdna genska banka je del genske banke po predpisih o ohranjanju narave.

Semenska banka je dolgoročno shranjena zbirka vzorcev semenskega materiala iz semenske hranilnice ter drugih virov.

V semenski banki skrbi za oblikovanje, shranjevanje in uporabo rezerv semenskega materiala inštitut v zvezi z dejavnostjo gozdnega semenarstva, ki se opravlja kot javna gozdarska služba v skladu s predpisi o gozdovih.

V semenski banki shranjene količine semenskega materiala, s katerimi upravlja inštitut, se lahko uporabljajo v raziskovalne oziroma znanstvene namene.

VIII. PRIDOBIVANJE, UPORABA TER IZMENJAVA
PODATKOV IN INFORMACIJ

54. člen

(pridobivanje podatkov)

Za vzpostavitev in vodenje registra dobaviteljev ter drugih evidenc in baz podatkov, ki jih ministrstvo vodi v skladu s tem zakonom, lahko ministrstvo pridobiva in uporablja podatke, ki jih v okviru predpisanih zbirk vodijo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ter drugi pooblašteni organi, iz:

- registra semenskih objektov,
- registra kmetijskih gospodarstev in evidence subjektov,
- registra pridelovalcev, predelovalcev, uvoznikov in distributerjev rastlin, rastlinskih proizvodov in nadzorovanih predmetov,
- katastra dejanske rabe kmetijskih zemljišč,
- registra prostorskih enot,
- davčnega registra (davčna številka),
- centralnega registra prebivalstva (ime in priimek, naslov, enotna matična številka občana),
- zemljiškega katastra (parcelna številka, meje parcele, površina, lastnik, upravljavec, najemnik),
- zemljiške knjige (lastninska in zakupna pravica na posameznih parcelah),
- poslovnega registra Republike Slovenije,
- zbirk carinskih podatkov o uvozu in izvozu reprodukcijskega materiala,
- zbirk statističnih podatkov s področja kmetijstva in gozdarstva.

Ministrstvo lahko uporablja tudi temeljne topografske načrte, topografske karte, pregledne karte in digitalne ortofoto načrte.

Način povezovanja z drugimi zbirkami podatkov in način pridobivanja podatkov iz drugih zbirk podatkov predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za posamezno zbirko podatkov, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo podatkov.

Podatke iz prvega odstavka tega člena, ki imajo naravo osebnih podatkov, posredujejo upravljavci zbirk podatkov v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Upravljavci zbirk podatkov, kart in digitalnih ortofoto načrtov iz prvega in drugega odstavka tega člena posredujejo ministrstvu podatke brezplačno, zaračunavajo pa lahko neposredne materialne stroške.

55. člen

(povezovanje zbirk podatkov)

Ministrstvo v skladu s svojimi pristojnostmi povezuje vse zbirke podatkov, ki se vodijo na podlagi tega zakona, in omogoči brezplačen dostop do teh zbirk vsem institucijam,

ki te podatke potrebujejo za izvajanje nalog, določenih s tem zakonom.

Način povezovanja zbirk podatkov, pogoje vodenja registrov, evidenc in baz podatkov predpiše minister.

Minister lahko glede na zagotovljene tehnične in kadrovske pogoje odloči, da se evidence in registri, ki se vodijo po tem zakonu, vodijo v računalniški obliki in da se kot taki povežejo v informacijski sistem.

Zbirke podatkov, ki se vzpostavijo in vodijo po tem zakonu, se financirajo iz proračuna Republike Slovenije.

56. člen

(posredovanje podatkov)

Podatki iz registrov in evidenc, ki se vodijo v skladu s tem zakonom, se posredujejo upravičeni osebi na njeno pisno zahtevo proti plačilu stroškov posredovanja in se smejo uporabljati samo za namene, za katere so bili dani, ne sme pa se jih spreminjati ali posredovati drugim osebam.

Ministrstvo lahko brezplačno posreduje določene podatke iz prejšnjega odstavka drugim državnim organom, nosilcem javnih pooblastil, izvajalcem javnih služb in drugim pravnim in fizičnim osebam, če te podatke potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

Ministrstvo lahko brezplačno posreduje podatke, ki jih pridobi v skladu s 54. členom tega zakona institucijam, ki te podatke potrebujejo za izvajanje pooblastil in nalog, določenih s tem zakonom.

57. člen

(mednarodna izmenjava podatkov in informacij)

Na mednarodni ravni ministrstvo izmenjuje zlasti naslednje podatke in informacije o:

- uradnem organu, odgovornem za izvajanje tega zakona, ter o institucijah, odgovornih za zagotavljanje istovetnosti reprodukcijskega materiala,
 - dobaviteljih, vpisanih v register dobaviteljev,
 - pridelovanju in trženju reprodukcijskega materiala v Republiki Sloveniji,
 - provenienčnih območjih,
 - pošiljkah reprodukcijskega materiala, ki potujejo iz ene države v drugo,
 - prepovedi uporabe določenega reprodukcijskega materiala,
 - izjemah, ki veljajo glede pridelovanja in trženja reprodukcijskega materiala določenih drevesnih vrst oziroma umetnih križancev.
- Na mednarodni ravni inštitut izmenjuje naslednje podatke in informacije o:
- semenskih objektih, vpisanih v register semenskih objektov,
 - izdanih glavnih spričevalih.

IX. JAVNA POOBLASTILA

58. člen

(javna pooblastila)

Naloga iz 13., 14. v zvezi s tretjim odstavkom 61. člena, 31., 36., 40., 45. in 65. člena tega zakona opravlja inštitut kot javno pooblastilo.

Nalogo iz 14. člena v zvezi z drugim odstavkom 61. člena tega zakona izvaja Zavod za gozdove Slovenije kot javno pooblastilo.

Nosilci javnih pooblastil po tem zakonu so za izvajanje nalog, za katere jim je dano pooblastilo, odgovorni ministrstvu.

V upravnih stvareh, o katerih odločajo nosilci javnih pooblastil po tem zakonu, je ministrstvo organ druge stopnje.

Zagotavljanje pogojev za izvajanje ter izvajanje nalog po javnem pooblastilu se financira iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

X. STROŠKI

59. člen
(stroški)

Stroške, ki nastanejo inštitutu v postopku odobritve semenskega objekta, nosi vlagatelj.

Stroške izdelave načrtov gospodarjenja s semenskim objektom in izvedbe primerjalnih ali genetskih testov nosi lastnik semenskega objekta.

Stroške preiskav reprodukcijskega materiala, ki so bile opravljene na zahtevo pristojnega inšpektorja zaradi ugotovitve izvora, kakovosti ali istovetnosti reprodukcijskega materiala, če je izvid analize neugoden za dobavitelja, plača dobavitelj ali končni uporabnik reprodukcijskega materiala, pri katerem je bil opravljen inšpekcijski pregled.

Stroške ukrepov, odrejenih pri inšpekcijskem nadzoru dobaviteljev ali uporabnikov reprodukcijskega materiala, nosi dobavitelj oziroma uporabnik.

XI. PRISTOJNOSTI ORGANOV

1. Ministrstvo

60. člen
(ministrstvo)

Ministrstvo izvaja po tem zakonu naslednje naloge:

- a) vodi register dobaviteljev in evidenco o trženju reprodukcijskega materiala,
- b) izdaja uvozna dovoljenja za reprodukcijski material,
- c) izvaja strokovni nadzor nad izvajalci javnih služb in nosilci javnih pooblastil,
- d) pripravlja poročila, analize, informacije in druga gradiva za organe in mednarodne organizacije, ki jim Republika Slovenija poroča, v skladu s predpisi in mednarodnimi pogodbami,
- e) sodeluje pri pripravi mednarodnih sporazumov, ki jih sklepa Vlada Republike Slovenije na področju reprodukcijskega materiala, in skrbi za njihovo izvajanje,
- f) vzpostavi in vodi informacijski sistem na področju pridelovanja in trženja reprodukcijskega materiala.

2. Nadzor

61. člen
(sistem nadzora)

Zaradi zagotavljanja istovetnosti reprodukcijskega materiala v vseh fazah pridelovanja in trženja se vzpostavi uradni sistem nadzora nad celotnim procesom od pridobivanja reprodukcijskega materiala v semenskem objektu do njegove dostave končnemu uporabniku.

Nadzor nad pridobivanjem reprodukcijskega materiala v sestojih in skupinah semenjakov izvaja Zavod za gozdove Slovenije.

Nadzor nad pridobivanjem reprodukcijskega materiala v semenskih plantažah, starših družin, klonih in klonskih mešanicah izvaja inštitut.

Nadzor pri dobaviteljih v procesu pridelovanja in trženja reprodukcijskega materiala, razen kadar dobavitelj pridobiva reprodukcijski material v semenskem objektu, ter nad uporabo reprodukcijskega materiala pri končnih uporabnikih izvajajo gozdarski inšpektorji.

Nadzor pri uvozu reprodukcijskega materiala izvajajo fitosanitarni inšpektorji.

Vsi organi, ki izvajajo nadzor nad pridelovanjem, trženjem, uvažanjem ali uporabo reprodukcijskega materiala, med seboj sodelujejo, izmenjujejo podatke in informacije ter o svojem delu poročajo ministrstvu.

62. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo gozdarski in fitosanitarni inšpektorji.

Kdor se ukvarja s pridelovanjem, trženjem ali uvažanjem reprodukcijskega materiala in kdor ga uporablja v smislu prvega odstavka 4. člena tega zakona mora gozdarskemu oziroma fitosanitarnemu inšpektorju omogočiti nadzorstvo nad svojo dejavnostjo ter nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora in ga pri tem ne sme ovirati ter mu mora dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete.

Pravne osebe in posamezniki morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je gozdarski ali fitosanitarni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

63. člen

(pooblastila)

Gozdarski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po predpisih, ki urejajo inšpekcijski nadzor, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati reprodukcijski material, mesta, kjer se prideluje, ter dokumentacijo pri dobaviteljih reprodukcijskega materiala in končnih uporabnikih reprodukcijskega materiala;
- ugotavljati, ali reprodukcijski material, ki ga dobavitelj prideluje oziroma trži, izpolnjuje pogoje iz 7. člena tega zakona;
- jemati vzorce reprodukcijskega materiala, ki se trži, in jih pošiljati v analizo pooblaščenim institucij;
- ugotavljati, ali dobavitelji, ki so vpisani v register dobaviteljev, in dobavitelji, ki so zaprosili za vpis v register, izpolnjujejo predpisane pogoje;
- preverjati, ali nosilci javnih pooblastil oziroma izvajalci javne gozdarske službe opravljajo svoje naloge v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
- najmanj enkrat letno preveriti, ali dobavitelj izpolnjuje obveznosti iz 25. člena tega zakona;
- pridobivati podatke iz zbirk podatkov, ki so potrebni za izvajanje nadzora.

Fitosanitarni inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po predpisih, ki urejajo inšpekcijski nadzor, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati reprodukcijski material ter dokumentacijo pri dobaviteljih ob uvozu;
- jemati vzorce reprodukcijskega materiala, ki se uvažajo, in jih pošiljati v analizo pooblaščenim institucij;
- dovoliti uvoz reprodukcijskega materiala;
- pridobivati podatke iz zbirk podatkov, ki so potrebni za izvajanje nadzora.

64. člen

(ukrepi)

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko gozdarski inšpektor poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi o inšpekcijskem nadzoru:

- odredi odpravo pomanjkljivosti glede pakiranja, označevanja in kakovosti ter drugih pogojev, ki jih mora izpolnjevati reprodukcijski material;
- odredi spremembo dobaviteljevega dokumenta in začasno prepove trženje, če se ugotovi, da reprodukcijski material ne ustreza podatkom na dokumentu;
- prepove trženje reprodukcijskega materiala, če se z analizo ali s pregledom ugotovi, da ne ustreza predpisanim pogojem;
- odredi uničenje reprodukcijskega materiala, če ugotovi, da ni pridelan v skladu s tem zakonom in da ga ni mogoče porabiti za druge namene;

– ustavi pridelovanje in trženje reprodukcijskega materiala, ki ne poteka v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi;

– v nujnih primerih, ko bi sicer nastala škoda za javni interes, odredi začasne ukrepe, da se škoda prepreči;

– odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko fitosanitarni inšpektor poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi o inšpekcijskem nadzoru:

– odredi spremembo dobaviteljevega dokumenta in začasno prepove uvoz, če se ugotovi, da reprodukcijski material ne ustreza podatkom na dokumentu;

– prepove uvoz reprodukcijskega materiala, če se z analizo ali s pregledom ugotovi, da ne ustreza predpisanim zahtevam;

– odredi druge ukrepe v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

Ukrepe iz prvega in drugega odstavka tega člena odredi gozdarski oziroma fitosanitarni inšpektor z odločbo. Pritožba zoper odločbo iz prve, druge, tretje ali pete alineje prvega odstavka tega člena oziroma prve ali druge alineje prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve.

65. člen

(določitev laboratorijev)

Izvajanje laboratorijskih diagnostičnih preiskav in drugih testov reprodukcijskega materiala za potrebe inšpekcijskega nadzora izvaja inštitut.

Inštitut mora zagotoviti ustrezno strokovno, prostorsko in tehnično usposobljenost za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

66. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. trži reprodukcijski material, ki ne izpolnjuje splošnih pogojev za trženje (tretji odstavek 7. člena);

2. trži reprodukcijski material, ki ne ustreza posebnim pogojem za trženje (9. in 10. člen);

3. trži reprodukcijski material, ki ne ustreza podatkom na dokumentu (15. člen, prvi odstavek 16. člena in tretji odstavek 48. člena);

4. na dokumentu navede podatke za seme, ki niso bili ugotovljeni s predpisano metodo (drugi odstavek 16. člena);

5. trži semenski material v pošiljkah, ki niso plombirane ali zapečateni (sedmi odstavek 16. člena);

6. uporablja v gozdu reprodukcijski material, ki ne ustreza predpisanim kategorijam (drugi in tretji odstavek 18. člena);

7. uporablja reprodukcijski material, katerega trženje in uporaba je v Republiki Sloveniji prepovedana (19. člen);

8. se ukvarja s pridelovanjem, trženjem ali uvozom reprodukcijskega materiala, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev (21. člen);

9. pridobiva reprodukcijski material v semenskem objektu, ki ni vpisan v register semenskih objektov (1. točka prvega odstavka 25. člena);

10. ne upošteva usmeritev za pridobivanje ali načrta gospodarjenja s semenskim objektom (3. točka prvega odstavka 25. člena);

11. za pridelovanje reprodukcijskega materiala uporablja semenski material, dele rastlin ali puljenke, ki ne

izhajajo iz odobrenega semenskega objekta (7. točka prvega odstavka 25. člena);

12. pristojnim institucijam ne omogoči izvajanje nadzora ali odvzema vzorcev (10. točka prvega odstavka 25. člena);

13. ne izvaja ukrepov, odrejenih pri inšpekcijskem nadzoru (11. točka prvega odstavka 25. člena);

14. ne izda dokumenta za reprodukcijski material, ki se trži, ali ga ne izda na predpisan način (13. točka prvega odstavka 25. člena);

15. ne sporoči ministrstvu podatkov o pridelovanju, trženju ali uvozu reprodukcijskega materiala v roku in na predpisan način (15. točka prvega odstavka 25. člena);

16. ministrstva ne obvesti o odstopu pravice do pridobivanja reprodukcijskega materiala v semenskem objektu (drugi in tretji odstavek 26. člena);

17. ne zagotovi odobritve semenskega objekta pred začetkom pridobivanja semenskega materiala, delov rastlin ali puljenk v svojem semenskem objektu (1. točka 29. člena);

18. v roku ne sporoči spremembe podatkov iz načrta gospodarjenja s semenskim objektom (5. točka 29. člena);

19. gozdarskemu inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzora, ga pri tem ovira ali mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov (drugi odstavek 62. člena);

20. če v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je gozdarski ali fitosanitarni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon (tretji odstavek 62. člena);

21. v roku ne sporoči ministrstvu stanja zalog (71. člen).

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe.

Z denarno kaznijo najmanj 25.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi posameznik.

67. člen

(mandatne kazni)

Z denarno kaznijo 200.000 tolarjev, ki se izterja na kraju samem, se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. trži reprodukcijski material v obliki sadilnega materiala ali delov rastlin, ki ni namenjen gozdarstvu, in katerega rabe ne urejajo drugi predpisi, brez navedbe "ni za uporabo v gozdarstvu" (prva alineja 5. člena);

2. prideluje ali trži reprodukcijski material, pa ni vpisan v register dobaviteljev (drugi odstavek 7. člena);

3. ne shranjuje, trži ali prideluje posamezne partije reprodukcijskega materiala na primeren način (4. točka prvega odstavka 25. člena);

4. ne vodi in hrani zapisov ter dokazil na predpisan način (2., 5., 9. in 12. točka prvega odstavka 25. člena);

5. za posamezno mesto pridelave sadilnega materiala nima izdelanega ali dopolnjenega načrta pridelave (8. točka prvega odstavka 25. člena);

6. v roku ne sporoči ministrstvu posamezne spremembe podatka, ki se vodi v registru dobaviteljev (16. točka prvega odstavka 25. člena).

Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe.

Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi posameznik.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

68. člen

(roki za izdajo podzakonskih predpisov)

Minister izda predpis iz 4. člena tega zakona najpozneje v enem mesecu, ostale predpise, predvidene s tem zakonom, pa najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

69. člen

(register semenskih objektov)

Za semenske objekte, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisani v register, ki ga vodi inštitut po predpisih o semenu in sadikah, se postopek za vpis v register semenskih objektov začne po uradni dolžnosti.

Najpozneje v 12 mesecih po uveljavitvi tega zakona mora inštitut pridobiti pisno izjavo lastnikov semenskih objektov, ki so vpisani v register po predpisih o semenu in sadikah, da soglašajo z vpisom v register semenskih objektov v skladu s tem zakonom.

70. člen

(register dobaviteljev)

Ministrstvo vzpostavi register dobaviteljev v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Osebe iz 21. člena tega zakona, ki so na dan uveljavitve tega zakona vpisane v register pridelovalcev oziroma dodelovalcev semena in sadik v skladu z 18. členom zakona o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73, 45/73 – popravek in 29/86), razen oseb, ki jih vpiše v register dobaviteljev ministrstvo po uradni dolžnosti, se morajo vpisati v register dobaviteljev najpozneje v treh mesecih po začetku veljavnosti predpisa iz 23. člena tega zakona.

Dobavitelji iz prejšnjega odstavka smejo opravljati dejavnosti, za katere so bili vpisani v register pridelovalcev oziroma dodelovalcev semena in sadik v skladu z 18. členom zakona o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73, 45/73 – popravek in 29/86), še največ eno leto po uveljavitvi tega zakona.

71. člen

(zaloge)

Reprodukcijski material, ki je bil ob uveljavitvi tega zakona oziroma najpozneje do 31. 12. 2002 pridelan v skladu z zakonom o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73, 45/73 – popravek in 29/86), se lahko trži do porabe zalog.

Dobavitelji morajo najpozneje do 31. 1. 2003 sporočiti ministrstvu stanje zalog reprodukcijskega materiala na dan 31. 12. 2002 glede na količino, drevesno vrsto oziroma umetnega križanca, izvor in obliko reprodukcijskega materiala.

72. člen

(kategorija "testiran")

Rezultati testov, ki se začnejo pred 1. 1. 2003 in ne izpolnjujejo pogojev v skladu s tem zakonom, se lahko priznajo v postopku za odobritev semenskega objekta v kategoriji "testiran" do 1. 1. 2013, če kažejo, da je reprodukcijski material, ki izhaja iz tega semenskega objekta, nadpovprečen.

73. člen

(določbe v zvezi s pristopom Republike Slovenije k Evropski uniji)

Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji:

– se za uvoz reprodukcijskega materiala v Republiko Slovenijo šteje uvoz iz držav, ki niso države članice Evropske unije (5. točka 3. člena);

– se šteje, da je semenski objekt uradno odobren v skladu s tem zakonom, če je vpisan v skupni seznam izhodi-

šnega materiala Evropske unije ali v državni seznam članic Evropske unije (6. člen);

– se šteje, da reprodukcijski material izpolnjuje pogoje za trženje po tem zakonu, če izpolnjuje pogoje za trženje reprodukcijskega materiala na notranjem trgu Evropske unije, določene s predpisi Evropskih skupnosti (7. in 9. člen);

– se šteje, da je glavno spričevalo izdano v skladu s tem zakonom, če ga izda uradni organ države članice Evropske unije (13. člen);

– se šteje, da je dobaviteljev dokument, ki spremlja pošiljko reprodukcijskega materiala, izdan v skladu s tem zakonom, če je izdan v skladu s predpisi Evropskih skupnosti (15. in 16. člen);

– se šteje, da je dobavitelj vpisan v register dobaviteljev, če je registriran kot dobavitelj v državi članici Evropske unije (prvi odstavek 21. člena);

– se v register dobaviteljev vpišejo osebe, ki imajo sedež ali stalno prebivališče v državi članici Evropske unije in opravljajo dejavnost na območju Republike Slovenije (drugi odstavek 21. člena);

– inštitut posreduje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 10., 11., 12. in 13. točke 45. člena tega zakona kot Državni seznam Republike Slovenije državam članicam Evropske unije ter Evropski komisiji, v obliki in na način, ki ga predpiše Evropska komisija;

– se šteje, da je reprodukcijski material, pridelan izven območja Republike Slovenije, enakovreden reprodukcijskemu materialu, pridelanemu na območju Republike Slovenije, tudi če o skladnosti postopkov odobritve izhodiščnega materiala in izvajanja ukrepov pri pridelovanju in trženju reprodukcijskega materiala s postopki iz predpisov Evropskih skupnosti (prvi odstavek 47. člena), odloči Svet Evropske unije;

– se enakovrednost reprodukcijskega materiala, pridelanega v tretji državi, ugotavlja v skladu s postopki iz predpisov Evropskih skupnosti (tretji odstavek 47. člena);

– se lahko uvažuje reprodukcijski material, ki ne ustreza pogojem za trženje v skladu s tem zakonom, če o dovoljenju za trženje reprodukcijskega materiala na območju Republike Slovenije, ki ne ustreza pogojem za trženje na območju Evropske unije, predhodno odloči Evropska komisija, oziroma če je dovoljenje za uvoz izdala država članica Evropske unije (48. člen);

– mora ministrstvo o vseh postopkih in ukrepih, ki se izvajajo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, obveščati države članice Evropske unije in Evropsko komisijo;

– mora Republika Slovenija organom Evropske komisije omogočiti nadzor nad izvajanjem predpisov Evropskih skupnosti s področja reprodukcijskega materiala;

– se pristojnosti ministra iz drugega odstavka 10. člena, petega odstavka 16. člena ter drugega in tretjega odstavka 19. člena tega zakona prenesejo na Evropsko komisijo;

– ima ministrstvo pravico pridobiti od držav članic Evropske unije podatke o izhodiščnem materialu, odobrenem za pridelovanje reprodukcijskega materiala na njihovem ozemlju, informacije o pošiljkah reprodukcijskega materiala, namenjenih trženju na območju Republike Slovenije, in karte provenienčnih območij;

– se določbe tega zakona, ki bi lahko omejevale prost pretok blaga znotraj Evropske unije, ne uporabljajo za drevesne vrste in umetne križance, ki niso zajete v predpisih Evropskih skupnosti s področja reprodukcijskega materiala.

Do dne pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji oziroma do preteka prehodnega obdobja iz Evropskega sporazuma o pridružitvi med Republiko Slovenijo na eni strani in Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami, ki delujejo v okviru Evropske unije, na drugi strani (Uradni list RS-MP, št. 13/97), se lahko v register dobaviteljev iz druge-

ga odstavka 21. člena tega zakona vpišejo tudi družbe in državljani Evropskih skupnosti.

74. člen

(predpisi, ki prenehajo veljati oziroma se prenehajo uporabljati)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe zakona o semenu in sadikah (Uradni list SRS, št. 42/73, 45/73 – popravek in 29/86), ki se nanašajo na gozdno seme in sadike.

Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati določbe, ki se nanašajo na gozdno seme in sadike, v naslednjih predpisih:

- zakonu o potrjevanju novih sort, dovolitvi introdukcije tujih sort in o varstvu sort kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 38/80, 82/90 in 86/98);

- pravilniku o postopku za priznanje novega selekcioniranega gozdnega semena (Uradni list SFRJ, št. 30/67);

- pravilniku o metodi in postopku za priznanje novega vzgojenega in domačega ter udomačenega tujega selekcioniranega gozdnega sadilnega materiala ter o postopku za dovoljenje, da se vpelje v proizvodnjo tuj gozdni sadilni material (Uradni list SFRJ, št. 14/68);

- pravilniku o kakovostnih normah in drugih pogojih za promet gozdnega semena ter o enotni metodi za njegovo analizo (Uradni list SFRJ, št. 45/68);

- pravilniku o pogojih za priznavanje gozdnega sadilnega materiala (Uradni list SFRJ, št. 45/68);

- pravilniku o kakovostnih normah in drugih pogojih za promet gozdnega sadilnega materiala (Uradni list SFRJ, št. 45/68);

- pravilniku o enotni metodi za preizkušanje sort topolov in vrb na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 9/89);

- pravilniku o enotni metodi za preizkušanje sort gozdnih listavcev na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 9/89);

- pravilniku o enotni metodi za preizkušanje sort gozdnih iglavcev na poskusnem polju in v laboratoriju in o enotni metodi za obdelavo rezultatov preizkušanja, dobljenih na poskusnem polju in v laboratoriju (Uradni list SFRJ, št. 9/89);

- pravilniku o registru novih domačih sort oziroma evidenci tujih sort kmetijskih in gozdnih rastlin, za katere je dovoljena introdukcija (Uradni list SFRJ, št. 56/89);

- pravilniku o vsebini in podatkih, ki jih mora vsebovati zahteva za potrditev nove sorte (kultivarja) oziroma za dovolitev introdukcije tuje sorte (kultivarja) kmetijskih in gozdnih rastlin, in o imenu sorte (Uradni list SFRJ, št. 56/89);

- odredbi o prometu gozdnega semena, ki ni selekcionirano ali ni normalno (Uradni list SFRJ, št. 3/69);

- odredbi o višini stroškov postopka za dovolitev introdukcije tuje sorte kmetijskih in gozdnih rastlin (Uradni list SFRJ, št. 30/91).

75. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-06/02-1/1

Ljubljana, dne 12. junija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2811. Zakon o najemu kredita pri Evropski investicijski banki v znesku 20 milijonov evrov za financiranje ekološke sanacije Rudnika urana Žirovski vrh (ZNKRŽV)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o najemu kredita pri Evropski investicijski banki v znesku 20 milijonov evrov za financiranje ekološke sanacije Rudnika urana Žirovski vrh (ZNKRŽV)

Razlašam zakon o najemu kredita pri Evropski investicijski banki v znesku 20 milijonov evrov za financiranje ekološke sanacije Rudnika urana Žirovski vrh (ZNKRŽV), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. junija 2002.

Št. 001-22-66/02

Ljubljana, dne 20. junija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O NAJEMU KREDITA PRI EVROPSKI INVESTICIJSKI BANKI V ZNESKU 20 MILIJONOV EVROV ZA FINANCIRANJE EKOLOŠKE SANACIJE RUDNIKA URANA ŽIROVSKI VRH (ZNKRŽV)

1. člen

Republika Slovenija najame kredit pri Evropski investicijski banki za namen financiranja ekološke sanacije Rudnika urana Žirovski vrh v znesku 20 milijonov evrov v tolarški protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan črpanja pod naslednjimi pogoji:

- znesek kredita: 20 milijonov evrov; kredit se črpa v evrih ali drugi valuti članic EU, oziroma v katerikoli valuti, s katero se trguje na mednarodnem denarnem trgu;

- poseben pogoj za prvo črpanje: Republika Slovenija kot posojiljemalka se zavezuje, da bo v primeru, če tretja oseba proti EIB sproži postopek zaradi okoliščin, nastalih v zvezi s projektom ali njegovo implementacijo, sodelovala z Banko ter brezpogojno poravnala vse nastale stroške, vključno z odškodninami, pravnimi stroški, sodnimi stroški ipd.;

- obrestna mera: obrestna mera, ki jo določi EIB Luksemburg za izbrano valuto črpanja ne bo presegala trimesečne obrestne mere na mednarodnih trgih, povečane za 25 bazičnih točk. Obrestna mera je lahko stalna (fiksna) ali spremenljiva (variabilna). Kreditojemalec se za obrestno mero odloča za vsak črpani znesek posebej;

- drugi stroški: (a) nadomestilo za odlog napovedanega črpanja kredita: 1% vrednosti najavljenega črpanja letno; (b) nadomestilo za odpoved napovedanega črpanja kredita: 0,75% vrednosti odpovedanega črpanja letno; (c) zamudne obresti: višja od: (i) redne obrestne mere, povečane za 25 bazičnih točk ali (ii) medbančne obrestne mere za enome-sečne depozite v predmetni valuti (za USD v Londonu in za EUR na evro področju), povečane za 200 bazičnih točk;

- rok za zadnje črpanje kredita: 15. marec 2006;

- rok odplačila: 10 do 15 let z vključenim 4,5-letnim moratorijem na odplačilo glavnice, z začetkom odplačevanja glavnice 15. 3. 2007 in koncem 15. 6. 2016 ali 2021.

2. člen

Pogodbo o najemu kredita z Evropsko investicijsko banko v imenu Republike Slovenije podpiše minister, pristojen za finance.

3. člen

Sredstva za izpolnjevanje obveznosti iz pogodbe o najemu kredita se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-03/02-111/1

Ljubljana, dne 12. junija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2812. Zakon o spremembah in dopolnitvi zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (ZPSPID-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (ZPSPID-A)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvi zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (ZPSPID-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 13. junija 2002.

Št. 001-22-70/02

Ljubljana, dne 24. junija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O PRVEM POKOJNINSKEM SKLADU REPUBLIKE SLOVENIJE IN PREOBLIKOVANJU POOBLAŠČENIH INVESTICIJSKIH DRUŽB (ZPSPID-A)

1. člen

V zakonu o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 50/99 in 106/99 – v nadaljnjem besedilu: ZPSPID) se drugi odstavek 15. člena spremeni tako, da se glasi:

“(2) Upravljanje Prvega pokojninskega sklada obsega opravljanje naslednjih nalog:

1. upravljanje premoženja Prvega pokojninskega sklada,

2. vodenje računov zavarovancev,

3. nadzor nad pravilnostjo izračunavanja zahtevanih kritij in matematičnih rezervacij za izpolnitev obveznosti pokojninskega sklada iz naslova pokojninskih rent zavarovancem,

4. izračunavanje in izplačevanje pokojninskih rent zavarovancem.“

2. člen

V 23. členu se za drugim odstavkom doda tretji odstavek, ki se glasi:

“(3) Revizijo pravilnosti poslovanja Prvega pokojninskega sklada vsako leto opravi Računsko sodišče.“

3. člen

V 28. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(5) Pravica do zamenjave iz 30. člena tega zakona se lahko uresniči najkasneje do 31. 12. 2002.“

4. člen

Prvi odstavek 33. člena se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Pooblaščenice investicijske družbe se morajo najkasneje do 31. 12. 2003 uskladiti z določbami ZISDU o investicijskih družbah, bodisi preoblikovati v redno delniško družbo.“

5. člen

Prvi odstavek 35. člena se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Če družba za upravljanje pooblaščenice investicijske družbe, ki jo upravlja, ne preoblikuje v roku in v skladu s prvim odstavkom 33. člena tega zakona, ji preneha dovoljenje za upravljanje pooblaščenice investicijske družbe in izgubi pravico do provizije po pogodbi o upravljanju pooblaščenice investicijske družbe.“

6. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 412-01/99-23/7

Ljubljana, dne 13. junija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2813. Zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (ZVVJTO)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in drugega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (ZVVJTO)

Razlašam zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (ZVVJTO), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 16. maja 2002 in o njem ponovno odločal na seji 18. junija 2002.

Št. 001-22-71/02

Ljubljana, dne 27. junija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O VRAČANJU VLAGANJ V JAVNO TELEKOMUNIKACIJSKO OMREŽJE (ZVVJTO)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa upravičence, zavezanca, višino vračila, način in pogoje vračanja vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje.

2. člen

(upravičenci)

Upravičenci do vračila vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje Telekom Slovenije, d.d. so fizične osebe, lokalne skupnosti in njihovi pravni nasledniki, ki so z namenom pridobitve telefonskega priključka za sebe ali za druge do 1. januarja 1995 sklepale pogodbe s pravnimi predniki Telekom Slovenije, d.d. (v nadaljnjem besedilu: PTT organizacije) in Samoupravnimi interesnimi skupnostmi za poštni, telegrafski in telefonski promet (v nadaljnjem besedilu: SIS).

3. člen

(zavezanec)

Zavezanec za vračilo vlaganj iz prejšnjega člena tega zakona je Republika Slovenija.

4. člen

(višina vračila)

(1) Osnova za vračilo vlaganj je pogodbena vrednost iz pogodbe iz 2. člena tega zakona, zmanjšana za:

1. morebitno neplačano priključnino, ki so jo v istem času na istem geografskem območju plačali naročniki PTT organizacij, ki takšnih pogodb niso sklenili,

2. morebitno neplačani prispevek SIS,

3. morebitna namenska sredstva iz državnega proračuna.

(2) Upravičencu pripada vračilo v denarnih sredstvih, izračunano v naslednjih odstotkih od osnove iz prejšnjega odstavka tega člena:

1. za pogodbe, sklenjene od leta 1974–1980: 20%,

2. za pogodbe, sklenjene od leta 1981–1983: 25%,

3. za pogodbe, sklenjene od leta 1984–1987: 30%,

4. za pogodbe, sklenjene od leta 1988–1990: 35%,

5. za pogodbe, sklenjene od leta 1991–1994: 40%.

(3) Znesek iz prejšnjega odstavka tega člena se vrne tako, da se višina izračunanega vračila preračuna v nemške marke (v nadaljnjem besedilu: DEM) po srednjem tečaju Banke Slovenije oziroma njene pravne predhodnice na dan sklenitve pogodbe. Dobljeni znesek v DEM se preračuna v EUR po nepreklicno določenem menjalnem razmerju na dan 1. januarja 1999, ki znaša 1,95583 DEM za 1 EUR, in se nato preračuna v slovenske tolarje po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan izplačila vračila.

5. člen

(ustanovitev komisije)

(1) Svet Agencije Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona na podlagi drugega odstavka 12. člena zakona o Agenciji Republike Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo (Uradni list RS, št. 7/93) ustanovi posebno komisijo (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki opravlja strokovne in tehnične naloge na podlagi tega zakona.

(2) V treh mesecih po njeni ustanovitvi komisija na podlagi podatkov iz četrtega odstavka 8. člena tega zakona sestavi predlog tabele, iz katerega so razvidne višine priključnine v posameznih časovnih obdobjih in geografskih

območjih PTT organizacij, prispevek za SIS in srednji tečaji Banke Slovenije oziroma njene pravne predhodnice za preračun zneskov v DEM kot podlago za ugotavljanje višine vračila iz prejšnjega člena tega zakona.

(3) Minister, pristojen za telekomunikacije, sprejme tabelo iz prejšnjega odstavka tega člena in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

6. člen

(lokalne skupnosti kot upravičenci)

(1) Lokalna skupnost, ki nastopa kot upravičenec iz 2. člena tega zakona, v roku dveh mesecev po sklenitvi pisne poravnave iz drugega odstavka 8. člena tega zakona ali pravnomočno končanem nepravdnem postopku za določitev odškodnine iz petega odstavka 8. člena objavi na krajevno običajen način seznam fizičnih in pravnih oseb, ki nastopajo kot dejanski končni upravičenci.

(2) Lokalna skupnost s predpisom, ki ga izda v roku dveh mesecev od uveljavitve zakona, podrobneje določi način sestave seznama, način ugotavljanja sorazmernih deležev vračila ter pogoje in roke vračanja teh deležev.

(3) Prejeto vračilo vrne lokalna skupnost v celoti v deležih, sorazmernih vlaganjem oseb, navedenih na seznamu iz prejšnjega odstavka tega člena. Lokalna skupnost začne vračati v roku 30 dni po prejemu vračila iz sklada za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (v nadaljnjem besedilu: sklad).

(4) Sorazmerni del vračil, ki pripadajo lokalni skupnosti iz naslova namenskih sredstev samoprispevka, mora lokalna skupnost nameniti izključno za investicije v infrastrukturo na območju, na katerem so bila zbrana sredstva samoprispevka.

II. POSTOPEK VRAČANJA VLAGANJ

7. člen

(vlaganje zahtevka)

(1) Zahtevek lahko vložijo upravičenec iz 2. člena tega zakona v roku štirih mesecev od objave poziva, ki ga komisija iz 5. člena tega zakona objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, sicer se zahtevek ne upošteva.

(2) Zahtevek se s priloženimi dokazili vložijo pri krajevno pristojnem državnem pravobranilstvu glede na sedež PTT organizacije oziroma SIS, v katera so bila opravljena vlaganja.

8. člen

(postopek pri državnem pravobranilcu)

(1) Vlagatelj zahtevka lahko dokazuje obstoj pravice do vračila vlaganj le s pogodbo iz 2. člena tega zakona. Pogodbena vrednost vlagatelj zahtevka dokazuje s pogodbo, računi in drugimi verodostojnimi listinami ali dokumenti.

(2) Državni pravobranilec na podlagi priloženih dokazov in tabele iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona sestavi predlog za sklenitev pisne poravnave, ki se vroči vlagatelju zahtevka po določbah zakona, ki ureja pravni postopek, za osebno vročitev stranki, in z navedbo roka, v katerem se lahko sklene pisna poravnava, pri čemer rok ne sme biti daljši od treh mesecev.

(3) Pisna poravnava, ki jo podpišeta vlagatelj zahtevka in državni pravobranilec, je izvršilni naslov za sodno izvršbo v breme sklada.

(4) Telekom Slovenije, d.d. je dolžan komisiji in upravičencu, ki izkaže pravni interes, predložiti vse podatke, s katerimi razpolaga, in omogočiti vpogled v dokumentacijo, ki se nanaša na vračila vlaganj, ki so predmet tega zakona.

(5) Če vlagatelj zahtevka in državni pravobranilec ne skleneta pisne poravnave v roku, določenem v drugem odstavku tega člena, lahko vlagatelj zahtevka v dveh mesecih po preteku navedenega roka začne postopek pred pristoj-

nim sodiščem. Pri odločanju glede vračila vlaganj se smiselno uporabljajo določbe glede določitve odškodnine, določene v zakonu, ki ureja nepravdni postopek.

9. člen

(pravno nasledstvo)

(1) Če vlagatelj zahtevka ni pogodbeni stranka iz 2. člena tega zakona, mora državnemu pravobranilcu predložiti dokaz o pravnem nasledstvu.

(2) Kolikor ga mora vlagatelj zahtevka še pridobiti, državni pravobranilec odloži sklenitev pisne poravnave do pridobitve dokaza o pravnem nasledstvu.

10. člen

(pristojni organ za zbiranje zakonitih izvršilnih naslovov)

(1) Upravičenec mora v 30 dneh od dneva sklenitve pisne poravnave le-to dostaviti komisiji.

(2) Komisija o upravičencih, ki so ji dostavili zakonit izvršilni naslov, mesečno pripravlja seznam, ki vsebuje vse podatke, ki so potrebni, da se vračilo izvede ter ta seznam zadnji dan tekočega meseca posreduje organu, ki upravlja s skladom iz 11. člena tega zakona.

11. člen

(sklad za vračanje vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje)

(1) Z namenom izvajanja tega zakona ustanovi Republika Slovenija na podlagi tega zakona sklad kot evidenčni račun v okviru državnega proračuna.

(2) Vir financiranja sklada je kupnina od prodaje državnega deleža v Telekomu Slovenije, d.d.

(3) Sklad se ustanovi za čas do dokončne izvedbe vračil vlaganj tistim upravičencem, ki so v roku iz drugega odstavka 12. člena tega zakona komisiji dostavili zakonit izvršilni naslov.

(4) Upravitelj sklada je ministrstvo, ki je pristojno za telekomunikacije.

12. člen

(začetek vračanja)

(1) Kupnina od prodaje državnega deleža v Telekomu Slovenije, d.d. se v višini, ki je potrebna za izvedbo tega zakona, izloči v sklad.

(2) Zneski iz tretjega in petega odstavka 8. člena tega zakona se začnejo vračati upravičencem v roku treh mesecev po izvedeni privatizaciji državnega deleža v Telekomu Slovenije, d.d.

(3) Začetek vračanj komisija objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Komisija preneha obstajati, ko posreduje zadnji seznam v mesecu objave začetka vračanj vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje.

(4) Po poteku roka iz drugega odstavka tega člena upravitelj sklada na podlagi seznamov iz drugega odstavka 10. člena tega zakona začne vračati zneske iz 4. člena tega zakona, in sicer po vrstnem redu prispetja zakonitega izvršilnega naslova na komisijo.

13. člen

(neporabljena sredstva)

Po poteku časa obstoja sklada se sredstva, ki so v skladu ostala neporabljena, vplačajo v proračun in se porabijo v namen vračil upravičencem z zakonitim izvršilnim naslovom.

III. NADZOR

14. člen

(pristojnosti za nadzor)

Nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona opravljajo inšpektorji, ki so pristojni za proračun.

IV. KAZENSKA DOLOČBA

15. člen

(prekrški)

Z denarno kaznijo 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba lokalne skupnosti, če:

1. v roku ne objavi na krajevno običajen način seznama fizičnih in pravnih oseb, ki nastopajo kot dejanski končni upravičenci (prvi odstavek 6. člena),

2. v roku ne izda predpisa in ne vrača v skladu z določili predpisa (drugi in tretji odstavek 6. člena),

3. v roku ne začne vračati v deležih sorazmernih vlaganjem oseb, navedenih na seznamu (tretji odstavek 6. člena).

V. KONČNA DOLOČBA

16. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-08/02-13/1

Ljubljana, dne 18. junija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

2814. Zakon o Banki Slovenije (ZBS-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o Banki Slovenije (ZBS-1)

Razglašam zakon o Banki Slovenije (ZBS-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 19. junija 2002.

Št. 001-22-72/02

Ljubljana, dne 27. junija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O BANKI SLOVENIJE (ZBS-1)

1. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(Status Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije je centralna banka Republike Slovenije.

(2) Banka Slovenije je pravna oseba javnega prava, ki samostojno razpolaga z lastnim premoženjem.

(3) Banka Slovenije je v izključni državni lasti s finančno in upravljalno avtonomijo.

2. člen

(Položaj Banke Slovenije)

Banka Slovenije ter člani njenih organov odločanja so neodvisni in pri opravljanju nalog po tem zakonu niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerihkoli organov, niti se ne smejo nanje obračati po navodila ali usmeritve.

3. člen

(Sedež Banke Slovenije)

- (1) Banka Slovenije ima sedež v Ljubljani.
- (2) Banka Slovenije posluje pod imenom "Banka Slovenije".

4. člen

(Cilj Banke Slovenije)

Temeljni cilj Banke Slovenije je stabilnost cen. V okviru zagotavljanja cenovne stabilnosti Banka Slovenije podpira splošno ekonomsko politiko in si prizadeva za finančno stabilnost, upoštevajoč načeli odprtega tržnega gospodarstva in proste konkurence.

2. KAPITAL IN REZERVE BANKE SLOVENIJE

5. člen

(Osnovni kapital Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije ima osnovni kapital, ki se oblikuje iz dela splošnih rezerv Banke Slovenije v višini 2 milijard tolarjev na dan uveljavitve tega zakona.

(2) Osnovni kapital Banke Slovenije se lahko poveča iz oblikovanih splošnih rezerv v višini, ki jo določi Svet Banke Slovenije.

6. člen

(Rezerve Banke Slovenije)

(1) Rezerve Banke Slovenije sestavljajo splošne rezerve in posebne rezerve.

(2) Splošne rezerve so namenjene kritju splošnih tveganj pri poslovanju Banke Slovenije. Posebne rezerve so namenjene pokrivanju tečajnih in cenovnih tveganj.

(3) Posebne rezerve se oblikujejo v višini nerealiziranih prihodkov iz naslova tečajnih in cenovnih sprememb.

(4) Višina splošnih rezerv ni omejena in se oblikuje iz presežka prihodkov nad odhodki v skladu z delitvijo le-tega iz 50. člena tega zakona.

3. IZDAJANJE BANKOVCEV IN KOVANCEV

7. člen

(Izdajanje bankovcev)

(1) Banka Slovenije je pooblaščenca za izdajanje bankovcev, ki so neomejeno zakonito plačilno sredstvo v Republiki Sloveniji ter za določanje apoenov in njihovih glavnih znamenj.

(2) Denarno enoto Republike Slovenije določa poseben zakon.

(3) Obveznost na podlagi izdanih bankovcev je za Banko Slovenije trajna.

8. člen

(Izdajanje kovancev)

(1) Republika Slovenija izdaja kovance, ki so omejeno zakonito plačilno sredstvo in določa apoene ter njihova glavna znamenja. Banka Slovenije ob soglasju ministrstva, pristojnega za finance določa zgornjo mejo poravnavanja dolžniško-upniških razmerij s kovanci, ki jo je upnik dolžan spoštovati.

(2) Strokovne in tehnične naloge v zvezi z izdajo kovancev opravlja Banka Slovenije na podlagi pogodbe med Banko Slovenije in ministrstvom, pristojnim za finance.

(3) Izdajanje priložnostnih kovancev je urejeno s posebnim zakonom.

9. člen

(Oskrbovanje območja Republike Slovenije z bankovci in kovanci)

(1) Banka Slovenije odloča o dajanju bankovcev in kovancev v obtok in o njihovem jemanju iz obtoka in organizira oskrbovanje območja Republike Slovenije z bankovci in kovanci.

(2) Najnižji apoen v prometu, s katerim se zaokroži končni obračun v gotovinskem in brezgotovinskem plačilnem prometu in v poslovnih knjigah, določi Banka Slovenije.

(3) Bankovci in kovanci, ki se vzamejo iz obtoka se zamenjajo v rokih in na način, ki jih določi Banka Slovenije.

(4) Banka Slovenije zamenja bankovce in kovance, ki so postali neprimerni za promet, in sicer: obrabljene bankovce v polnem znesku, poškodovane bankovce in kovance pa po pogojih, ki jih sama določi.

(5) Banka Slovenije lahko s podzakonskimi predpisi uredi vsa vprašanja povezana z izdajanjem in oskrbovanjem bankovcev ter oskrbovanjem kovancev.

10. člen

(Pristnost bankovcev in kovancev)

Banka Slovenije ima izključno pravico dajati strokovno mnenje o pristnosti bankovcev in kovancev, ki se glasijo na slovenski tolar.

4. NALOGE BANKE SLOVENIJE

4.1. Splošne določbe

11. člen

(Naloge Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem denarne politike)

Pri uresničevanju nalog in pooblastil po tem in drugih zakonih, Banka Slovenije predvsem:

1. oblikuje in uresničuje denarno politiko,
2. oblikuje in uresničuje denarni nadzor,
3. je odgovorna za splošno likvidnost bančnega sistema,
4. sodeluje pri transakcijah na deviznih in finančnih trgih,
5. sprejema v depozit sredstva bank in hranilnic,
6. odpira račune bankam in hranilnicam,
7. ureja plačilne sisteme.

12. člen

(Druge naloge Banke Slovenije)

Poleg nalog iz prejšnjega člena tega zakona Banka Slovenije opravlja tudi druge naloge, posebej pa:

1. upravlja z deviznimi sredstvi, kakor tudi z drugo aktivo, ki ji je zaupana,
2. lahko deluje kot plačilni in/ali fiskalni agent države ter kot predstavnik države v mednarodnih finančnih organizacijah v skladu z zakonom,
3. odpira račune državnim organom in osebam javnega prava in drugim udeležencem na denarnem trgu,
4. v primeru potreb sprejema v depozit sredstva oseb iz prejšnje točke,
5. oblikuje, uveljavlja in nadzoruje sistem pravil za varno in skrbno poslovanje bank in hranilnic,
6. zagotavlja informacijski sistem za nemoteno opravljanje vseh svojih funkcij,
7. odpira račune drugim finančnim institucijam (klirinško depotni družbi in borzno posredniškim družbam), s katerimi sklene pogodbo.

13. člen

(Informacijski sistem Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije je odgovorna za evidentiranje, zbiranje, obdelavo in izkazovanje podatkov in informacij, ki se nanašajo na uresničevanje njenih funkcij po tem zakonu in po drugih zakonih.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva od pravne osebe ali podružnice tujih pravnih oseb informacije, ki jih potrebuje zaradi obveznosti iz prvega odstavka tega člena ali zaradi izvrševanja drugih nalog po tem ali drugem zakonu.

(3) Banka Slovenije predpiše način in obseg evidentiranja, zbiranja, obdelave, izkazovanja in prenosa podatkov in informacij, potrebnih za izvajanje svojih funkcij iz tega in drugih zakonov.

(4) Banka Slovenije in ministrstvo, pristojno za finance, sta si dolžna posredovati podatke in informacije, ki so pomembni za delovanje denarnega in finančnega sistema.

14. člen (Plačilni sistemi)

(1) Banka Slovenije v skladu s pooblastilom iz 11. člena tega zakona usmerja, vodi, podpira in nadzira delovanje plačilnih sistemov.

(2) Banka Slovenije opravlja nadzor nad zakonitostjo in pravilnostjo delovanja plačilnih sistemov v Republiki Sloveniji po tem in drugih zakonih.

4.2. Denarna politika in politika deviznega tečaja

15. člen (Denarni ukrepi in nadzor)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z nalogami iz 11. in 12. člena tega zakona sprejema ukrepe in izvaja nadzor.

(2) Pri izvajanju pooblastil iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije:

1. opredeli pogoje in instrumente za uravnavanje kreditne aktivnosti in likvidnosti bank in hranilnic ter pogoje in instrumente za uravnavanje količine denarja v obtoku,

2. za doseganje ciljev denarne politike in politike deviznega tečaja sprejema ukrepe v zvezi z obrestnimi merami in deviznim tečajem.

(3) Banka Slovenije določi splošne pogoje in pravila za operacije, ki jih izvaja na podlagi prejšnjega odstavka tega člena.

16. člen (Denarni trg)

(1) Za trgovanje na denarnem trgu po tem zakonu se šteje trgovanje s finančnimi instrumenti z ročnostjo, krajšo od enega leta, zlasti:

– trgovanje s kratkoročnimi dolžniškimi vrednostnimi papirji,
– začasni nakup in začasna prodaja vrednostnih papirjev,

– trgovanje z izvedenimi finančnimi instrumenti, katerih cena je odvisna od obrestnih mer oziroma cen tujih valut.

(2) Banka Slovenije lahko po predhodnem soglasju Agencije za trg vrednostnih papirjev določi pravila trgovanja na denarnem trgu, v katerih določi zlasti:

– finančne instrumente, za katere veljajo pravila,
– pravila za trgovanje,
– pravila za poravnavo sklenjenih poslov,
– pravila za izračun in objavo podatkov o sklenjenih poslih.

17. člen (Operacije na odprtem trgu)

(1) Zaradi uresničevanja ciljev in izpolnjevanja nalog denarne politike lahko Banka Slovenije na finančnih trgih kupuje ali prodaja, promptno ali terminsko, dokončno ali začasno, posoja ali si izposoja tržne in netržne finančne instrumente, vključno s plemenitimi kovinami, ter izdaja vrednostne papirje v domači ali v tujih valutah in zanje vodi register.

(2) Banka Slovenije določi pogoje in splošna pravila svojih operacij na odprtem trgu.

18. člen

(Kreditni in posojilni posli)

(1) Zaradi uresničevanja ciljev in izpolnjevanja nalog po tem zakonu lahko Banka Slovenije z bankami in hranilnicami in drugimi tržnimi udeleženci sklepa kreditne in posojilne posle, ki temeljijo na ustreznem zavarovanju.

(2) Banka Slovenije določi pogoje kreditne in posojilne ponudbe, oblike poslov in vrsto premoženja za zavarovanje.

19. člen

(Obvezne rezerve)

(1) Banka Slovenije določa obliko in višino obveznih rezerv bank in hranilnic in predpiše določen odstotek sredstev, ki jih morajo banke in hranilnice imeti na računu pri Banki Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko določi različne odstotke po vrsti, rokih in velikosti depozitov in drugih sredstev bank in hranilnic, oziroma lahko določi, da se za določene depozite in druga sredstva ne obračunava obveznih rezerv.

(3) Banka Slovenije obreštuje sredstva obveznih rezerv in določa nadomestilo za nedosežene in nepravilno uporabljene obvezne rezerve.

(4) Banka Slovenije določa način in roke za izračun, izpolnitev in uporabo obveznih rezerv.

20. člen

(Drugi instrumenti denarne politike)

Zaradi uresničevanja ciljev in izpolnjevanja nalog, ki jih ima po tem zakonu, lahko Banka Slovenije odloči o uporabi drugih instrumentov denarne politike za katere oceni, da so potrebni.

21. člen

(Politika deviznega tečaja)

Banka Slovenije vodi politiko tečaja domače valute, ki je skladna z doseganjem temeljnega cilja iz 4. člena tega zakona.

22. člen

(Operacije na deviznih trgih)

(1) Banka Slovenije uresničuje politiko deviznega tečaja v skladu s cilji in pooblastili za vodenje denarne politike predvsem pa:

1. z nakupi in prodajami, promptnimi in terminskimi, začasnimi in dokončnimi, deviz ali katerekoli oblike deviznih dobroimetij, vključno z vrednostnimi papirji v tuji valuti, ter plemenitih kovin,

2. z vsemi vrstami bančnih poslov z domačimi in tujimi institucijami vključno s posojanjem in izposojanjem.

(2) Banka Slovenije lahko pri operacijah iz prejšnjega odstavka posluje z drugimi centralnimi bankami, tujimi finančnimi institucijami ter mednarodnimi finančnimi organizacijami.

(3) Banka Slovenije je imetnik in upravljalec deviznih dobroimetij, ki jih pridobiva v operacijah na deviznih trgih ali v drugih oblikah bančnih operacij.

4.3. Nadzor nad bankami in hranilnicami

23. člen

(Nadzor nad poslovanjem bank in hranilnic)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad bankami, hranilnicami in drugimi osebami na podlagi zakona, ki ureja bančništvo in na tej podlagi oblikuje, uveljavlja in nadzoruje sistem pravil, ki zagotavljajo standarde varnega poslovanja bank in hranilnic.

(2) Pri oblikovanju sistema pravil, uresničevanju nadzora in pri ukrepanju iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva standarde in priporočila, ki jih v ta namen oblikujejo pristojne domače in mednarodne institucije.

4.4. **Financiranje javnega sektorja in razmerje Banke Slovenije do Državnega zbora in drugih organov Republike Slovenije**

24. člen

(Prepoved kreditiranja in financiranja javnega sektorja)

(1) Banka Slovenije ne sme odobravati okvirnih in drugih kreditov organom Republike Slovenije, Evropske unije ali državam članicam Evropske unije ali njihovim regionalnim, lokalnim organom in drugim osebam javnega prava.

(2) Banka Slovenije ne sme dati garancij za obveznosti subjektov iz prejšnjega odstavka in ne sme od njih kupovati njihovih dolžniških instrumentov.

25. člen

(Izjeme od prepovedi kreditiranja in financiranja javnega sektorja)

Omejitve iz prejšnjega člena ne veljajo za:

1. banke, hranilnice in druge finančne institucije, ki so v javni lasti, če morajo izpolnjevati enake pogoje kot druge banke, hranilnice in finančne institucije,
2. za potrebe financiranja obveznosti Republike Slovenije do Mednarodnega denarnega sklada,
3. posle, ki zadevajo izdajanje kovancev in ne presegaajo 10% vrednosti kovancev v obtoku,
4. premostitvene kredite javnemu sektorju znotraj enega dneva brez možnosti obnavljanja.

26. člen

(Poročanje Državnemu zboru)

Banka Slovenije o svojem delu najmanj polletno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije.

27. člen

(Posli za Republiko Slovenijo)

(1) Sredstva proračuna Republike Slovenije se vodijo pri Banki Slovenije.

(2) Banka Slovenije in ministrstvo, pristojno za finance s pogodbo določita vrsto, obseg, pogoje in način uresničevanja poslova za Republiko Slovenijo iz 12. člena tega zakona.

5. ORGANI BANKE SLOVENIJE

5.1. **Splošna določba**

28. člen

(Organa Banke Slovenije)

Organa Banke Slovenije sta guverner Banke Slovenije in Svet Banke Slovenije.

5.2. **Guverner Banke Slovenije**

29. člen

(Pristojnosti guvernerja Banke Slovenije)

(1) Guverner Banke Slovenije vodi poslovanje in organizira delo ter zastopa Banko Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije izvršuje odločitve Sveta Banke Slovenije in izdaja posamične in splošne akte Banke Slovenije, ki niso v pristojnosti Sveta Banke Slovenije.

(3) Guverner Banke Slovenije lahko izdaja navodila za izvajanje sklepov Sveta Banke Slovenije.

5.3. **Svet Banke Slovenije**

30. člen

(Sestava Sveta Banke Slovenije)

(1) Svet Banke Slovenije sestavlja devet članov. Člani Sveta Banke Slovenije so: guverner, štirje viceguvernerji in štirje člani.

(2) Guverner Banke Slovenije je predsednik Sveta Banke Slovenije.

(3) Guverner Banke Slovenije pooblasti enega od viceguvernerjev za namestnika.

31. člen

(Pristojnosti Sveta Banke Slovenije)

(1) Svet Banke Slovenije odloča o zadevah, ki so na podlagi tega ali drugih zakonov v pristojnosti Banke Slovenije.

(2) Svet Banke Slovenije odloča o zadevah iz svojega delovnega področja na sejah.

(3) Svet Banke Slovenije sprejme poslovnik o svojem delu.

(4) Svet Banke Slovenije odloča z dvotretjinsko večino vseh svojih članov.

32. člen

(Druge zadeve v pristojnosti Sveta Banke Slovenije)

(1) Svet Banke Slovenije odloča tudi o drugih zadevah, ki zadevajo poslovanje Banke Slovenije, in sicer:

1. predlaga zunanjega revizorja,
2. ureja pravice in obveznosti iz delovnih razmerij za člane Sveta Banke Slovenije,
3. ugotavlja nezdržljivost opravljanja funkcij članov Sveta Banke Slovenije,
4. se opredeljuje o notranjih administrativnih vprašanjih Banke Slovenije.

(2) Svet Banke Slovenije z ugotovitvami iz 3. točke prejšnjega odstavka tega člena seznanja Državni zbor.

33. člen

(Sodelovanje drugih oseb na sejah Sveta Banke Slovenije)

(1) Na sejah Sveta Banke Slovenije lahko sodelujeta predstavnik odbora Državnega zbora, pristojnega za finance in monetarno politiko in minister, pristojen za finance, vendar nimata pravice glasovati.

(2) Svet Banke Slovenije lahko glede na vrsto posameznih vprašanj v obravnavi, na sejo vabi tudi strokovnjake za ta vprašanja.

34. člen

(Objava predpisov Banke Slovenije)

Banka Slovenije splošne akte, ki jih sprejme Svet Banke Slovenije, objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5.4. **Postopek imenovanja in razrešitve guvernerja, viceguvernerjev in članov Sveta Banke Slovenije**

35. člen

(Imenovanje guvernerja Banke Slovenije)

Guvernerja Banke Slovenije imenuje Državni zbor za šest let na predlog predsednika Republike Slovenije in je lahko ponovno imenovan.

36. člen

(Imenovanje viceguvernerjev in članov Sveta Banke Slovenije)

Viceguvernerje in člane Sveta Banke Slovenije, imenuje Državni zbor za šest let na predlog predsednika Republike Slovenije in so lahko ponovno imenovani.

37. člen

(Postopki imenovanja guvernerja, viceguvernerjev in članov Sveta Banke Slovenije)

(1) Guverner Banke Slovenije obvesti predsednika Republike Slovenije in Državni zbor o izteku mandata člana Sveta Banke Slovenije najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata.

(2) Predsednik Republike Slovenije objavi v 30 dneh po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka tega člena v

Uradnem listu Republike Slovenije poziv za zbiranje predlogov možnih kandidatov za člana Sveta Banke Slovenije.

(3) Predloge je potrebno poslati v roku, ki ne sme biti krajši od 30, v primeru predčasne prenehanja mandata pa ne krajši od 15 dni po objavi poziva. Predlogi morajo biti obrazloženi, posebej mora biti priloženo pisno soglasje možnega kandidata, da je kandidaturo pripravljen sprejeti.

(4) Izmed prijavljenih možnih kandidatov za člane Sveta Banke Slovenije predsednik Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru kandidate za člane Sveta Banke Slovenije, lahko pa predlaga tudi druge kandidate. Predlog poda v 30 dneh po izteku roka iz prejšnjega odstavka. Vsak predlog kandidature mora biti obrazložen in priložena mora biti pisna izjava kandidata, da sprejema kandidaturo.

(5) Državni zbor mora glasovati o predlaganem kandidatu za člana Sveta Banke Slovenije v 30 dneh po predložitvi predloga. Glasovanje je tajno. Predlagani kandidat je imenovan, če zanj glasuje večina vseh poslancev.

(6) Če predlagani kandidat za člana Sveta Banke Slovenije ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik Državnega zbora o tem takoj obvesti predsednika Republike Slovenije, ki v 14 dneh sporoči predsedniku Državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za izvolitev člana Sveta Banke Slovenije.

38. člen

(Nezdružljivost opravljanja funkcij)

(1) Člani Sveta Banke Slovenije morajo svojo funkcijo opravljati polni delovni čas na podlagi delovnega razmerja z Banko Slovenije.

(2) Ne glede na določilo prejšnjega odstavka tega člena lahko visokošolski učitelji opravljajo funkcijo članov Sveta Banke Slovenije s sklenitvijo delovnega razmerja z Banko Slovenije za tretjino polnega delovnega časa.

(3) Član Sveta Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka tega člena ne more opravljati funkcije guvernerja ali viceguvernerja Banke Slovenije.

(4) Funkcija člana Sveta Banke Slovenije ni združljiva:

1. s funkcijami v državnih organih, v organih lokalnih skupnosti, v organih političnih strank in v organih sindikatov,
2. z delom v državnih organih, v organih lokalnih skupnosti in pri drugih nosilcih javnih pooblastil,
3. s članstvom v organih vodenja ali nadzora bank, hranilnic ali drugih gospodarskih družb, zavodov in zadrug,
4. z drugo pridobitno dejavnostjo, razen znanstveno-raziskovalnega dela, če le-ta ni v konfliktu z interesi Banke Slovenije,
5. z drugim delom ali dejavnostmi, ki bi lahko vplivale na njihovo neodvisnost ali bi bile lahko v nasprotju z interesi Banke Slovenije.

(5) Član Sveta Banke Slovenije lahko po imenovanju nastopi svojo funkcijo šele, ko svoj status uskladi z določbami tega člena. Usklajenost in nastop funkcije ugotavlja Svet Banke Slovenije na predlog guvernerja Banke Slovenije. Član Sveta Banke Slovenije je dolžan svoj status uskladiti z določbami tega člena najkasneje v treh mesecih po imenovanju, v nasprotnem primeru se iztekom tega roka odlok o imenovanju preneha veljati.

39. člen

(Razrešitev guvernerja, viceguvernerjev in članov Sveta Banke Slovenije)

(1) Član Sveta Banke Slovenije je lahko predčasno razrešen samo:

1. če sam zahteva razrešitev,
2. če v času trajanja mandata nastopijo razlogi za nezdružljivost opravljanja funkcije,
3. če je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje z nepogojno kaznivo odvzema prostosti,
4. če se v predpisanem postopku ugotovi, da je odgovoren za težje kršitve svojih dolžnosti, zaradi česar obstaja

resen dvom o njegovi primernosti za opravljanje te funkcije. Predpis, ki ureja postopek izda Banka Slovenije v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

(2) Član Sveta Banke Slovenije je predčasno razrešen z dnem, ko Državni zbor Republike Slovenije ugotovi, da je nastopil eden od razlogov iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Zoper odločitev Državnega zbora Republike Slovenije o razrešitvi je možno sprožiti upravni spor po zakonu, ki ureja upravne spore.

5.5. Notranja organizacija Banke Slovenije

40. člen

(Organizacija in poslovanje Banke Slovenije)

(1) Organizacijo in poslovanje Banke Slovenije urejajo notranji akti, ki jih sprejme guverner Banke Slovenije.

(2) Notranji akt Banke Slovenije določa tudi dela, ki jih opravljajo delavci s posebnimi pooblastili, njihove pravice in dolžnosti ter postopek in čas, za katerega se ti delavci imenujejo.

(3) O imenovanju delavcev iz prejšnjega odstavka odloča Svet Banke Slovenije na predlog guvernerja Banke Slovenije.

41. člen

(Notranja revizija)

(1) Za stalen in celovit nadzor nad poslovanjem Banke Slovenije iz 40. člena tega zakona se ustanovi notranja revizija kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen guvernerju.

(2) Notranja revizija opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s strokovnimi načeli in standardi notranjega revidiranja, kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev ter pravili delovanja notranje revizije. Notranja revizija opravlja svoje naloge na podlagi akta, s katerim se določijo vrsta, obseg, roki za izvedbo revidiranja ter način poročanja.

(3) Notranja revizija poroča guvernerju Banke Slovenije. Ugotovitve notranje revizije so podlaga za ukrepanje guvernerja.

(4) Notranja revizija najmanj enkrat letno poroča Svetu Banke Slovenije.

42. člen

(Pravice in obveznosti zaposlenih v Banki Slovenije)

(1) Pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev, ki so v delovnem razmerju v Banki Slovenije, so določene z notranjim aktom, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(2) Pravice, obveznosti in odgovornosti guvernerja, viceguvernerjev in štirih članov Sveta Banke Slovenije, ki izvirajo iz delovnega razmerja, se določijo z notranjim aktom, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(3) Pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev s posebnimi pooblastili iz 40. člena tega zakona, ki izvirajo iz delovnih razmerij, se določijo z notranjim aktom v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja. Notranji akt sprejme Svet Banke Slovenije na predlog guvernerja Banke Slovenije.

(4) Notranji akti iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

6. POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH

43. člen

(Pristojnosti nadzora)

(1) Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti z nadzorom bank in hranilnic preverja izvajanje določb tega in drugih zakonov ter na njihovi podlagi izdanih predpisov ter ukrepov.

(2) Natančnejše pogoje in način uresničevanja nadzora predpiše Banka Slovenije.

(3) Za postopek Banke Slovenije se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo.

44. člen

(Načini izvajanja nadzora)

Banka Slovenije izvaja nadzor bank in hranilnic:

1. s pregledom poročil in druge dokumentacije, ki jo dobi od banke ali hranilnice, ter s pregledom podatkov in druge dokumentacije, s katero razpolaga,
2. z neposrednim vpogledom v poslovne knjige in drugo dokumentacijo v banki ali hranilnici.

45. člen

(Ukrepi Banke Slovenije)

(1) Ukrepi Banke Slovenije v zvezi z uresničevanjem denarne politike so:

1. omejitev kreditne aktivnosti banke ali hranilnice,
2. usklajitev ročne strukture sredstev in naložb,
3. omejitev dostopa do instrumentov odprtega trga in odprtih ponudb Banke Slovenije in izrekanje drugih omejitev pri poslovanju,
4. vplačilo neobrestovanega depozita pri Banki Slovenije, zlasti v primeru neizpolnjevanja obveznih rezerv, oziroma drugih kršitev in nepravilnosti v zvezi z obveznimi rezervami,
5. zaračunavanje zamudnih obresti ob neupoštevanju ukrepov,
6. predlog pristojnim organom banke oziroma hranilnice za suspenz ali razrešitev odgovornega vodilnega delavca,
7. drugi ukrepi, ki jih določa zakon.

(2) Ukrepi iz tega člena in njihovo trajanje, razen iz 6. točke prejšnjega odstavka tega člena, se izrečejo z odločbo.

46. člen

(Postopek sodnega varstva)

Sodno varstvo proti posamičnim pravnim aktom Banke Slovenije, ki jih izdaja na podlagi pooblastil iz tega zakona, se zagotavlja v postopku, določenem v zakonu, ki ureja bančništvo.

7. VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

47. člen

(Varovanje zaupnih podatkov)

Člani Sveta Banke Slovenije, delavci Banke Slovenije in druge osebe, ki opravljajo naloge za Banko Slovenije so dolžni varovati zaupne podatke, za katere so izvedeli v zvezi z opravljanjem funkcije oziroma dela in sicer tudi po prenehanju njihove funkcije oziroma delovnega razmerja.

8. SODELOVANJE BANKE SLOVENIJE S CENTRALNIMI BANKAMI IN Z MEDNARODNIMI FINANČNIMI ORGANIZACIJAMI

48. člen

(Sodelovanje s centralnimi bankami in z mednarodnimi finančnimi organizacijami)

Banka Slovenije lahko zaradi izvrševanja svojih nalog sodeluje z drugimi centralnimi bankami in nadzornimi institucijami, ter z mednarodnimi finančnimi organizacijami.

9. PRIHODKI, ODHODKI IN SREDSTVA BANKE SLOVENIJE

49. člen

(Finančni načrt in letni obračun Banke Slovenije)

(1) Finančno leto Banke Slovenije je enako koledarskemu letu.

(2) Banka Slovenije pripravi računovodske izkaze v skladu s principi, standardi in računovodskimi usmeritvami, ki jih sprejme Svet Banke Slovenije upoštevajoč principe, stan-

darde in računovodske usmeritve Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: ECB).

(3) Banka Slovenije načrtuje svoje prihodke in odhodke v finančnem načrtu, ki ga sprejme do 31. decembra predhodnega leta.

(4) V primeru, da finančni načrt ni sprejet do 31. decembra predhodnega leta se financiranje izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme Svet Banke Slovenije.

(5) Svet Banke Slovenije sprejme do 31. marca vsakega leta letni obračun za preteklo leto.

(6) Banka Slovenije z letnim obračunom in finančnim načrtom seznaniti Državni zbor. Letni računovodski izkazi so sestavni del letnega poročila in se objavijo.

50. člen

(Delitev presežka prihodkov nad odhodki)

(1) Presežek prihodkov nad odhodki se deli za posebne rezerve, splošne rezerve in proračun Republike Slovenije.

(2) Nerealizirani prihodki iz naslova tečajnih in cenovnih sprememb se v celoti prenašajo v posebne rezerve. Uporabijo se lahko le za kritje primanjkljaja, ki je posledica nerealiziranih odhodkov iz tečajnih in cenovnih sprememb.

(3) Presežek prihodkov nad odhodki po razporeditvi sredstev v posebne rezerve se v višini 25 odstotkov nameni v proračun Republike Slovenije, preostanek pa v splošne rezerve.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena se v primeru, da splošne rezerve Banke Slovenije v predhodnem letu presegajo 5 odstotkov bilančne vsote Banke Slovenije, lahko Banka Slovenije in minister, pristojen za finance dogovorita, da se večji delež presežka iz prejšnjega odstavka tega člena nameni za proračun Republike Slovenije.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se v primeru, da splošne rezerve Banke Slovenije v predhodnem letu ne dosežajo 1 odstotka bilančne vsote Banke Slovenije, lahko Banka Slovenije in minister, pristojen za finance dogovorita, da se manjši delež presežka iz tretjega odstavka tega člena nameni za proračun Republike Slovenije.

51. člen

(Pokrivanje skupnega primanjkljaja prihodkov nad odhodki)

(1) Primanjkljaj prihodkov nad odhodki pokriva Banka Slovenije iz splošnih rezerv.

(2) Sredstva za pokrivanje primanjkljaja prihodkov nad odhodki, ki ga ni mogoče pokriti na način iz prvega odstavka tega člena, se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije.

52. člen

(Revidiranje računovodskih izkazov Banke Slovenije)

Računovodske izkaze Banke Slovenije revidira neodvisni mednarodni revizor, ki ga za triletno obdobje na predlog Sveta Banke Slovenije določi pristojni odbor Državnega zbora. Kolikor pristojni odbor Državnega zbora o izbiri ne odloči najkasneje šest mesecev pred nastopom novega triletnega obdobja, ga izbere Banka Slovenije sama. Svet Banke Slovenije mora pristojnemu odboru Državnega zbora predložiti svoj predlog pred iztekom dveh let tekočega triletnega obdobja.

53. člen

(Tarifa Banke Slovenije)

Banka Slovenije določa tarifo, po kateri se zaračunava jo nadomestila za storitve, ki jih opravlja.

10. ČLANSTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V EVROPSKI UNIJI

54. člen

(Splošna določba)

Banka Slovenije je z dnem članstva Republike Slovenije v Evropski uniji sestavni del Evropskega sistema centralnih bank (v nadaljnjem besedilu: ESCB) in pri svojem delo-

vanju upošteva določila 4.3. člena statuta ESCB in ECB, ki veljajo za države članice Evropske unije z derogacijo.

55. člen

(Informacijski sistem Banke Slovenije)

Banka Slovenije od dneva članstva Republike Slovenije v Evropski uniji pri evidentiranju, zbiranju, obdelavi in izkazovanju podatkov in informacij za izvajanje svojih funkcij sodeluje z ECB v skladu s statutom ESCB in ECB.

56. člen

(Članstvo v organih ECB)

Guverner Banke Slovenije postane z dnem članstva Republike Slovenije v Evropski uniji član Razširjenega sveta ECB.

57. člen

(Varstvo pravic guvernerja ob predčasni razrešitvi)

(1) Guverner ima z dnem članstva Republike Slovenije v Evropski uniji zoper odločitev Državnega zbora Republike Slovenije iz drugega odstavka 39. člena tega zakona pravico do pritožbe na sodišče Evropskih skupnosti.

(2) S tem dnem se za guvernerja Banke Slovenije preneha uporabljati tretji odstavek 39. člena tega zakona.

11. UVEDBA EVRA KOT DENARNE ENOTE
REPUBLIKE SLOVENIJE

58. člen

(Splošne določbe)

(1) Z dnem uvedbe evra kot denarne enote Republike Slovenije se pri uresničevanju nalog Banke Slovenije v celoti upoštevajo določila statuta ESCB in ECB. V primeru neskladnosti posameznih določil tega zakona s statutom ESCB in ECB, veljajo določila statuta ESCB in ECB.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka tega člena Banka Slovenije pri izvajanju nalog, ki izhajajo iz določb 5., 6., 9., 2. – 7. točke 12., 23. in 27. člena tega zakona ni vezana na določila statuta ESCB in ECB in te naloge opravlja samostojno.

59. člen

(Izdajanje bankovcev)

Banka Slovenije je pri izdajanju bankovcev iz 7. člena tega zakona vezana na odločitve ECB.

60. člen

(Izdajanje kovancev)

Republika Slovenija izdaja kovance iz 8. člena tega zakona ob soglasju ECB.

61. člen

(Naloge Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem denarne politike)

Banka Slovenije pri izvajanju denarne politike iz prve in druge točke 11. člena tega zakona izhaja iz statuta ESCB in ECB in upošteva usmeritve in navodila ECB ter pri tem:

- sooblikuje in uresničuje denarno politiko,
- sooblikuje in uresničuje denarni nadzor.

62. člen

(Druge naloge Banke Slovenije)

Pri opravljanju drugih nalog iz 1. točke 12. člena tega zakona Banka Slovenije upravlja z deviznimi sredstvi, ki jih ni prenesla v upravljanje ECB, kakor tudi z drugo aktivo, ki ji je zaupana.

63. člen

(Vpis kapitala ECB in prenos dela mednarodnih deviznih rezerv)

Vpis kapitala, prenos dela mednarodnih rezerv in druga vprašanja sodelovanja in povezovanja z ESCB in ECB se

uresničuje v skladu s statutom ESCB in ECB in na njegovi podlagi sprejetimi odločitvami organov ECB.

64. člen

(Letni obračun Banke Slovenije)

Sestavni del letnega obračuna Banke Slovenije iz 49. člena tega zakona je tudi razporeditev dela denarnega prihodka ali odhodka ESCB, ki ga ECB v skladu s statutom ESCB in ECB ugotavlja pri izvajanju skupne denarne politike.

65. člen

(Izbor revizorja)

Izbor revizorja iz 52. člena tega zakona temelji na pravih statuta ESCB in ECB.

66. člen

(Članstvo v organih ECB)

Z dnem uvedbe evra kot denarne enote Republike Slovenije postane guverner Banke Slovenije član Sveta ECB.

67. člen

(Politika deviznega tečaja)

Z dnem uvedbe evra kot denarne enote Republike Slovenije se preneha uporabljati določba 21. člena tega zakona.

12. KAZENSKÉ DOLOČBE

68. člen

(Kršitve bank in hranilnic)

(1) Z denarno kaznijo od 2.000.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek banka ali hranilnica:

1. če ne upošteva pogojev, pravil in ukrepov, ki jih sprejme Banka Slovenije v zvezi z izdajanjem in oskrbovanjem bankovcev in kovancev (peti odstavek 9. člena),

2. če ne upošteva predpisov in navodil o delovanju informacijskega sistema, ki jih predpiše Banka Slovenije (tretji odstavek 13. člena),

3. če ne upošteva predpisov in navodil, ki jih Banka Slovenije sprejema pri izvajanju nalog usmerjanja, vodenja in podpiranja plačilnih sistemov (14. člen).

4. če ne upošteva pogojev in pravil, ki jih Banka Slovenije predpiše za operacije, ki jih izvaja (tretji odstavek 15. člena),

5. če ne upošteva pogojev in pravil, ki jih Banka Slovenije predpiše za operacije na odprtem trgu (drugi odstavek 17. člena),

6. če ne upošteva pogojev kreditne in posojilne ponudbe, ki jih določi Banka Slovenije (drugi odstavek 18. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 250.000 do 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba v banki ali hranilnici, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka tega člena.

69. člen

(Kršitve drugih oseb)

(1) Z denarno kaznijo od 250.000 do 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali podružnica tuje pravne osebe, če ne upošteva predpisov in navodil o delovanju informacijskega sistema, ki jih predpiše Banka Slovenije (tretji odstavek 13. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 do 750.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali podružnice tuje pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka tega člena.

13. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

70. člen

(Splošno)

Banka Slovenije, ustanovljena z zakonom o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I) nadaljuje z delom kot Banka Slovenije po tem zakonu.

71. člen

(Terjatve Banke Slovenije do Sklada Republike Slovenije za sukcesijo)

Do ureditve nasledstva nekdanje SFRJ se kot izjema od prepovedi kreditiranja in financiranja javnega sektorja štejejo tudi terjatve Banke Slovenije do Sklada Republike Slovenije za sukcesijo.

72. člen

(Izdaja predpisov)

(1) Banka Slovenije uskladi svoje splošne akte s tem zakonom v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do izdaje splošnih aktov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo, če niso v nasprotju z določbami tega zakona, splošni akti Banke Slovenije sprejeti na podlagi zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I).

73. člen

(Postopki)

Postopki v posamičnih zadevah, ki tečejo na dan uveljavitve tega zakona, se končajo po tem zakonu.

74. člen

(Imenovanje organov)

(1) Guverner, viceguvernerji in člani Sveta Banke Slovenije, imenovani na podlagi zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I), katerih dejavnost je skladna z 38. členom tega zakona z dnem uveljavitve tega zakona, nadaljujejo svoj mandat do izteka mandata kot guverner, viceguvernerji in člani Sveta Banke Slovenije po tem zakonu. Namestnik guvernerja, imenovan na podlagi zakona o Banki Slovenije, nadaljuje svoj mandat kot viceguverner Banke Slovenije po tem zakonu.

(2) Guverner, viceguvernerji in člani Sveta Banke Slovenije, katerih dejavnost ni skladna z 38. členom tega zakona, nadaljujejo svoj mandat do izteka v skladu z imenovanjem.

(3) Do izteka prvega od mandator članov Sveta Banke Slovenije, ki ne izpolnjujejo pogojev iz 38. člena deluje Svet Banke Slovenije v sestavi, v kateri je veljal do uveljavitve tega zakona.

(4) Če je z dnem uveljavitve tega zakona skladna z 38. členom tega zakona dejavnost več kot devetih članov Sveta Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena, lahko Svet Banke Slovenije do izteka mandator članov Sveta Banke Slovenije nadaljuje s svojim delom v sestavi več kot devetih članov.

75. člen

(Denarna enota Republike Slovenije)

(1) Datum uvedbe evra kot denarne enote Republike Slovenije se določi z zakonom.

(2) Z dnem uvedbe evra kot denarne enote Republike Slovenije določajo obveznost za izdane bankovce po tretjem odstavku 7. člena tega zakona pravila statuta ESCB in ECB in na njegovi podlagi sprejeti predpisi.

76. člen

(Razveljavitev predpisov)

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. zakon o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I),
2. odlok o načinu izvajanja nadzora Državnega zbora Republike Slovenije nad poslovanjem Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 7/99).

77. člen

(Uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen določb 10. poglavja, ki

začnejo veljati z dnem začetka članstva Republike Slovenije v Evropski uniji in določb 11. poglavja, ki začnejo veljati z dnem uvedbe evra kot denarne enote Republike Slovenije.

Št. 450-03/91-10/35

Ljubljana, dne 19. junija 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

PRESEEDNIK REPUBLIKE**2815. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Švicarski konfederaciji**

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Švicarski konfederaciji**

Odpoklicujem dr. Stanka Buserja, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Švicarski konfederaciji.

Št. 001-19-10/02

Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2816. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kneževini Liechtenstein

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kneževini Liechtenstein**

Odpoklicujem dr. Stanka Buserja, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kneževini Liechtenstein s sedežem v Bernu.

Št. 001-19-11/02

Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2817. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Grčiji

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Grčiji**

Odpoklicujem Boruta Mahniča, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Grčiji.

Št. 001-19-12/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2820. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Gruziji

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Gruziji**

Odpoklicujem Boruta Mahniča, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Gruziji s sedežem v Atenah.

Št. 001-19-15/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2818. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Armeniji

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Armeniji**

Odpoklicujem Boruta Mahniča, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Armeniji s sedežem v Atenah.

Št. 001-19-13/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2821. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji združenih narodov v New Yorku

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z**o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji združenih narodov v New Yorku**

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodjo Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji združenih narodov v New Yorku imenujem Romana Kirna.

Št. 001-09-13/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2819. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Ciper

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Ciper**

Odpoklicujem Boruta Mahniča, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Ciper s sedežem v Atenah.

Št. 001-19-14/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2822. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Avstriji

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z**o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Avstriji**

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Avstriji imenujem dr. Ernesta Petriča.

Št. 001-09-16/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2823. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z

o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodjo Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi imenujem dr. Ernesta Petriča.

Št. 001-09-17/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2824. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Federativni Republiki Braziliji

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z

o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Federativni Republiki Braziliji

Odpoklicujem dr. Ernesta Petriča, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Federativni Republiki Braziliji s sedežem v New Yorku.

Št. 001-19-7/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2825. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji združenih narodov v New Yorku

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z

o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji združenih narodov v New Yorku

Odpoklicujem dr. Ernesta Petriča, izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodjo Stalne misije Repub-

like Slovenije pri Organizaciji združenih narodov v New Yorku.

Št. 001-19-6/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2826. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z

o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi

Odpoklicujem Romana Kirna, izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodjo Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) na Dunaju.

Št. 001-19-8/02
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2827. Ukaz o podelitvi odlikovanja Častni znak svobode Republike Slovenije

Na podlagi sedme alineje prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije, četrte alineje 3. člena in prve alineje 4. člena ter prvega odstavka 7. člena zakona o odlikovanju Častni znak svobode Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/92) izdajam

U K A Z

o podelitvi odlikovanja Častni znak svobode Republike Slovenije

Za zasluge pri utrjevanju prijateljskih meddržavnih odnosov med Republiko Slovenijo in Kraljevino Španijo podeljujem

Zlati častni znak svobode Republike Slovenije

Njegovemu veličanstvu Juanu Carlosu I. de Borbónu y Borbónu, kralju Španije.

Št. 996-01-28/2002
Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2828. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kraljevini Maroko

Na podlagi četrte alineje prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdajam

U K A Z**o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kraljevini Maroko**

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kraljevini Maroko s sedežem v Lizboni imenujem Bogdana Benka.

Št. 001-09-11/02

Ljubljana, dne 2. julija 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

VLADA**2829. Sklep o oprostitvi plačila pristojbin na zračnih poteh v slovenskem zračnem prostoru za vojaške zrakoplove Nata in njegovih držav članic ter za vojaške zrakoplove držav članic EUROCONTROL**

Na podlagi drugega odstavka 8. člena pogojev uporabe sistema pristojbin na zračnih poteh, ki so priloga k sklepu razširjene komisije EUROCONTROL številka 46, ki se nanaša na spremembo pogojev uporabe sistema pristojbin na zračnih poteh in plačilnih pogojev (Uradni list RS, št. 14/02) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P**o oprostitvi plačila pristojbin na zračnih poteh v slovenskem zračnem prostoru za vojaške zrakoplove Nata in njegovih držav članic ter za vojaške zrakoplove držav članic EUROCONTROL****1. člen**

Vojaškim zrakoplovom Nata in njegovih držav članic ter vojaškim zrakoplovom držav članic EUROCONTROL se za lete v slovenskem zračnem prostoru ne zaračunavajo pristojbine na zračnih poteh.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 427-01/2002-1

Ljubljana, dne 27. junija 2002.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE****2830. Sklep o kriterijih in merilih za znižanje zavarovalne osnove za plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje**

Na podlagi 266. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/00, 124/00 in 109/01) je Skupščina Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 18. 6. 2002 sprejela

S K L E P**o kriterijih in merilih za znižanje zavarovalne osnove za plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje****1. člen**

Ta sklep določa kriterije in merila za znižanje zavarovalnih osnov v primerih, ko zavarovanec iz 15. ali 16. člena (samozaposleni zavarovanci in kmetje) zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/00, 124/00 in 109/01; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-1) oceni, da zavarovalna osnova ne ustreza pričakovnemu poslovnemu izidu v tekočem letu, in bi plačevanje prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: prispevki) od osnove, določene po prvem odstavku 209. člena ZPIZ-1, ogrozilo njegovo nadaljnje poslovanje, ter zahteva pri Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod) znižanje zavarovalne osnove.

2. člen

Znižanje zavarovalne osnove je dopustno, kadar gre za bistveno poslabšanje tekočega in pričakovanega poslovnega izida:

- zaradi dogodkov oziroma razlogov, na katere zavarovanec ni mogel vplivati,
- dolgoročno.

3. člen

Šteje se, da zavarovanec na poslabšani tekoči in pričakovani poslovni izid ni mogel vplivati, če je vzrok za spremembo poslovnega izida:

- prisilna poravnava ali stečaj poslovnega partnerja, s katerim je zavarovanec imel bistven obseg poslovanja;
- naravna nesreča (potres, poplava, požar in druge naravne nesreče) in druga nesreča, nastala brez krivde zavarovanca;
- daljša bolezen ali poškodba zavarovanca oziroma pri njem zaposlenega delavca, ki vpliva na obseg poslovanja zavarovanca;
- ukrep države, ki vpliva na bistveno povišanje odhodkov oziroma znižanje prihodkov zavarovanca;
- ukrep tuje države oziroma izguba tujega trga, če gre za zavarovanca, ki se pretežno ukvarja z izvozom;
- neporavnane zapadle terjatve do Republike Slovenije.

4. člen

Kot razlog za znižanje poslovnega izida se ne upoštevajo:

- investicijska vlaganja;
- novo zaposlovanje;
- druge poslovne odločitve zavarovanca;

- neporavnane kreditne obveznosti;
- neporavnane davčne obveznosti;
- neporavnane obveznosti do zavarovančevih upnikov;
- neporavnane terjatve do zavarovančevih dolžnikov, razen do Republike Slovenije.

5. člen

Z dokumentacijo, ki jo zavarovanec priloži zahtevi za znižanje zavarovalne osnove, mora dokazati, da je njegovo poslovanje ogroženo zaradi plačila prispevka v predpisani višini, to je zaradi zneska razlike med prispevkom od predpisane zavarovalne osnove in prispevkom od nižje zavarovalne osnove.

6. člen

Ogroženost nadaljnjega poslovanja zavarovanca zaradi plačevanja prispevkov od predpisane zavarovalne osnove se presoja po naslednjih merilih:

- negativen tekoči in pričakovani poslovni izid;
- odhodki dolgoročno presegaajo prihodke najmanj za znesek razlike med prispevkom od predpisane zavarovalne osnove in prispevkom od nižje zavarovalne osnove.

7. člen

Znižanje zavarovalne osnove je dopustno, če predložena dokumentacija dokazuje, da je spremenjen poslovni izid dolgoročen, in da zaradi dogodkov, na katere zavarovanec ni mogel vplivati, odhodki dolgoročno presegaajo prihodke najmanj za znesek razlike med prispevkom od predpisane zavarovalne osnove in prispevkom od nižje zavarovalne osnove.

8. člen

Zavarovalna osnova se zniža do zneska zavarovalne osnove, ki je za eno stopnjo nižja od predpisane, vendar največ do zneska bruto najnižje pokojninske osnove.

Izjemoma, kadar odhodki dolgoročno znatno presegaajo prihodke, in ob presoji pričakovanih poslovnih izidov, narave dejavnosti ter drugih okoliščin ni pričakovati izboljšanja poslovanja, se zniža zavarovalna osnova za več kot eno stopnjo, vendar največ do zneska bruto najnižje pokojninske osnove.

9. člen

V zahtevi za znižanje zavarovalne osnove mora zavarovanec navesti dejstva in predložiti podatke, ki dokazujejo upravičenost do znižanja zavarovalne osnove. Pri tem mora ovrednotiti oziroma razčleniti vpliv posameznih bistvenih poslovnih dogodkov oziroma sprememb v poslovanju na tekoči in pričakovani poslovni izid, zaradi katerih zahteva znižanje zavarovalne osnove.

10. člen

Poleg listin, ki jih mora zavarovanec predložiti vlogi skladno s 13. členom pravilnika o določanju zavarovalnih osnov in postopku za razvrščanje v zavarovalne osnove (Uradni list RS, št. 45/00 in 19/02), zavod lahko za dokazovanje dejstev, s katerimi zavarovanec utemeljuje svojo zahtevo, od zavarovanca zahteva:

- listine, ki so priloga napovedi za odmero davka od dohodkov iz dejavnosti;
- druge podatke iz poslovne dokumentacije;
- druge podatke, kolikor se pokaže potreba za pojasnitev razlogov, s katerimi utemeljuje svojo zahtevo.

11. člen

Zahtevki za znižanje zavarovalne osnove, ki so bili vloženi pred dnem uporabe tega sklepa, se dokončajo po določilih sklepa o kriterijih in merilih za znižanje zavarovalnih osnov za plačilo prispevka za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (Uradni list RS, št. 10/99).

12. člen

Z dnem začetka uporabe tega sklepa preneha veljati sklep o kriterijih in merilih za znižanje zavarovalnih osnov za plačilo prispevka za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (Uradni list RS, št. 10/99).

13. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od prvega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je sklep uveljavljen.

Št. 01000/2002

Ljubljana, dne 18. junija 2002.

Skupščina Zavoda za
pokojninsko
in invalidsko zavarovanje
Slovenije
Predsednik
Milan Utroša l. r.

OBČINE**LJUBLJANA****2831. Odlok o spremembah odloka o ustanovitvi
Zavoda za oskrbo na domu Ljubljana**

Na podlagi 3. in 8. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 45/I/94 – odl. US, 8/96 in 36/00), 43. člena zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 56/92, 42/94, 1/99, 41/99, 36/00, 54/00 in 26/01) in 27. člena statuta Mestne občine Ljubljana (Uradni list RS, št. 26/01 in 28/01) je Mestni svet mestne občine Ljubljana na 38. seji dne 3. 6. 2002 sprejel

O D L O K**o spremembah odloka o ustanovitvi Zavoda za
oskrbo na domu Ljubljana**

1. člen

V odloku o ustanovitvi Zavoda za oskrbo na domu Ljubljana (Uradni list RS, št. 9/02) se tretji odstavek 2. člena spremeni tako, da se glasi:

»Sedež zavoda je: Ambrožev trg 7, Ljubljana.«.

2. člen

Te spremembe odloka začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 550-97/01-8

Ljubljana, dne 3. junija 2002.

Županja
Mestne občine Ljubljana
Viktorija Potočnik l. r.

2832. Cenik za posamezne tarifne skupine toplote

Javno podjetje Energetika Ljubljana, d.o.o., Verovškova 70, Ljubljana, v skladu s 97. členom Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99) in uredbe o oblikovanju cen proizvodnje in distribucije pare in tople vode za namene daljinskega ogrevanja za tarifne uporabnike (Uradni list RS, št. 33/02) objavlja

C E N I K
za posamezne tarifne skupine toplote

1. člen

V Javnem podjetju Energetika Ljubljana, d.o.o., Ljubljana, Verovškova 70, se določijo nove cene toplote:

Tarifna skupina	Cena	
STANOVANJSKI ODJEM		
za dobavljene količine		
- za obračun po toplotnem števcu	6.069,84	SIT/MWh
- za obračun tople potrošne vode po vodomernu	405,49	SIT/m ³
za priključno moč		
- za obračun po toplotnem števcu in obračun po vodomernu	1.441.642,65	SIT/MW/leto
NESTANOVANJSKI ODJEM		
za dobavljene količine		
- za obračun po toplotnem števcu	6.907,86	SIT/MWh
- za obračun tople potrošne vode po vodomernu	461,12	SIT/m ³
za priključno moč		
- za obračun po toplotnem števcu in obračun po vodomernu	1.689.503,96	SIT/MW/leto

Navedene cene ne vključujejo davka na dodano vrednost.

2. člen

Z dnem uveljavitve tega cenika preneha veljati cenik za posamezne tarifne skupine toplote (Uradni list RS, št. 50/02 z dne 7. 6. 2002).

3. člen

Ta cenik začne veljati 8. julija 2002.

Ljubljana, dne 1. julija 2002.

Prokurist
Igor-Jurij Pogačar l. r.

Popravek

V sklepu o določitvi vrednosti točke, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 18-737/02 z dne 28. 2. 2002, se prva vrstica 1. člena pravilno glasi:

“Vrednost točke za določitev pristojbine se za leto 2002...”.

Nikolaj Simič l. r.
direktor

Popravek

V poročilu o gibanju plač za april 2002 (Uradni list RS, št. 54-2658/02), se podatek v tretjem odstavku pravilno glasi:

“Povprečna mesečna bruto plača za obdobje februar 2002 – april 2002 je znašala 226.364 SIT”.

Št. 941-07-51/02
Ljubljana, dne 28. junija 2002.

Generalni direktor
Statističnega urada RS
Tomaž Banovec l. r.

Popravek

Pri odločbi US, ki je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 54-2646/02 z dne 21. 6. 2002 je izpuščena opravilna številka zadeve U-I-63/01-15 in datum Ljubljana, dne 6. junija 2002.

Popravek

Pri odločbi US, ki je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 54-2645/02 z dne 21. 6. 2002 je izpuščena opravilna številka zadeve U-I-78/00-8 in datum Ljubljana, dne 6. junija 2002.

Uredništvo

Preklic

Preklicujemo predpis “Splošni pogoji vleke s tarifo”, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 51-2496/02.

Direktor
Robert Gerk l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

2807. Zakon o mineralnih gnojilih (ZMinG)	6017
2808. Zakon o morskem ribištvu (ZMR-1)	6020
2809. Zakon o semenskem materialu kmetijskih rastlin (ZSMKR)	6034
2810. Zakon o gozdnem reprodukcijskem materialu (ZGRM)	6051
2811. Zakon o najemu kredita pri Evropski investicijski banki v znesku 20 milijonov evrov za financiranje ekološke sanacije Rudnika urana Žirovski vrh (ZNKRŽV)	6064
2812. Zakon o spremembah in dopolnitvi zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (ZPSPID-A)	6065
2813. Zakon o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (ZVWJTO)	6065
2814. Zakon o Banki Slovenije (ZBS-1)	6067

PRESEDNIK REPUBLIKE

2815. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Švicarski konfederaciji	6074
2816. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kneževini Liechtenstein	6074
2817. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Grčiji	6075
2818. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Armeniji	6075
2819. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Ciper	6075
2820. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Gruziji	6075
2821. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji združenih narodov v New Yorku	6075
2822. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Avstriji	6075
2823. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi	6076
2824. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Federativni Republiki Braziliji	6076

2825. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji združenih narodov v New Yorku	6076
2826. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalne misije Republike Slovenije pri Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi	6076
2827. Ukaz o podelitvi odlikovanja Častni znak svobode Republike Slovenije	6076
2828. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kraljevini Maroko	6077

VLADA

2829. Sklep o oprostitvi plačila pristojbin na zračnih poteh v slovenskem zračnem prostoru za vojaške zrakoplove Nata in njegovih držav članic ter za vojaške zrakoplove držav članic EUROCONTROL	6077
---	------

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2830. Sklep o kriterijih in merilih za znižanje zavarovalne osnove za plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje	6077
---	------

OBČINE

LJUBLJANA	
2831. Odlok o spremembah odloka o ustanovitvi Zavoda za oskrbo na domu Ljubljana	6078
2832. Cenik za posamezne tarifne skupine toplote	6079
POPRAVKI	
- Popravek sklepa o določitvi vrednosti točke	6079
- Popravek poročila o gibanju plač za april 2002	6079
- Popravek odločbe US	6079
- Popravek odločbe US	6079
- Preključ predpisa "Splošni pogoji vleke s tarifo"	6079

MEDNARODNE POGODBE

56. Zakon o ratifikaciji Konvencije o medsebojnem priznavanju žigov za ročno strelno orožje in Poslovnika s prilogama I in II (MKPŽO)	693
57. Zakon o ratifikaciji Letnega sporazuma o financiranju 2001 med Komisijo Evropskih skupnosti v imenu Evropske skupnosti in Vlado Republike Slovenije (MSF2001)	704
58. Zakon o ratifikaciji Sporazuma o medsebojni upravni pomoči za preprečevanje, odkrivanje in zatiranje carinskih kršitev med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike (BITUPC)	710

ISSN 1318-0576

917713181057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor dr. Matjaž Nahtigal – Založnik Uradni list RS d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2002 je 22.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 66.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preključ 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Žiro račun 50100-601-273770